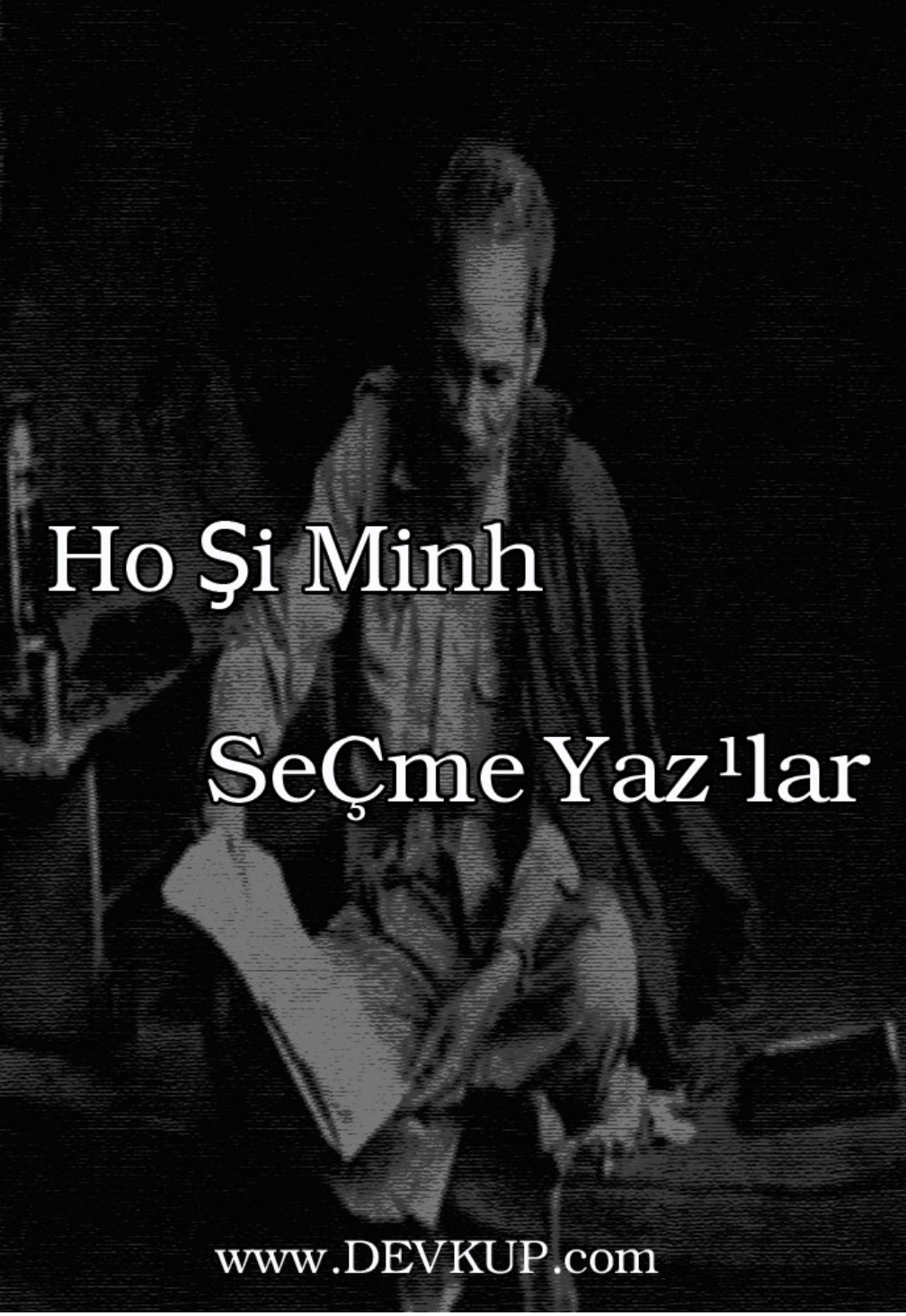

Ho Şi Minh
SeÇme Yaz¹lar
www.DEVKUP.com

HO Şİ MİNH

SEÇME YAZILAR

Çeviren
AYDIN KURTULUŞ

DEVKUP

İÇİNDEKİLER

7 ÖNSÖZ
15 TOURS KONGRESİNDEKİ KONUŞMA
17 SÖMÜRGECİLİK KONUSUNDA BAZI DÜŞÜNCELER
21 KARŞI DEVRİM ORDUSU
23 LİNÇ
30 ÇİNHİNDİ KOMÜNİST PARTİSİNİN KURULUŞ KONUŞMASI
34 YURT DIŞINDAN MEKTUP
37 GENEL İSYAN ÇAĞRISI
39 GÜNEY VİETNAM'DA BAŞLAYAN DİRENİŞ SAVAŞININ İLK GÜNLERİNDE YAPILMIŞ BİR KONUŞMA
42 VİETNAM HALKINA, FRANSIZ HALKINA VE MÜTTEFİK ULUSLAR HALKLARINA MESAJ
46 VİET MİNH ULUSAL KOMİTESİ KONGRESİNE
49 KÖYLÜ KADROLARA MEKTUP
52 KATOLİK YURTTAŞLARA MEKTUP
54 VİETNAM İŞÇİ PARTİSİNİN İKİNCİ ULUSAL KONGRESİNDE SUNULAN SİYASAL RAPOR
66 KUKLA BİRLİKLERE MESAJ
68 FEDOROV'UN «YERALTI PARTİSİ KOMİTESİ» ADLI KİTABININ ÇEVİRİSİNE ÖNSÖZ
70 EMPERYALİST SALDIRGANLAR KAHRAMAN VİETNAM HALKINI ASLA KÖLE YAPAMAZLAR
79 BOZUKLUĞA KARŞI ÇIKIN
82 İSVEÇLİ BİR MUHABİRE CEVAPLAR
85 TOPRAK REFORMU
94 DİEN BİEN PHU'DAKİ ZAFER ÜZERİNE KUTLAMA MEKTUBU
95 YENİ DURUM
108 CENEVRE ANLAŞMALARININ BAŞARI İLE SONUÇLANMASINDAN SONRA YAPILAN BİR ÇAĞRI

112 THAİ NGUYEN'DE İLK TOPRAK REFORMU HAMLESİ
116 KARŞILIKLI YARDIM EKİPLERİ ULUSAL KONFERANSINDA KONUŞMA
118 VİETNAM VATAN CEPHESİ KONGRESİ'NİN KAPANIŞ OTURUMUNDA KONUŞMA
121 KİTLE EĞİTİMİ
127 AYDINLARLA BİR KONUŞMA
131 NGUYEN Aİ QUOC OKULUNUN İLK TEORİ KURSUNU AÇIŞ KONUŞMASI
136 EKİM DEVRİMİ VE DOĞU HALKLARININ KURTULUŞU
144 RANGOON'DA BİR BASIN KONFERANSINDA KONUŞMA
147 PARTİMİZ
154 EVLENME VE AİLE KONUSUNDA YASA TASLAĞI
157 ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ TASLAĞI HAKKINDA RAPOR
170 VİETNAM İŞÇİ PARTİSİNİN FAALİYETİNİN OTUZ YILI
185 BENİ LENİNİZM'E GÖTÜREN YOL
188 İNGİLİZ GAZETESİ «DAILY WORKER»A CEVAPLAR
191 PROFESÖR LİNUS PAULING'E CEVAP
196 SOVYETLER BİRLİĞİ. ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE DİĞER SOSYALİST ÜLKELER DEVLET BAŞKANLARINA MEKTUP
201 BAŞKAN LYNDON B. JOHNSON'A CEVAP

ÖNSÖZ

Sonraları Ho Şi Minh adı ile tanınan Nguyen Tat Tanh, 1890 da Nghean ilinin Namdan ilçesinin Namlien köyüne bağlı Kimlien köycüğünde yoksul bir bilgin ailesinin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Bu ilin köylüleri yoksulluğa, topraklarının ellerinden alınmasına, ağır vergilere ve zorla çalıştırılmağa karşı nesiller boyu savaşmışlardı.

Genç Ho çevresinden büyük ölçüde etkilenmişti. Ailesinin ve köylülerin emperyalizme karşı gösterdiği hoşnutsuzluk duyguları onda heyecan yaratıyordu. 1905'te öğrenim yapmak için Hue'ye gitti, fakat öğrencileri açıktan açığa emperyalist sistemin sadık tebaası, boynu bükük uyrukları haline getirme amacı güden öğretimden hoşnut kalmadı. Saygon'da eğitim görme yolu aradı. Dünyayı öğrenme merakı içinde Fransa'yı ve öteki Avrupa ülkelerini görmeğe karar verdi. Bir Fransız gemisinde bulaşıkcılık işi buldu. Böylece bir çok yer gezdi, Fransa'yı, Almanya'yı, İngiltere'yi, Amerika Birleşik Devletleri'ni ve Afrika'daki bazı Fransız sömürgelerini gördü.

Bu tecrübe hiç bir zaman unutulmadı. Genç Ho, bizzat kendi tecrübesi ile, dünyanın her tarafında işçilerin, hem kendi ülkelerindeki hem de sömürgelerdeki işçilerin

sırtından geçinen bir avuç zengin zümre tarafından sömürülmenin acısını çektiğini gördü. Böylece Ho Şi Minh daha erken yaştan beri enternasyonalizmin dersini aldı ve bütün işçilerin ortak düşmanları olan emperyalizm karşısında birleşmeleri kanısına vardı. Onun bütün yazılarının ve konuşmalarının baştan sona özünü teşkil eden bu fikir, kendi tecrübeleri ile, yıldan yıla gittikçe derinleştirilmiştir.

Birinci dünya savaşı patladığı zaman Ho Şi Minh İngiltere'de idi. Kendilerini Fransız egemenliğine karşı halklarının mücadelesine, teşkilatlandırmağa vermiş Vietnamlı yurtseverlerle ilişki kurmak için hemen Fransa'ya gitti. 1917'de Rusya'da yer alan Ekim Devrimi Ho Şi Minh üzerinde kesin bir etki yaptı. Paristeki Marksistlerle ilişki kurdu, o zaman bir çok Fransız Marksistinin çalıştığı Fransız Sosyalist Partisi'ne katıldı. Aynı zamanda, Fransada yaşayan Vietnamlı Yurtseverler Grubunu kurdu, 1919'da Versailles Barış Konferansına bu grup adına sekiz noktahk bir talep listesi sundu. Ho bu dönemde Nguyen Ai Quoc (Yurtsever Nguyen) adı ile tanmıyordu.

1920'de Fransız Sosyalist Partisinin yeni kurulan Komünist Enternasyonaline katılma sorununun tartışıldığı Tours Kongresinde bulundu. Ho Şi Minh katılma lehinde konuştu ve çoğunluk böyle bir karar lehinde oy kullandı. Fransız Komünist Partisi kuruldu ve Ho Şi Minh partinin bir kurucu üyesi oldu.

Fransız Komünist Partisinin yardımı ile Sömürge Halkları Birliğini kurdu ve sömürgeciliğin kötülüklerini keskin biçimde ortaya koyan bir seri makaleler yayınladığı **La Paria** adlı gazeteyi çıkardı. Bu dönemde **Humanité**'de, işçi sendikası gazetesi **La Vie Ouvriere**'de ve Uluslararası Komünist basında sık sık sömürgecilik konu-

sunda yazılar yazıyordu. Onun **Fransız Sömürgeciliği Yargılanıyor** adlı küçük kitabı da gene bu dönemde yazılmıştır.

1924'de Ho Şi Minh Moskova'da Yapılan Komünist Enternasyonal'in Beşinci Kongresi'nde bulunmak üzere Sovyetler Birliğine gitti. Paris'ten Moskova'ya gitmeden önce, o zaman Fransada yaşamakta olan, Afrika sömürgelerinden gelmiş arkadaşlarına : «Ülkelerinize dönün, kitlelerle ilişki kurup onları uyandırın, örgütleyin, birleştirin, eğitin, özgürlük ve bağımsızlık için savaşta onlara önderlik edin» diye mektup yazarak onları teşvik etmesi onun tipik bir tutumudur.

Aynı yıl Çin'e gitti, orada **Tamtamxa** adıyla tanınan devrimci bir Vietnam örgütü ile ilişki kurdu. Bu örgütün üyeleri ile birlikte Vietnam Devrimci Gençlik Birliği ve Ezilen Asya Halkları Birliği adlarını verdikleri örgütleri kurdular. Bir kaç yıl Kantonda kaldı. Vietnam'da, yurtseverlerin grevlerine katıldıkları için, okuldan uzaklaştırılmış genç Vietnamlı öğrencilere yardım ediyordu. Bu öğrenciler eğitimden sonra Devrimci Gençlik Birliği Örgütlerini kurmak için gene Vietnama dönüyorlardı. Ho Şi Minh bir devrimcinin el kitabı olarak Devrimin yolu adlı kitabı işte bu dönemde yazdı. Gençlik Birliği'nin gazetesi olan **Gençlik** de onun tarafından gene bu sırada çıkarılmıştır.

1927 - 1930 arasındaki dönemde Vietnam'da devrimci hareket büyük bir gelişme gösterdi. Devrimci Gençlik Birliği büyüdü, bir takım yerlerde grevler patladı. 1929'da ise vergi ve zorunlu çalışmaya karşı gösteriler başlatan köylülerle, hareket köylere ve kırlara yayıldı. Marksizm devrimci örgütler içinde yayılmağa başladı ve Kuzey Vietnamda ilk Komünist hücre kuruldu.

Haziran 1929'da Kuzey Vietnam'da Gençlik Birliği Üyeleri arasında oluşan Çinhindi Komünist Partisi kuruldu. Bunu Güneyde Annaw Komünist Partisinin, orta kesimde ve kısmen Güney Vietnam'da Tan Viet Komünist Birliğinin kurulması izledi. Böylece Vietnamda her biri yalnız kendisinin gerçek devrimci olduğunu önesüren ve diğer ikisini eleştiren üç Komünist Partisi olmuştu. Her üçü de tanınması için Komünist Enternasyonal ile ilişki kurmağa çalışıyordu.

Üç parti ile birleşme sorununu görüşmesi için Komünist Enternasyonal Ho Şi Minh'i gönderdi. Ho Şi Minh 1930'da Hong Kong'da bir birleştirme konferansı topladı. Bu konferansta üç Komünist örgüt Vietnam Komünist Partisi adı altında bir tek örgüt halinde birleşti, daha sonrada Çinhindi Komünist Partisi adını aldı.

Ho Şi Minh 1930 ve 1931'de Çin'de çalışmağa devam etti, fakat Partinin Merkez Komitesine mektupla devamlı surette tavsiyeler göndererek Vietnamdaki olaylarla sıkı ilişkisini koruyordu. Haziran 1931'de, Ho Şi Minh Hong Kong'daki İngiliz yönetimi tarafından tutuklandı, fakat (hazırlanmasında D.N. Pritt, K.C'nin de rol oynadığı Londra'daki Özel danışma Meclisine yapılan bir temyiz müracaatı üzerine) özgürlüğünü kazandı ve Şanghay'a gitti.

1933'de Sovyetler Birliği'nde, bir çok Komünist Partilerinin önde gelen kişilerinin eğitim gördüğü Lenin Okulu'nda öğrenim yaptı. 1936'da Çin'e döndü. Vietnamdaki siyasal gelişmelerle yakın ve düzenli ilişki sürdürmeğe, Partiye ve onun gazetelerine ve Fransa'daki Halk Cephesi'nin seçim zaferinin arkasından kurulan Demokratik Cephe'den olanlara sık sık mektup ve makaleler göndermeğe hâlâ devam ediyordu.

Ho Şi Minh nihayet uzun bir ayrılıktan sonra 1941'in Şubatında Vietnam'a döndü. Mayıs ayında Caobang vilayetinin uzak bir cangu köyü olan Pacbo'da Ho Şi Minh'in başkanlığında Parti merkez komitesinin özel bir toplantısı yapıldı. Siyasal iktidarı kazanarak ve Vietnam Halk Cumhuriyeti'ni kurarak Japon ve Fransız işgaline karşı siyasi ayaklanmanın yolunu hazırlayarak Vietnam Bağımsızlığı için Birlik, yani Vietminh Cephesi kurulması için çağrı yapıldı. Ho'nun Başkanlığı altındaki bu toplantıda kararlaştırılan politika, Ağustos 1945'de ulusal devrimi zaferine ulaştırdı.

Bundan önce, Ho Şi Minh gerilla savaşı konusunda eserler yazarak ve **Vietnam Doclap** (Bağımsız Vietnam) gazetesini yayınhyarak bir yıl Vietnam'da kalmıştı. 1942'-de Çan - Kai - Şek hükümetinden destek sağlamaya çalışmak amacı ile Çin'e gitti, fakat orada tutuklandı ve bir yıl hapiste tutuldu. Onun Ho Şi Minh adını alması bu dönemdedir. Hapisten çıkınca Vietnam'a gitti. Bu arada, ana vatanına dönmeden, 1944'de Çin'i bir daha ziyaret etti.

1945 Mayısında Tuyenguang vilâyetinin bir köyü olan Tantrao'da bir parti ulusal konferansı ile bir Halk Kongresi yapıldı. Gerilla savaşının yapılması konusunda karara varıldı ve ulusal bir ayaklanma ve geçici bir hükümetin kurulması için hazırlıklar yapıldı.

Ağustos 1945'de Vietnam halkı ayaklandı ve 19 Ağustos'ta başkent Hanoi'yi ele geçirdi. 2 Eylül 1945'de Geçici Hükümet halkm huzurunda kendisini tanıttı ve başkan Ho Şi Minh, Hanoi'de Badinh Meydanında Bağımsızlık Bildirisini okudu. 6 Ocak 1946'da yeni bir Ulusal Meclis için bütün ülkede genel seçim yapıldı. Ho Şi Minh'in başkanlığı altında bir anayasa taslağı komitesi

kuruldu ve 2 Mart 1946'da Ulusal Meclis Bağımsız Vietnam için ilk Anayasayı kabul etti.

Bunu izleyen yirmiiki yıl Vietnam halkına ve onun Başbakanına yeni zorluklar yükledi. Fransız sömürgeciliğinin kalıntılarını temizleme ve sosyalizmi kurma uğraşının arasında ilk olarak Fransa'nın ülkeyi yeniden işgal etme teşebbüsüne karşı savaşmak gerekti, bundan sonra da 1954'de Fransayı yenmelerini takiben ülkenin bölünmesi ve güneyde Amerikan sömürgeleri ve dolarları ile ayakta durabilen birbiri ardından gelen Güney Vietnam kukla hükümetlerinin baskısı ile yüz yüze geldi. Geçen birkaç yıl içinde bu Vietnam halkının Amerikan saldırısına karşı genel bir savaşı halinde büyüdü. Yeniden kuruluş ve mücadelenin bütün bu güç aşamalarında Başkan Ho Şi Minh halkın çabasının ve direnişinin önderi ve ruhu olarak kaldı.

Ho Şi Minh'in belli başlı yazıları ve konuşmaları ingilizce olarak seçilmiş eserlerinden 1960 - 1962 döneminde Hanoi'de çıkarılan dört ciltlik bir baskısında bulunabilir. Bu seçmeler 1920'den 1960'a kadar olan dönemi kapsar ve 1269 sayfadan fazla bir hacim tutar. Bundan başka 1967'de Hanoi'de gene İngilizce olarak Ho Şi Minh'in Amerikan saldırısına karşı o yıla kadar olan dönemi kapsayan konuşmalardan ve verdiği demeçlerden bir cilt daha yayınlanmıştır. Böylece, 152 sayfa olan bu ciltle, Ho Şi Minh'in İngilizce olarak sağlanabilir ana eserleri toplam olarak 1421 sayfadır.

O halde bu kitaptaki seçmeler yayımlanmış olanların onda biri kadarını meydana getirir. Seçmeler Ho Şi Minh'in hayatının ve siyasal faaliyetinin ana dönemlerini kapsayacak, okuyucuya onun fikirleri hakkında bir görüş elde etmesini ve yaklaşık elli yıllık bir dönemi

göz önüne getirmesini mümkün kılacak biçimde hazırlanmıştır.

Burada verilen ilk seçmeler onun 1920'de Sosyalist Partinin Tours Kongresi'ndeki konuşmasmdan başlıyarak sömürgecilik konusunda onun ilk yazılarından örnekleri kapsamaktadır.

Buraya aktarılan seçmelerin bütünü, Vietnam mücadelesinin her safhasmdan yazılar ve konuşmaları içerir; bunlar arasında Komünist Parti hakkında malzemeler, Fransız halkına, kukla askerlere, Katoliklere karşı Ho'nun tutumu, toprak reformu sorunları, kadrolar, bürokrasi, aydınlar, gerilla savaşı, kitle eğitimi, evlilik ve aile, demokrasi, Sovyetler Birliği, Ekim Devrimi, Leninizm, Japonya ve Fransaya karşı mücadele ve Amerikan emperyalizmine karşı kurtuluş savaşının ana konuları yer alır.

Bu küçük kitap tabiatı ile Ho Şi Minh'in eserlerine giriş olabilir, fakat onun ana makalelerinden ve konuşmalarından sınırlı bir çerçeve içinde özetler vererek, okuyucuya, onun ana görüşleri ve politikası hakkında yeterli bir fikir sağlanabileceği ümit edilir. Gene bu kitabın, bu seçkin devrimcinin eserini daha fazla incelemek için bir teşvikçi rolü oynuyacağını umarız.

JACK WODDIS

TOURS KONGRESİNDEKİ KONUŞMA

(Konuşma, Aralık 1920'de Tours'ta Fransız Sosyalist Partisi'nin 18. Kongresi'nde yapılmıştır.)

Bu gün ben buraya, sizinle birlikte dünya devrimine katkıda bulunma yerine, Sosyalist Parti'nin bir üyesi olarak, derin bir üzüntü ile, benim anavatanıma karşı iğrenç suçlar işleyen emperyalistler hakkmda konuşmak için geldim.

Hepiniz bilirsinizki Fransız emparyalizmi Çinhindi'ne bundan yarım yüzyıl önce girmiştir. Bencil çıkarları için süngüleri ile ülkemizi fethetmiştir. O zamandan beri bizi yalnız hayasızca ezip sömürmedi fakat, aynı zamanda bize merhametsizce işkence etti, bizi zehirledi, Açıkça söyleyelim; biz afyon, alkol vb. ile zehirlendik. Yağmacı kapitalistlerin Çinhindi'ne reva gördüğü bütün mezalimi ben burada bir kaç dakika içinde ortaya koyacak güçte değilim.

Hapishanelerin sayısı okulları aşmıştır ve her zaman tıklım tıklım tutuklularla doludur. Sosyalist görüşlere sahip yerliler tutuklanmakta ve bazen sorgusuz sualsiz öldürülmektedir. Çinhindi'nde sözde adalet işte böyledir.

Bu ülkede Vietnamlılar'a karşı ayrılık güdülmektedir, onlar Avrupalılar'm yahut Avrupa vatandaşlığına sahip olanların sahip olduğu güvenlikten yoksundurlar. Ne basın özgürlüğümüz, ne de söz özgürlüğümüz vardır. Hatta toplanma özgürlüğü, dernek kurma özgürlüğü dahi yoktur. Bizler, başka ülkelerde yaşama yada turist olarak dışarı gitme hakkına sahip değiliz. Bizler koyu bilgisizlik ve karanlık içinde yaşamağa zorlanmaktayız, çünki bizim öğrenim hakkımız yoktur. Çinhindi'nde sömürgeciler bizleri zehirlemek ve tedirgin etmek için, bizi afyon yutmağa ve alkol içmeğe zorlamak için her türlü yol ve araç bulmaktadırlar. Binlerce Vietnamlı başka bir halkın çıkarları uğruna yavaş yavaş ölüme yahut katliama sürüklenmiştir.

Yoldaşlar, yirmi milyondan fazla, yani Fransa'nın yarı nüfusundan fazla olan Vietnamlıya reva görülen muamele işte böyledir. Ve bu insanların Fransız himayesi altında olduğu söylenmektedir. Sosyalist Parti ezilen yerlileri desteklemek için fiilen harekete geçmelidir.

Parti, bütün sömürge ülkelerinde sosyalizmin propogandalarmı yapmalıdır. Biz, Sosyalist Partinin Üçüncü Enternasyonele katılmasımn, onun sömürge meselesinin önemini doğru olarak değerlendireceğine şimdiden söz vermesi anlamına geldiğini kabul ediyoruz. Kuzey Afrika sorununu incelemek için bir Daimi Delegasyon tayin edilmiş olduğunu öğrenmek bizi memnun etmiştir, yakın gelecekte, eğer Parti ülke ile ilgili sorunları ve orada uygulanması gereken faliyetleri yerinde incelemek üzre üyelerinden birini Çinhindi'ne gönderirse, pek memnun olacağız.

Bütün insanlık adına, sol ve sağ kanatları ile Sosyalist Partinin bütün üyeleri adına, size sesleniyoruz! Yoldaşlar, bizi kurtarın!

SÖMÜRGECİLİK KONUSUNDA BAZI DÜŞÜNCELER

(25 Mayıs 1922'de Paris'te **L'Humanite** gazetesinde makale olarak yayınlanmıştır.)

Fransız Sosyalist Partisi Moskova'nm yirmibir koşulunu kabul ettikten ve Üçüncü Enternasyonel'e katıldıktan bu yana sorunlar arasında, özellikle sömürgecilik sorununun titizlikle ele alınması gerektiği ortaya çıkmıştır. Üçüncü Enternasyonal, birinci ve ikinci Enternasyonaller'e benzemedi, hiç bir sonuca götürmeyen durumun saf duygusal ifadeleri ile tatmin olunamaz; iyi belirtilmiş bir çalışma proğramı, etkili ve pratik bir politika izlenmesi gerekir.

Başka noktalarda olduğundan çok, işte bu noktada parti nice zorluklarla karşı karşıyadır ki bunlarm en büyüğü de aşağıya sıraladıklarımızdır.

1. Sömürgelerin büyüklüğü

Savaştan sonra edinilmiş yeni «manda ülkeler» bir yana, Fransa:

Asya'da 450.000 kilometre kare, Afrika'da 3.541.000 kilometre kare, Amerika'da 108.000 kilometre kare, yahutta 48.000.000 luk nüfusu ile toplam olarak 4.120.000

kilometre karelik (Kendi toprağının sekiz katı büyüklüğünde) bir alana sahiptir. Bu topraklarda yaşayan halklar, yirmiden çok değişik dilde konuşurlar. Dillerin bu ayrılığı propogandayı kolaylaştırmaz, çünkü sömürgelerden bir kaçı dışında, bir Fransız propogandacısı ancak bir tercüman aracılığı ile anlaşılabilir. Ayrıca, tercümelerin değeri sınırlıdır ve idari despotizmin hüküm sürdüğü bu ülkelerde devrimci konuşmalara tercümanlık yapacak bir tercüman bulmak daha da zordur.

Bundan başka üç engel daha vardır: Bütün sömürgelerdeki yerliler aynı şekilde ezilip sömürülmekle beraber, onların zihinsel, ekonomik ve siyasal gelişmesi bölgeden bölgeye büyük farklılık gösterir. Annam ile Kongo, Martinik ile Yeni Kaledonya arasında yoksulluk dışında ortak hiç bir şey yoktur.

2. Ana ülkenin proleteryasının sömürgelere karşı ilgisizliği

Lenin, sömürgecilik sorunu ile ilgili tezlerinde, sömürgeci ülkelerin işçilerinin sömürge ülkelerindeki kurtuluş hareketlerine en etkin yardımı yapmak zorunda olduklarını açıkça belirtmiştir. Bunun için, anavatanın işçilerinin bir sömürgenin gerçekten ne demek olduğunu bilmeleri, orada neler olduğunu, sömürgelerdeki kardeşlerinin (kendi çektiklerinden bin kat daha ağır) ne acılar çektiğini öğrenmeleri gerekir. Tek cümleyle, onların bu sorunla ilgilenmeleri gerekir.

Yazıktır ki, sömürge deyince, hâlâ, geniş kumsallar, bol güneş, birkaç yeşil hindistan cevizi ağacı ve zenci halktan başka birşey olmadığını düşünen bir çok militan vardır. Ve onlar bu konuya en hafif bir ilgi dahi göstermemektedirler.

3. Yerlilerin cahilliği

Oralarda ne büyük ticari ve sınaî girişimler ne de işçi örgütleri olmaması, basit gerçeği yüzünden sömürgeleştirilmiş ülkelerde —ister eski Çinhindi'nde olsun ister Yeni Dahomey'de— sınıf mücadelesi ve proleteryanın gücü bilinmeyen faktörlerdir. Yerlilerin nazarında Bolşevizm demek —ki burjuvazi tarafından sık sık kullanıldığı için daha canlı daha etkili bir sözcüktür— ya her şeyi yıkmak yahut da yabancı boyunduruğundan kurtulmak demektir. Kelimeye verilen ilk anlam cahil ve çekingen yığınları bizden uzaklaştırıyor; ikinci anlam onları milliyetçiliğe götürüyor. Her iki anlam da tehlikelidir. Sadece aydınların küçük bir kesimi komünizmin ne demek olduğunu biliyor. Fakat yerli burjuvaziye mensup olan ve burjuva sömürgecileri destekleyen bu aydıncıklar zümresinin komünist öğretinin anlaşılmasında ve yayılmasında çıkarı yoktur. Tersine, onlar masaldaki köpek gibi, boyunlarında tasma izi taşımayı ve kemiklerini almayı tercih ederler. Genel bir deyimle, yığınlar baştan başa âsidir, fakat tamamen cahildir; kendilerini kurtarmak isterler, fakat bunu nasıl yapacaklarını bilmezler.

4. Önyargılar

İki proleteryanın karşılıklı bilgisizliği onları birbirleri hakkında önyargılara götürür. Fransız işçileri bir sömürge yerlisini aşağılık, değmez, anlayışsız ve tembel bir kişi olarak görür. Yerlilerde bütün Fransızları pis sömürücüler olarak görür. Emperyalizm ve kapitalizm bu karşılıklı kuruntudan faydalanmasını bilir ve sunî olarak ortaya çıkan bu ırklar hiyerarşisini propoganda fırsatı yapar ve birleşmesi gereken güçleri böler.

5. Baskının şiddeti

Fransız sömürgecileri, sömürge kaynaklarını geliştirmede becerikli değillerse de vahşiyane baskı sanatın-

da ve ibreti alem dersi vermek için yöntemler icat etmede ustadırlar. Gandi'ler ve Valera'lar. Fransız sömürgelerinde doğmuş olsalardı şimdiye çoktan cennete gitmiş olurlardı. Sıkıyönetimlerin ve özel mahkemelerin incelikleri ile kuşatılmış bir yerli militan, kendisini uygarlaştıranlarm pençesine düşme riskini göze almaksızın ezilen ve cahil bırakılan kardeşlerini eğitemez.

Onları yenmek için propagandayı yoğunlaştırınız.

KARŞI DEVRİM ORDUSU

(Paris'te çıkan **La Vie Ouvriéré**'nin 7 Eylül 1923 sayısında makale olarak yayınlanmıştır.)

1914 - 1918 emperyalist savaşmın ana nedenlerinden birinin sömürgecilik rekabeti olduğunu biliyoruz.

Bu gün bütün Fransızlar, ülkelerinin acısını çekmekte olduğu büyük can kaybını ağırlaştırmaktan sömürge seferlerinin büyük ölçüde sorumlu olduğunu anlamalıdırlar. İnsan, ölü ve yaralı olarak sömürgelerde verilen askerî kayıplar istatistiğine bakınca, Fransada verilen can kaybına göre aradaki büyük farkın dehşetiyle irkilir. 1923'te Ocak - Haziran arasında, yalnız Fas'ta, Mareşal Lyautey'in şan ve şerefinin daha da artması uğruna 840 asker öldürtülmüş veya yaralı düşürülmüştür.

Fransız işçi sınıfı anlamalıdır ki, sömürgecilik, işçi smıfı tarafmdan girişilen bütün kurtuluş teşebbüslerini bastırmak için sömürgelere güvenir. Fransız militarizmi, artık sınıflar hakkında az çok bir fikre bulaşmış beyaz askerlere hiç bir güveni kalmadığından, onların yerine Afrikalı ve Asyalı yerlileri kullanmaktadır. Fransız ordusundaki 159 alaydan 10'u sömürgeli beyazlardan, yani

yarı yerlilerden, 30'u Afrikalılardan ve 39'u da diğer sömürge yerlilerinden meydana gelmiştir. Böylece, Fransız ordusunun yarısı sömürgelerden devşirilmiştir.

Bugün Annamlı bir askerin dört yıllık, Cezayirli bir askerin üç yıllık askeri hizmeti vardır. Böylece, Fransız militarizmine göre, iki yerli asker hemen hemen beş Fransız askerine değer. Bundan başka Fransız askeri daha bilinçli olarak, gitmeyi reddedebileceği yerde, yerli asker, ülkenin dilini bilmediğinden ve beyaz işçiler karşısında da bütün beyazların kendisini sömürenlerin ırkına mensup olduğunu düşünerek ve nihayet beyaz üstleri tarafından kamçılanmış olarak itaatkârane ve körü körüne ileri atılır. Tehlike burada yatar.

Sömürge yerlilerinden devşirme 31 alayın Fransız toprağı üzerinde ne sebeple tutulduğunu insan merak eder. Bununla güdülen amaç nedir? Fransızlar bu yerlilerle mi uygarlaştırılacaklar? Fransız kapitalizminin niyeti açıktır. Fransız işçileri artık harekete geçmelidirler. Yerli askerlerle kardeşlik kurmalıdırlar. Onlara anavatanın işçilerinin de, sömürgelerden toplanıp getirilen askerlerin de, aynı efendiler tarafından eşit olarak ezilip sömürülmekte olduklarını, hepsininde aynı sınıftan gelme kardeşler olduklarını ve mücadele saati çaldığı zaman onların kendi aralarında, biribirlerine karşı değil, ortak efendilerine karşı birlikte mücadele vermeleri gerektiğini anlatmalıdırlar.

LİNÇ
Amerikan uygarlığının az bilinen bir yönü

La Correspondence Internationale
No. 59, 1924'te yayınlanmıştır.

Kara ırkın, insanlık ailesinin en çok ezilen ve en çok sömürülen ırkı olduğu iyi bilinir. Kapitalizmin yayılmasının ve yeni Dünyanın keşfinin hemen ardından, yüzyıllar boyunca zenciler için bir sefalet batağı ve insanlık için bir yüz karası olan köleliğin yeniden doğması sonucunu verdiği iyi bilinir. Belki de herkesin bilmediği şey, köleliğin sözde kaldırılmasından 65 yıl sonra Amerikan zencilerinin hâlâ maddî ve manevi baskı altında tutulduğudur. Bu baskıların en korkuncu linç geleneğidir.

Bu kelime Lynch adında birinden gelir. Lynch, Virginia'da hem toprak ağası hemde yargıç olan bir büyük çiftlik sahibinin adı idi. Bu adam bağımsızlık savaşının karışıklıklarından yararlanarak bütün bölgenin denetimini ele geçirmişti. Sorgu sual, kanun manun gözetmeden en vahşi cezayı uyguluyordu. Köle tüccarları, Ku - Klux - Klam ve daha başka gizli dernekler yolu ile kanunsuz ve barbarca linç etme cezası, Amerika Birleşik Devletleri içinde geniş ölçüde yayılıp devam ediyordu.

Bu ceza, zencilerin kurtuluşundan beri daha da insanlık dışı bir uygulama şekli aldı ve özellikle onlara yöneltildi.

Kızgın bir güruh gözönüne getiriniz. Yumruklar sıkılmış, gözler dönmüş, ağızlar köpürüyor, bağırıyor, küfür ve hakaret savuruyor... Bu güruh hiç riski olmayan bir suç işlemenin vahşi zevki ile kendinden geçmiş. Sopalar, meşaleler, tabancalar, ipler, bıçaklar, makaslar, yakıcı maddeler, hançerler, kısaca öldürücü ve yaralayıcı ne varsa hepsi ile donanmış.

Bu insan denizi içinde itilip kakılan, vurulan, ayak altmda çiğnenen, yırtılan, dilim dilim dilinen, öteye beriye sürüklenen, kanlar içinde kalan, ölen bir siyah vücut enkazı göz önüne getiriniz.

Güruh, linççiler güruhudur. Onların yırtıcılığına uğramış ceset siyah adam cesedidir.

Bir kin ve canavarlık dalgası içinde linççiler siyah adamı bir ormana yahut genel bir yere sürüklerler. Bir ağaca bağlarlar, üzerine gazyağı dökerler, yanmaz bir madde ile örterler. Ateşe verilmesini beklerken dişlerini teker teker kırarlar. Gözlerini çıkarırlar. Kafa derisinden parçalar alarak, onu kanlı bir kafatası halinde soyarak kafasından kıvırcıklı saç demetleri koparırlar. Zaten darbelerden çürümüş vücudundan küçük et parçaları kopar. Siyah adam artık bağıracak durumda değildir; dili kızgın bir demirle şişirilmiştir. Bütün vücudu yarı ezilmiş bir yılan gibi kıvranmakta ve titremektedir. Birden bir bıçak iner: bir kulağı yere düşmüştür... Öf, ne kadar siyah! Ne kadar çirkin! Ve hanımlar onun yüzünü yırtarlar...

Biri: «Yakın!» diye bağırır; başka biri: «Yavaş yavaş pişirecek şekilde yakın!» diye ekler.

Siyah adam kızartılarak yakılmıştır. Fakat bu da yetmez. O iki defa ölümü hak etmiştir. Bunun için şimdi de onu, daha doğrusu cesedinden ne kaldıysa onu asarlar. Ve pişirme işine yardım edemiyen bütün ordakiler şimdi alkış tutup bağırırlar:

«Hurra!»

Herkes yeter derecede tatmin olunca ceset aşağı indirilir. İp parça parça kesilip her parçası dört beş dolara satılır. Hatıra ve uğur muskası edinebilmek için hammlar kapışırlar.

Onların dilinde dolaşan deyimle «halk adaleti» yerine gelmiştir. Kalabalık yatışmıştır, «organizatörleri» kutlarlar, birbirlerini gelecek seferdeki yeni görevlerine tayin ederek bir bayram sonu gibi sevinçle yollarına koyulurlar.

Yerde ise yağ ve duman kokan bir siyah baş, lime lime edilmiş, kızartılmış vaziyette dişlerini dehşetle göstererek batan güneşe, «Medeniyet bu mudur?» diye soruyor gibidir.

Bazı rakamlar

1889'la 1919 arasında 51'i kadın ve kız, on tanesi eski büyük savaş askeri olmak üzere 2.600 siyah adam linç edilmiştir. 1919'da linç edilen **78 zenciden** 11'i diri diri yakılmış, üçü öldürüldükten sonra yakılmış, 31'i kurşuna dizilmiş, üçü ölünceye kadar işkence edilerek, biri parça parça kesilerek, biri boğularak, 28'i de değişik yollarla öldürülmüştür.

Georgia, 22 kurbanla listenin başında yer alıyor, onu 12 kurbanla Missisipi izliyor. Gene her ikisinde de üç asker linç edilmiştir. Diri diri yakılan 11 kişiden dördü birincisinde, ikisi ikincisinde olmuştur. Sistematik, ön-

ceden düzenlenmiş ve organize edilmiş 34 linç olaymda da gene Georgia beş olayla başta yer alıyor. Üç olayla Missisipi ikinci geliyor.

1919 kurbanlarına karşı yapılan suçlamalar arasında şunları görüyoruz:

Biri Tarafsızlar Birliği'ne (bağımsız çiftçiler) üye olmaktan;

Biri devrimci yayınlar dağıtmaktan;

Biri linç olayları hakkında görüşünü pek serbestçe belirtmekten;

Biri Chicago'da beyazlarla siyahlar arasındaki çarpışmaları eleştirmekten;

Biri siyahların davasının bir lideri olarak tanınmaktan;

Biri yoldan çekilmeyip bu yüzden bir otomobil içindeki bir beyaz çocuğunu korkuttuğu için.

1920'de 50 ve 1923'te 28 linç olayı olmuştur.

Bütün bu suçlar ekonomik kıskançlık dürtüsüyle işlenmiştir. Bunlar ya beyazlardan daha iyi durumda bulunan zenciler, ya da kendilerinin bütün bütün sömürülmelerine müsade etmeyen siyah işçilerdir. Bütün bu olaylarda, baş suçlular; politikacılar, sermayedarlar ve yetkililer tarafından ve hepsinin üstünde de, bütün gerici basın tarafından kışkırtıldığı, teşvik edildiği, kamçılandığı, sonra da himaye edildiği için hiç bir zaman rahatsız edilmemişlerdir.

Bir linç olayı olduğu zaman basın onun üstünde sadece satışları artıran iyi bir fırsat olarak durmuştur. Olay zengin ayrıntıları ile verilir. Suçlulara en ufak bir suçlama yok. Kurbanlar hakkında acıma belirten tek söz yok. Ne de bir yorum.

26 Haziran 1919 tarihli **New Orleans States** gazetesi 13 cm boyunda harflerle birinci sayfanın üst yarısını kaplar vaziyette bir başlık atmıştır: «Bugün 3000 vatandaş tarafından bir zenci yakılacaktır.» Onun hemen altında, pek küçük harflerle şu haber veriliyor: «Kaiser kuvvetli muhafaza tedbirleri altında Veliaht Prensle birlikte kaçmıştır.»

Ayın tarihli **Jackson Daily News** gazetesi ilk sayfanın ilk iki sütününa büyük harflerle şu başlığı atmıştır:

Zenci J.H
Bugün öğleden sonra 5'te Ellistown'da
Kalabalık tarafından yakılacak.

Bu gazete yalnız şunu ilan etmeyi unutmuştu: «Bütün halk buna samimiyetle davet edilir.» Fakat bunu kasdettiği besbelliydi.

Biraz ayrıntı

«Bu akşam saat 7.40'da J.H kızarmış kızgın demirle işkence edilerek yakıldı... Adamın yakılmasında 2000' den fazla bir kalabalık... Çok sayıda kadın ve çocuk hazır bulunuyordu...Zenci arkadan bağlandıktan sonra bir ateş yakıldı. Biraz ötede içerisine demir çubuk sürülmüş başka bir ateş daha yakılmıştı. Demir ateşte kızarınca, bir adam demiri alıp onu siyah adamm vucüduna sürdü. Siyah adam dehşete kapıldı, kızarmış demiri elleriyle kavradı ve hava bir anda yanık et kokusu ile doldu. Kızarmış kızgın demir yer yer vücuduna sürülürken adamın bağırışları ta şehirden duyulmuştu. Bir kaç dakika süren bu işkenceden sonra maskeli adamlar adamın üstüne benzin döktüler ve bağlandığı direği ateşe verdiler. Alevler yükseliyor ve bir kurşunla işinin bitirilmesi için yalvaran zenciyi sarıyordu. Onun yalvarışları kalabalığın alaylı bağırışlarına yol açıyordu.»

(Chatanooga Times 13 Şubat 1918)

«Zencinin üzerine petrol döküldüğü ve tutuşturulduğu zaman; erkek, kadın ve çocuk, 15.000 insan alkış kopardı. Siyah adama daha yakın olmak için itişip kakışıyorlar, döğüşüp bağrışıyorlardı...Onu kızartmak için ateş yakarlarken kalabalıktan ikisi de onun kulaklarını kesip attılar.

Başka biri onu arkasından kesmeğe çalışıyordu... Kalabalık dalgalandı ve her biri yakılan zenciyi görebilecek biçimde yer aldılar. Zencinin vücudunun eti tamamen yanınca çıplak kemikleri yere serildi ve demin insan olan bir varlık şimdi bir duman ve alevler içinde kıvrım kıvrım yanmış yatan bir parça. Herkes hâlâ orada seyrediyordu...»

(Memphis Press, 22 Mayıs 1917)

«Her türlü sosyal sınıftan adamlar, kadınlar, çocuklar vardı. Hapishane dışından gelen kalabalığı çok sayıda yüksek sosyeteye mensup kadınlar izliyordu, yakın sokaklardan daha niceleri kalabalığa katılıyordu... Zencinin cesedi yere düşünce onu bağladıkları ipin parçalarını kapışmak olay oluyordu...»

(Vicheburg Evening Post, 4 Mayıs 1919)

«... biri kulaklarını kesti, bir başkası tenasül organını kesip attı. İpe tutunmağa uğraşırken ellerinin parmakları kesildi. Onu bir ağaca çekerlerken dev gibi bir adam onun boynunu kamaladı. Zenci en azından 25 yara aldı.

«... bir kaç defa ağaca çekildi, sonra mangala indirildi. En sonunda bir adam onu bir ucu ata bağlı bir kemende bağladı, Waco caddelerinde ata sürüklettiler. Onu astıkları ağaç valinin evinin pencerelerinin tam altında idi. Kalabalık onu asarken vali de onları seyre-

diyordu. Yol boyunca herkes zencinin bir yerini kırıyordu. Kimi ona küreklerle, kimi kazmalarla, tuğlalarla, deyneklerle vuruyordu. Vücudunu baştan ayağa yaralar kaplamıştı. Ateş yakıldığı zaman binlerce kişinin boğazından bir sevinç çığlığı koptu. Çok geçmeden ceset herkesin görebileceği şekilde havaya kaldırıldı ve arkasından büyük bir alkış tufanı koptu...»

(**Crisis**, Temmuz 1916.)

Linç'in Beyaz Kurbanları

Yalnız siyahlar değil, Bayan Harriet Beecher Stowe gibi —**Tom Amcanın kulübesi** yazarı— kendini savunmamaya kalkan beyazlarda kötü işlem görmüşlerdir. Elijah Lovejoy öldürülmüş, John Brown asılmıştır. Thomas Beach ve Stephen Foster zulme ve saldırıya uğratılmış ve hapsedilmiştir. İşte Foster'in hapishaneden yazdığı: «Kırdıkları, hayrını koymadıkları organlarıma bakıyorum da gereği kalmayacağını düşünüyorum... Bu son 15 ayda onların hücreleri bana dört defa açıldı, 24 defa beni kiliselerinden dışarı sürüklediler, iki defa beni evlerinin ikinci katından attılar, bir defa böbreklerimi hasara uğrattılar, başka bir defada beni demire vurmak istediler, iki defa beni para cezasına çarptırdılar, bir defa beni 10.000 kişi linç etmeğe kalktı ve kafama, kollarıma, boynuma 20 darbe vurdular...»

30 yılda 11'i kadın olmak üzere 708 beyaz linç edildi. Bazıları grevler örgütlediği için, bazıları siyahların davasına gönül verdikleri için.

Amerikan «uygarlığı»nın suçları hakkındaki koleksiyon arasında linç olayı şerefli bir yer kaplar.

ÇİNHİNDİ KOMUNİST PARTİSİNİN KURULUŞ KONUŞMASI

(18 Şubat 1930'da Hong Kong'da yapılmıştır.)

İşçiler, köylülür, askerler, gençlik ve öğrenciler!
Ezilen ve sömürülen yurttaşlar!

1914 - 1918 Dünya savaşı'na emperyalist çelişkiler sebep olmuştur. Bu korkuç boğazlaşmadan sonra dünya iki kampa bölünmüştür: biri, ezilen sömürgeler ve dünyanın her tarafında sömürülen işçi sınıfını içine alan devrimci kamp. Bu kampın öncü kolu Sovyetler Birliği'dir. Ötekisi, genel kurmayı Uluslar Birliği adıyla anılan, uluslararası kapitalizmin ve emperyalizmin karşı devrimci kampıdır.

Bu dünya savaşı sırasında çeşitli uluslar görülmedik derecede can ve mal kaybına uğradılar. Fransız emperyalistleri en sert darbeyi yedi. Bu yüzden Fransa'da kapitalist güçleri yeniden diriltmek amacıyla, Fransız emperyalistleri Çinhindi'ndeki kapitalist sömürülerini yoğunlaştırmak için el altından her türlü tertibi yeniden canlandırdılar. İşçileri düşük ücretlerle sömürmek için yeni fabrikalar kurdular. Plantasyonlar kurmak için köylülerin topraklarını yağmaladılar ve onları yok-

sulluğun en koyusuna sürüklediler. Üst üste ağır vergiler bindirdiler. Halkımızın üzerine genel borçlar yüklediler. Kısaca, bizi sefalethaneye çevirdiler. Birincisi,Vietnam devrimini boğmak için, ikincisi, yeni sömürgeler ele geçirmek amacı ile pasifik'te yeni bir emperyalist savaş hazırlığı yapmak için, üçüncüsü Çin devrimini bastırmak için, dördüncüsü de, ezilen ulusların ve sömürülen işçi sınfının devrimine yardım ediyor diye Sovyetler Birliğine saldırmak için askeri güçlerini arttırmaktadırlar.

İkinci Dünya Savaşı patlayacaktır. Patlayınca da Fransız emperyalistleri hiç şüphesiz bizim halkımızı daha korkunç bir boğazlaşmanın içine atacaktır. Biz onların bu savaş hazırlığına göz yumarsak onlar Çin devrimine ve Sovyetler Birliği'ne saldıracak; biz onların Vietnam devrimini boğmalarına göz yumarsak bu onların bizim ırkımızı yer yüzünden silmelerine ve ulusumuzu pasifik denizine dökmelerine göz yummakla bir olacaktır.

Bununla birlikte, Fransız emperyalistlerinin barbar zulmü ve merhametsiz sömürüsü, hepsi de devrimin tek yaşama yolu olduğunu, onsuz olmanın kendilerinin yavaş yavaş ölümü demek olduğunu anlayan yurttaşlarımızı uyandırdı.Vietnam devrimci hareketinin her geçen gün daha güçlü gelişmesinin nedeni budur. İşçiler çalışmayı reddediyorlar, köylüler toprak istiyorlar, öğrenciler ve tüccarlar boykot yapıyorlar. Fransız emperyalistlerine karşı koymak için kitleler her yerde ayaklanmıştır.

Vietnam devrimi Fransız emperyalistlerini korkudan titretiyor. Onlar, bir yandan halkımızı ezip sömürmek için ülkemizdeki feodalleri ve komprador burjuva-

ziyi kullanıyorlar; bir yandan da terör yaratıyorlar, çok sayıda Vietnam devrimcisini tutukluyorlar, hapse atıyorlar, sürüyorlar, öldürüyorlar. Eğer Fransız emperyalistleri terörist hareketlerle Vietnam devrimini bastıracaklarını sanıyorlarsa çok aldamyorlar. Çünkü, birincisi Vietnam devrimi tecritedilmiş bir devrim olmayıp, genel olarak dünya proleter sınıfmdan, özel olarak da Fransız işçi smıfından yardım gören bir devrimdir. İkincisi, Fransız emperyalistleri çıldırmışcasına terörist hareketler uygularken, önceleri ayrı ayrı çalışan Vietnam komünistleri bütün halkımıza devrimlerinde önderlik etmek için şimdi tek parti halinde, Çinhindi Komünist Partisi olarak birleştiler.

İşçiler, köylüler, askerler, gençlik, öğrenciler!

Ezilen ve sömürülen yurttaşlar!

Çinhindi Komunist Partisi kurulmuştur. Bu, işçi sınıfının partisidir. Bu parti, bütün ezilen ve sömürülen halk için mücadele yolunda devrime önderlik etmesinde proleterya sınıfma önderlik edecektir.

Aşağıdaki sloganları gerçekleştirmek için şu andan itibaren partiye katılmalıyız, ona yardım etmeliyiz, onu izlemeliyiz.

— Fransız emperyalizmini, feodalizm ve Vietnam gerici kapitalist sınıfını devirmek.

— Çinhindi'ni tam bağımsız hale getirmek.

— Bir işçi-köylü ve asker hükümeti kurmak.

— Emperyalistlere ait bankalara ve öbür kuruluşlara el koymak ve bunları işçi-köylü-asker hükümetinin kontrolü altına almak.

— Emperyalistlere ve Vietnam gerici kapitalist sınıfına ait bütün plantasyonlara ve mala el koymak ve bunları fakir köylülere dağıtmak.

— Günde 8 saat çalışmayı sağlamak.

— Halk borçlarını ve nüfus vergisini kaldırmak, yoksul halkı vuran adaletsiz vergilerden vazgeçmek.

— Kitlelere bütün özgürlükleri geri getirmek.

— Geniş kapsamlı eğitimi uygulamak.

— Erkek ve kadın arasında eşitlik sağlamak.

YURT DIŞINDAN MEKTUP

(6 Haziran 1941)

Büyükler!
Seçkin kişiler!
Aydınlar, köylüler, işçiler, tüccar ve askerler!
Aziz yurttaşlar!

Fransa, Almanlar tarafından bozguna uğratılalıberi kuvvetleri tamamen parçalanmıştır. Yine de halkımız yönünden bizi merhametsizce yağmalamağa devam etmekte, bütün kanımızı emmekte, barbarca bir terörizm ve katliam politikası uygulamaktadır. Dış politikalarına gelince, galiplerine baş eğip diz çökmekte ülkemizi utanmadan kesip Siyam'a vermekte; tek protesto lafı bile etmeden bizim çıkarlarımızı Japonya'ya sunmaktadır. Sonuç olarak, halkımız çifte boyunduruk altında acı çek mektedir: halkımız yalnız Fransız işgalcilerine koşum hayvanları, beygirler gibi hizmet etmemekte, aynı zamanda Japon yağmacıları da halkımıza köle işlemi yapmaktadır. Yazık! Bu kadar sefil hale düşmek için halkımız ne günah işledi?

Böyle acı ve ağlanacak durumlarda yaşarken halkımız ellerini kavuşturup kendilerini ölüme mi mahkum

edecekler? Hayır! Hiç bir zaman hayır! Lac Hong'un yirmi milyondan fazla oğlu, kızı köleliği yok etmek az mindedir. Fransız işgalcilerinin demir ökçeleri altında aşağı yukarı seksen yıldır ulusal bağımsızlık ve özgürlük için durmadan canlarımızı feda eder, mücadele ederiz. Phan Dinh, Phung, Hoang Hoa Tham ve Luong Ngoc Ouyen gibi atalarımızın sadık ve kahraman ruhu hâlâ diridir; Thai Nguyen, Yen Bai, Nghe An ve Ha Tinh vilayetlerinde devrimcilerimizin destansal yiğitlikleri hafızamızda ebediyen yaşıyacaktır. Güneydeki ve De Luong ve Bac Sen'daki yeni ayaklanma, yurttaşlarımızın şerefli ataları gibi düşmanı yok etmek için kanlarını kahramanca dök me kararında olduklarını kanıtlamıştır. Eğer biz başaramadıysak, bu, Fransız istilacıları güçlü olduğu için değildi, fakat sadece durumun henüz olgunlaşmamış olduğu ve bütün ülkedeki yurttaşlarımızın henüz aynı yürek ve kafada olmadığı içindi.

Artık kurtuluşumuz için fırsat doğmuştur. Fransa, kendisi ülkemize hükmedemez durumdadır. Japonlar'a gelince, bir yandan İngiliz ve Amerikan kuvvetleri tarafından sakatlanmışlardır ve bütün kuvvetlerini bize karşı asla kullanamazlar. Eğer bizim bütün halkımız birleşir ve başbaşa verirse; biz derleme Fransız ve Japon ordularını ezecek güçteyiz.

Tüm ülkedeki yurttaşlar! Çabuk ayağa kalkınız! Çin halkımn gösterdiği kahramanlık örneğini izleyelim! Fransız ve Japonlar'a karşı savaşmak için, Ulusal Kurtuluş Birliği'ni örgütlemek için, çabuk ayağa kalkınız!

Büyükler!

Seçkin Kişiler!

Bir kaç yüz yıl önce ülkemiz Moğol istilasına uğrama tehlikesi ile karşı karşıya geldiği zaman —Tran hanedanı yönetimi altındaki— büyüklerimiz öfke ile ayaklanmış-

lar, bütün ülkedeki oğullarını ve kızlarını hep birlik olup düşmanı yok etmeğe çağırmışlardı. Onlar sonunda halklarını tehlikeden kurtardılar ve onların iyi adı gelecek kuşaklara her zaman anlatılacaktır. Ülkemizin büyükleri ve seçkin kişileri, ulusal kurtuluşun şerefli görevinde atalarımızın ortaya koyduğu örneği izlemelidirler.

Ülkeyi candan seven zengin kişiler, askerler, işçiler, köylüler, aydınlar, memurlar, tüccarlar, gençlik ve kadınlar! Şu anda ulusal kurtuluş en önemli sorundur. Hepimiz birleşelim! Kafada ve kuvette birlik oldukça biz Japonları, Fransızları ve onların hesabına iş gören alçakları tepeleyeceğiz, halkımızı iki ateş arasındaki durumdan kurtaracağız.

Aziz yurttaşlar!

Ulusal kurtuluş, halkımızm tümünün ortak davasıdır. Her Vietnamlı ona katılmalıdır. Parası olan para verecek, gücü olan gücünü verecek, yeteneği olan yeteneğini ortaya koyacaktır. Ben mütevazi yeteneklerimin tümünü sizleri izlemek için kullanacağıma söz veriyorum ve canımı vermeğe hazırım.

Devrimci savaşcılar!

Saat gelmiştir! İsyan bayrağım kaldırın, Japonlar'ı ve Fransızlar'ı tepelemek için bütün ülkede halka rehber olun! Vatanın kutsal çağrısı kulaklarımızda yankılanıyor, canlarını feda eden kahraman atalarımızın kanları sizin yüreklerinizde kaynıyor.

Halkın savaşçı ruhu her yerde önünüzde duruyor! Çabuk ayağa kalkalım!Bütün ülkedeki yurttaşlar, çabuk ayağa kalkınız! Japon ve Fransızlar'ı tepelemek için aranızda birleşip eyleminizi birleştirin.

Zafer Vietnam Devriminindir!

Zafer Dünya Devriminindir!

GENEL İSYAN ÇAĞRISI

(16 Ağustos 1945'te Vietminh Genel Komitesi tarafından yapılan ulusal kongreden sonra yazılmıştır.)

Aziz yurttaşlar,

Dört yıl önce mektuplarımdan birinde sizi birleşmeğe çağırmıştım. Çünkü birlik kuvvettir, bize bağımsızlık ve özgürlüğümüzü ancak kuvvet geri kazandırabilir.

Bu gün Japon ordusu ezilmiştir. Kurtuluş hareketi bütün ülkeye yayılmıştır. Vietnam'ın Bağımsızlığı için Devrimci Cephe (Viet Minh) aydınlar, köylüler, işçiler, iş adamları, askerler gibi bütün sosyal tabakalardan, Kinh Tho, Nung, Muong, Man, vb. gibi ülkedeki bütün halklardan milyonlarca üyeye sahiptir. Yurttaşlarımız cephede yaş, cinsiyet, din yahut da servet farkı gözetmeden yan yana hareket ederler.

Geçenlerde Viet Minh Cephesi, Vietnam Halk Kongresi'ni topladı ve ulusal bağımsızlık kazanılıncaya kadar verilecek azimli mücadelede bütün halka önderlik etmesi için Ulusal Kurtuluş Komitesi kurdu.

Kurtuluş için halkımız tarafından aşağı yukarı yüz yıldır verilen mücadelenin tarihinde bu büyük bir ilerlemedir.

Bu, yurttaşlarımızı sevindiren ve beni sevince boğan büyük bir olaydır.

Yine de biz bunu yeter saymayız. Bizim mücadelemiz uzun ve çetin bir mücadele olacaktır. Japonlar yenildi diye bir gecede kurtulacak değiliz. Hâlâ, daha ileri çabalar yürütmek ve mücadeleyi sürdürmek zorundayız. Sadece birleşmiş bir mücadele bize bağımsızlığı getirebilir.

Viet Minh Cephesi, bugün halkımızın mücadele ve dayamşmasının temelidir. Viet Minh Cephesine katılın, onu destekleyin, onu daha büyük, daha güçlü yapın!

Bugün Ulusal Kurtuluş Komitesi, deyim yerinde ise, bizim geçici hükümetimizdir. Onun etrafmda birleşin ve onun politikalarımn ve emirlerinin bütün ülkede uygulanması için üzerinize düşeni yapın!

Böylece, vatammız mutlaka bağımsızlığı kazanacak ve halkımız özgürlüğü mutlaka kazanacaktır.

Aziz yurttaşlar,

Halkımızın kaderinde kesin hüküm saati çalmıştır. Kendimizi özgürlüğe kavuşturmak için bütün gücümüzle ayağa kalkalım!

Yeryüzünde ezilen halkların nicesi bağımsızlıklarını yeniden kazanmak için birbirleriyle yarış etmektedirler. Kendimizin arkada kalmasına izin veremeyiz.

İleri! İleri! Viet Minh Cephesinin bayrağı altmda cesaretle daha ileri!

GÜNEY VİETNAM'DA BAŞLAYAN DİRENİŞ SAVAŞININ İLK GÜNLERİNDE YAPILMIŞ BİR KONUŞMA

(Kasım 1945)

Yurttaşlar!

İkinci Dünya Savaşı sırasında Fransız sömürgecileri ülkemizi iki defa Japonlar'a sattılar. Böylece onlar, müttefik uluslara ihanet ettiler ve Japonlar'a yardım ederek müttefiklerinin nice kayıplar vermesine neden oldular.

Bu arada, halkımıza da ihanet ettiler, halkımızı bombaların ve kurşunların tahribine maruz bıraktılar. Fransız sömürgecileri böylece kendi birliklerini müttefik saflarından çektiler ve daha önce bize zorla imza ettirdikleri antlaşmayı yırttılar.

Fransız sömürgecilerinin hainliklerine rağmen, halkımız müttefiklerinin yanında olmaya ve istilacılara karşı koymaya kararlı idi. Japonlar teslim olunca, bütün halkımız, görüş birliği içinde, ülkemizi Demokratik bir Cumhuriyet haline getirdi ve Ulusal Kongre'ye Anayasa taslağımızı hazırlayıp sunması için geçici bir hükümet kurdu.

Bizim hareketimiz yalnız Müttefikler tarafından ciddiyetle ilân edilmiş Atlantik ve San Fransisko (Birleşmiş Milletler) yasalarına değil, aym zamanda Fransız halkı tarafından desteklenen yüksek ilkelere; yani, Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik ilkelerine de tıpa tıp uyuyordu.

Böylece, geçmişte sömürgecilerin müttefiklere ve ülkemize ihanet ettiği ve Japonlar'a teslim olduğu açıktır. Şimdi ise İngiliz ve Hindistan birliklerinin gölgesinde ve Japon askerlerinin arkasında ülkemizin güneyine saldırmaktadırlar.

Onlar, Çin, Birleşik Devletler, İngiltere ve Rusya'nın milyonlarca can kaybı pahasma kazandıkları barışı sabote etmişlerdir. Onlar, müttefik kuvvetlerin ilân ettiği demokrasi ve özgürlükle ilgili vaatleri yerine getirmemişlerdir. Onlar, kendi anlaşmalarındaki atalarımın özgürlük ve eşitlik ilkelerini sabote etmişlerdir. Sonunda, haklı bir dava için, dünya adaleti için, Vietnam toprağı ve halkı için bütün ülkedeki yurttaşlar, savaş için ayaklandılar ve bağımsızlıklarını sürdürmeye sıkı sıkıya kararlıdırlar. Biz Fransız halkından ve Fransa'dan nefret etmiyoruz. Biz köleliğe, Fransız sömürgecilerinin merhametsiz politikasına karşı kudretle savaşıyoruz. Biz başkalarının ülkesini istilâ etmiyoruz. Biz sadece kendi ülkemizi Fransız istilâcılarına karşı koruyoruz. Bu yüzden biz yalnız değiliz. Barış ve demokrasiyi seven ülkeler ve dünya üzerindeki zayıf uluslarm tümü bizimledir. Ülke içindeki bütün halkm birliğiyle ve dışarda sayıları o kadar çok olan bize sempati besleyenlerle zafere ulaşacağımızdan eminiz.

Fransız sömürgecileri, Güneyde, hemen hemen bir buçuk aydan beri kanunsuz davranıyorlar. Güneyli yurttaşlarımız en yiğitçe bir mücadele içinde canlarını feda etmişlerdir. Büyük ülkelerdeki, Çin'de, Birleşik Devlet-

ler'de, Rusya ve İngiltere'deki kamuoyu bizim haklı davamızı desteklemiştir.

Bütün ülkedeki yurttaşlar!

Güneydekiler düşmana karşı var güçleri ile direneceklerdir. Orta ve Kuzey Vietnam'dakiler güneyli yurttaşlarına yardım etmeye ve tetikte olmaya çaba göstereceklerdir.

Fransız sömürgecileri bilmelidirler ki Vietnam halkı kan dökmek istemiyor, barışı seviyor. Fakat biz Vietnam'm bağımsızlığını korumak ve onun çocuklarını kölelikten kurtarmak için milyonlarca savaşçı feda etmeye kararlıyız. Direniş savaşımızm zafere ulaşacağmdan eminiz.

Direniş savaşmda bütün ülke kararlı olsun!

Yaşasın bağımsız Vietnam!

VİETNAM HALKINA, FRANSIZ HALKINA VE MÜTTEFİK ULUSLAR HALKLARINA MESAJ

(21 Aralık 1946)

Biz Vietnam Hükümeti ve halkı, bağımsızlığımız ve ulusal birleşmemiz için mücadeleye kararlıyız; fakat Fransız halkı ile dostça işbirliği yapmaya da hazırız. Bundan dolayı, biz 6 mart 1946'da bir ön anlaşma ve 14 eylül 1946'da da bir geçici barış anlaşması imzaladık.

Fakat gerici Fransız sömürgecileri bu anlaşmaları sadece birer kâğıt parçası saydılar.

Güneyde Vietnam yurtseverlerini tutuklamaya, katliama ve provokasyona devam ediyorlar. Namuslu Fransızlara baskı yapıyorlar ve halkımızı bölmek için kukla bir hükümet kuruyorlar:

Orta Vietnam'ın güney kısmında yurttaşlarımıza dehşet saçıyorlar, Vietnam ordusuna saldırıyorlar, toprağımızı istilâ ediyorlar.

Kuzeyde Bac Ninh, Bac Giang, Lang Son ve başka birçok bölgeleri işgal etmek için provokasyonlar yapıyorlar. Hayfong limanını abluka altına alıyorlar; Vietnamlı, Çinli, başka yabancı ve bu arada Fransız sakinlerini işlerini

yapamaz hale getiriyorlar. Vietnam halkını boğmaya ve ulusal egemenliğimizi yıkmaya çalışıyorlar. Onlar şimdi yurttaşlarımızı topluca öldürmek, nehirler boyunca yer alan illeri olduğu gibi, Hayfong limanım da işgal etmek için tanklar, uçaklar, toplar ve savaş gemileri kullanıyorlar.

Yalnız bunlar da değil. Deniz, kara ve hava kuvvetlerini seferber edecek kadar ileri gittiler ve bize bir çok ültimatomlar gönderiyorlar. Hanoi'de, başkentin kendisinde; yaşlı halkı, kadınları, çocukları katliamdan geçirdiler.

19 aralık 1946'da akşamın 8'inde Hanoi'ye saldırdılar.

Fransız sömürgecilerinin ülkemizi istilâ amacı güden hareketleri kimsenin reddedemiyeceği şekilde gözler önündedir.

Vietnam halkı şimdi iki seçenekle yüzyüzedir: ya yeniden elleri bağlı, başı eğik, köleler gibi kalmak, ya da özgürlük ve bağımsızlığı yeniden kazanmak için sonuna kadar mücadele etmek.

Hayır! Vietnam halkı kendilerine gene empoze edilmek istenen yabancı egemenliğini kabul edemez.

Hayır! Vietnam halkı gene köle edilmeyi hiç bir zaman istemiyor. Bu halkın insanları, bağımsızlıklarını ve özgürlüklerini kaybetmektense ölmeyi tercih ederler.

Fransız halkı!

Bizim size sevgimiz var ve Fransız Birliği çerçevesi içinde sizinle işbirliği yapmayı içtenlikle istiyoruz, çünkü bizler ortak bir ideale sahibiz, o da özgürlük, eşitlik ve bağımsızlıktır.

Fransız şerefini lekeleyenler ve savaş tahriki yaparak bizi bölmek isteyenler, gerici Fransız sömürgecileri-

dir. Fransa bizim bağımsızlığımızı ve birleşmemizi tanır tanımaz ve kavga arayan Fransız sömürgecilerini yurtlarına geri çağırır çağırmaz, Vietnam ve Fransız halkları arasında dostça ilişkiler ve işbirliği derhal başlayacaktır.

Fransız askerleri!

Bizim aramızda kin ya da garez yoktur. Gerici sömürgeciler kendi bencil çıkarları yüzünden bizi birbirimizle çarpışmaya kışkırtmaktadırlar. Kârlar onların, ölüm sizlerin olacak, zafer madalyaları da militaristlere verilecektir. Sizler ve aileleriniz için sadece ıstırap ve yoksulluk vardır. Bunu tekrar tekrar düşünün. Siz kemiklerinizi, kanlarınızı ve canlarımzı gerici sömürgecilere feda etmeye razı olabilir misiniz? Bize katılmada dostlar gibi karşılanacaksınız.

Müttefik Kuvvetlerinin halkları;

Yeni Dünya Savaşı'ndan sonra demokratik ülkeler tarafından barış yeniden kuruldu. Fransız gericileri yine de Atlantik ve Birleşmiş Milletler yasalarını çiğnemişlerdir. Onlar Vietnam'da saldırgan bir savaş sürdürmektedirler. Onlar bütün sorumluluğu taşımak zorundadırlar. Vietnam halkı sizin araya girmenizi diliyor.

Yurttaşlar!

Direniş savaşı uzun ve acılarla dolu olacaktır. Ne kadar büyük fedakârlıklar yapmak zorunda kalırsak kalalım, Direniş savaşı ne kadar uzarsa uzasın, biz sonuna kadar savaşmaya, Vietnam tamamen bağımsız ve birleşmiş oluncaya kadar savaşmaya kararlıyız. 100.000 sömürgeciye karşı biz 20 milyonuz. Zaferimiz kesindir.

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti adma, Vietnam'ın üç parçasındaki ordu mensuplarına, savunma birliklerine, milislere ve yurttaşlara aşağıdaki emirleri veriyorum:

1. — Fransız birlikleri bize saldırırsa elimiz altındaki bütün silâhlarımızla onlara şiddetle karşı saldırı yapmalıyız. Bütün Vietnam halkı yurtlarını korumak için ayağa kalkmalıdır.

2 — Yabancıların canlarını ve malını korumalıyız ve savaş esirlerine iyi davranmalıyız.

3 — Düşmanla işbirliği yapanlar cezalandırılacaktır. Ülkeye yardım edenler, onu savunanlar ödüllendirilecektir.

Yurttaşlar!

Vatan tehlikededir. Hepimiz ayağa kalkmalıyız!

Yaşasın bağımsız ve birleşmiş Vietnam!

Yaşasın başarılı Direniş Savaşı!

VİET MİNH ULUSAL KOMİTESİ KONGRESİNE

(20 Nisan 1948 tarihli mektup)

Bugün Birlik toplantısını yapıyor. Pek meşgul olduğumdan katılamadığım için çok üzgünüm. Delegelere sağlık, kongreye başarı dilerim. İzninizle delegelere bazı tecrübeleri hatırlatabilir miyim?

Eğer Viet Minh başarılı olmuşsa, bu onun doğru politikaları sayesindedir:

a) Viet Minh'in iç politikası, başlangıçtan beri, bütün halkı birleştirme ve vatana bağımsızlık kazandırma yolunu izlemiştir.

Viet Minh bu amaca ulaşmak için hem Japonlara hem de Fransızlara karşı savaşa karar verdi. Bu karar, sadece tamamen silâhsız küçük bir yoldaşlar grubunun var olduğu ve yurtseverlik hareketini bastırmak için Japonlarla Fransızların birleştiği bir ortamda alındı. Bazıları bunu çocukça bir karar sayıyorlardı. Fakat sonuç Viet Minh politikasının doğru olduğunu gösterdi.

b) Viet Minh'in dış politikası, demokratik kampın yanında yer almak olmuştur.

Alman, İtalyan ve Japon faşistlerinin rahatsız edilmeden egemenlik kurarken ve rahatça zafer üstüne zafer

kazanırlarken, demokratik ülkeler ise bozgun üstüne bozgunun acısını çekerlerken böyle bir politika güdülmesi de bazılarınca ahmakça sayılmıştı. Fakat Viet Minh, demokratik Müttefik kuvvetlerin kesin olarak kazanacağını daha o zaman görmüştü. Sonuç gene Viet Minh'in politikasının doğru olduğunu gösterdi.

c) Japonlarla Fransızlar yakın işbirliği halinde iken Viet Minh onların birbirlerine ihanet edeceğini ve ilk ihanet edenin Japonlar olabileceğini önceden görmüştü. Viet Minh ileriyi görüşü sayesinde, bu fırsattan yararlanmayı sağlayacak bir plan hazırlamıştı. Sonuç gene Viet Minh'in politikasının doğru olduğunu gösterdi.

d) Viet Minh başlangıçtan beri vatanın nihaî bağımsızlığından emindi; bundan dolayı onlar sadece bir direniş üssü olarak değil, fakat aynı zamanda gelecekteki askerî ve idarî kadroların bir eğitim yeri olarak da kullanılabilecek bir özgür bölge kurulması için plan hazırladılar. Sonuç gene Viet Minh'in politikasının doğru olduğunu gösterdi.

e) Ağustos Devrimi başarıya ulaşıp iktidarı ele geçirince, Viet Minh, Devlet işlerini denetlemek için ülkedeki bütün şahsiyetleri de içine alarak geniş temelli bir hükümet kurmaya karar verdi. Bazıları ileri gelen şahsiyetlerin Viet Minh'le gönül rızası ile işbirliği yapmayacaklarını düşünüyordu. Fakat Viet Minh vatanın, önce de halkın çıkarlarını ortaya koyunca bu şahsiyetler Hükümete istekle katıldılar.

f) Bütün halkın birliğini daha ileri derecede geliştirmek gerektiği zaman, Viet Minh, bu işi hızlı ve geniş şekilde yapmak için Vietnam Ulusal Birleşik Cephesi'nin örgütlendirilmesini önerdi ve bu örgütlemeye yardım etti, böylece Viet Minh daha fazla gelişti ve sağlamlaştı.

g) Viet Minh'in politikası barışı korumaktı; fakat Direniş savaşı patladığı zaman, Viet Minh, Hükümetin Uzun Direniş politikasını desteklemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Bu direniş savaşında, Viet Minh, zaferin kesin olarak bizim olacağını önceden gördü. Geçmiş, gelecek için bir garantidir.

Kısaca, daha Viet Minh'in kuruluşundan beri, tecrübe gösteriyor ki onun bütün politikaları doğru olmuştur; bu gerçekler bilinmelidir.

Bununla birlikte, Viet Minh'in bir kusuru olmuştur: hızlı gelişmesi ona bütün kadroları eğitme zamanı bırakmamıştır; bir çok yerlerde kadroların ortak politikadan sapmalarının nedeni budur, o kadar ki bazı kadrolar bozulmuşlardır. Viet Minh bugün bir yandan kadroların köy düzeyinden yukarılara doğru eğitimine dikkat etmelidir, öbür yandan da kadrolar zor, fakat şerefli görevlerine yaraşmak için kendilerini eleştirip denetlemelidirler. Ve Viet Minh Birliğinin üyeleri, Direniş ve Ülkenin yeniden kurulmasındaki her görevde öncü kol olmalıdırlar.

Kongrenin yurtseverlik yarışı çizgisinde Viet Minh Birliği'ni geliştirmek ve sağlamlaştırmak için pratik planlar hazırlayacağını umarım.

KÖYLÜ KADROLARA MEKTUP

(Kaşım 1949)

Ülkemiz bir tarım ülkesidir.

Halkımızın onda dokuzundan fazlası köylüdür.

Köylülerimizin onda dokuzundan fazlası orta, yoksul ve topraksız köylülerdir.

Halkımızın düzenli ve yerel ordusundaki savaşçıların, milis ve gerilla kuvvetlerinin büyük çoğunluğu köylüdür.

Orduyu, işçileri ve büro işçilerini beslemek için yapılan üretim işi köylüler tarafından gerçekleştirilir.

Düşmanı engellemek için sabotaj çalışması, yolların onarımı, ulaşım ve taşıma işleri büyük çoğunlukla köylüler tarafından yapılır.

Kısaca, köylüler ulus içinde son derece büyük bir güç teşkil ederler ve işçi sınıfına en sadık bir müttefiktirler.

Direnişin ve ulusal inşanın başariyle gerçekleştirilmesi için, bağımsızlığa ve yeniden birleşmeye gerçekten ulaşılabilmesi için güvencimizi köylü kuvvetlerimize bağlamalıyız.

Köylülerimiz büyük bir kuvvet potansiyeline, ateşli bir yurtseverlik duygusuna sahiptir, mücadele ve fedakârlıklar için kararlıdır.

Köylüler arasında yapılan ajitasyonlar şunlardan oluşmalıdır:

— Sistematik biçimde köylüleri örgütleme.

— Köylüleri sıkı sıkıya birleştirme.

— Köylüleri haklarının ve kudretlerinin tamamen bilincinde olabilecek şekilde eğitme.

— Köylülere kendilerinin ve vatanlarının çıkarı için ciddiyetle mücadele etmeleri için önderlik etme.

— Köylüler arasında ajitasyon yapmak, onların hepsini heyecanlandırmak demektir. Yani, onlara ulusun ve kendi sınıflarının çıkarlarını açıkça anlatmak, onların amaçları için mücadele yolunda Ulusal Kurtuluş Köylüler Birliği'ne katılmalarını sağlamak ve Direniş savaşma ve ulusal kuruluşa fiilen katılmak demektir.

Bu sonucu elde etmek için, köylü kadrolar subjektiflikten, kırtasiyecilikten ve resmiyetten kaçınmalıdır.

İl kadroları bölgelere ve köylere gitmelidir.

Bölge kadroları köylere ve köycüklere gitmelidir.

Kadrolar, kendi kendilerine görmek ve duymak için üslere gitmeli ve onlara göre davranmalıdırlar. Aynı zamanda ne yapacakları üzerinde düşünmeli; yerinde araştırmalar yapmak, kontrola yardım etmek, köylülere yardım ve onlardan öğrenme bakımından tecrübe alışverişi yapmak için zekâlarını yaptıkları işler üzerine toplamalıdırlar. Köylüler Birliği'nin idarî komitelerinde, önder kurullarında yoksul köylüler ve çiftlik işçileri gerçek şekilde yönetime katılmalıdır.

Eğer kadrolar (ister köylü kadroları ister devlet organlarındaki kadrolar) bu ilkelere tam anlamıyla bağlanır ve bunları tam anlamıyla uygularsa,

— Kıtlık gelmesini önlemek için üretim yarışı,

— Bilgisizliği ortadan kaldırmak için Vietnam dilini öğrenme yarışı,

— Yabancı saldırganları yok etmek için orduya yardım etme, milis ve gerilla kuvvetlerini besleme yarışı, başarı ile gerçekleştirilecektir.

KATOLİK YURTTAŞLARA(1) MEKTUP

(9 Aralık 1949)

Aziz Yurttaşlar,

Fransız istilâcıları ve kukla paraşüt birlikleri Phat Diem'e indirme yaptılar, kutsal Vietnam toprağını çiğnediler. Bu benim için pek acıdır.

Bundan başka, Fransız istilâcıları, sahtekârca, Katoliklerin çağrısı üzerine geldiklerini ilân ettiler.

Onlar bunu iki alçak maksatla yaptılar:

Önce, Katolik yurttaşlarımıza kara çalmak ve halka Katolik yurttaşlarımızın Vatanlarına ihanet ettiği ve sömürgecilerin ardından gittiği samsını vermek.

İkincisi, bizim, onların çıkarları için birbirimizi öldüreceğimiz bir iç savaşı kışkırtmak.

Fakat Fransız istilacıları başarı elde edemiyecektir, çünkü bu son yıllarda Katolik yurttaşlarımız ulusal kurtuluş için Direnişe canla başla katılmışlardır; çünkü bu

(1) Aşağı yukarı yüz yıllık emperyalist yönetimi sonucu Vietnam'da bugün iki milyon civarında yerli Katolik nüfus vardır. — çeviren.

son yıllarda bir çok yerlerde Fransız istilacıları; kiliseleri yıkmışlar, papazlara kötü davranmışlar, rahibelerin ırzına geçmişler ve Katolik yurttaşlarımızı Katolik olmayanlar gibi katliamdan geçirmişler ve yağmalamışlardır. Bundan dolayı, onlar, Katolik yurttaşlarımıza önce yalandan şefkat gösterip kendilerine çekmeye ve satın almaya çalışsalar da Katolikler aldanmamaya kararlıdırlar.

Hükümetimiz, Phat Diem'e, emperyalist istilacılara karşı savaşıp bu bölgedeki Katolik yurttaşlarımızı bu alçak, kötü ayakbağlarından kurtarmak için birlikler göndermiştir.

Bunun için, düşmanı ezmek, kendinizi ve ülkeyi kurtarmak için, askerlerimize her bakımdan yardım etmeye çalışmalısınız.

Fransız istilacılarının başarısızlığı kesindir, çünkü onlar Vietnam'da, her yerde, her geçen gün daha ağır bozgunlara uğramaktalar ve Fransa'da kendi iç durumları gittikçe daha umutsuz hale gelmektedir.

Tanrıya hizmet, Vatana hizmet olan kutsal görevinizi yerine getirmek için, Fransız istilacılarına karşı yurtseverlik ruhunu dayanıklılıkla yaşatacağınızı ve yeter güce sahip olduğunuzu umarım.

VİETNAM İŞÇİ PARTİSİNİN İKİNCİ ULUSAL KONGRESİNDE SUNULAN SİYASAL RAPOR

(Şubat 1951'de verilen Rapordan özet)

İkinci Dünya Savaşı patladıktan sonra, Parti Merkez Komitesi aralık 1939 toplantısını yaptı ve politikasını saptadı: Fransız sömürgecilerine ve emperyalist savaşa karşı birleşik bir cephe kurmak ve bir ayaklanma hazırlamak. Toprak ağaları sınıfını Birleşik Ulusal Cephe'ye çekmek için «toprak ağalarının toprağına el koymak ve çiftçilere dağıtmak» sloganından vazgeçmek.

Fransa faşist Almanya'ya teslim olduktan sonra, Japonya, Çinhindin'deki Fransız iktidarını yavaş yavaş ele geçirdi ve ülkemizdeki devrimi bastırmak için Fransız sömürgecilerini kendilerine uşak olarak kullandı.

O dönemde halkımız Bac Son, Nam Ky ve Do Loung'da üç ayaklanma başlattı.

Mayıs 1941'de Parti Merkez Komitesi Sekizinci Toplantısını yaptı. Ana sorun, Vietnam'ın karşı karşıya geldiği devrimin bir ulusal kurtuluş devrimi olduğunu açıklığa kavuşturmak ve Viet Minh Cephesini kurmaktı. Ana slogan: «Bütün halkı birleştirmek, Japonlar'a ve Fransızlara karşı koymak ve bağımsızlığı yeniden söküp almak;

toprak devrimini ertelemek» idi. Vietnam, Doc Lap Dong Minh (Vietnam Bağımsızlık Birliği) adı, anlam yönünden pek açık, pratik ve bütün halkm hissiyatı ile pek tutarh idi. Bundan başka, Cephe'nin basit, pratik ve tam programı:

On politika çizilmiştir, birincisi ülkeye, ikincisi halka yararlı... şeklinde bir propaganda şarkısında da belirtildiği gibi on noktayı kapsıyordu.

Bu on nokta bütün ulusa ait ortak sorunları ve işçilerin, köylülerin ve bütün halk tabakalarınm çıkarı için yapılan mücadeleden doğan sorunları kapsar.

Sonuç olarak, Viet Minh Cephesi bütün halk tarafından hararetle karşılandı ve kadrolarm halkla yakın ilişki kurmak için gösterdikleri çabalar sayesinde pek hızlı ve pek güçlü biçimde gelişti. Cephe güçlü biçimde geliştikçe Parti de büyüdü. Genç aydınları, sivil memurları cezbetmek ve Japon taraftarı Dai Viet'in bölünmesini hızlandırmak amacı ile Parti, Vietnam Demokratik Partisi'nin kurulması için ilerici aydınlara yardım da etti.

Dünyada ise Sovyetler Birliği ve Müttefikler ard arda zaferler kaydediyorlardı. Ülkemizde Japonlarla Fransızlar çatışma halindeydi. Partinin önderliği altında Viet Minh Cephesi iyice kuvvetlendi. Bu sırada, Merkez Komitesinin Daimi Bürosu mart 1945'te genişletilmiş toplantısını yaptı. Asıl karar anti-Japon hareketi hızlandırmak ve genel ayaklanmayı hazırlamaktı. O sırada Fransız sömürgecilerinin iktidarı zaten faşist Japonlar'ın eline geçmiş bulunuyordu.

Mayıs 1945'te Almanya teslim oldu. Ağustosta Japonya da teslim oldu. Sovyetler Birliği ve Müttefikler tam zafer kazandılar.

Ağustos başında, Parti, hareket plamnı kararlaştırmak ve Viet Minh Cephesi tarafından yapılan Ulusal Halk Kongresi'ne katılmak için Tan Trao'da İkinci Ulusal Kongre'yi yaptı. Halk Kongresi de aynı ayda Tan Trao'da yapıldı.

Ulusal Halk Kongresi, Viet Minh tarafından ileri sürülen planı ve genel ayaklanma emrini onayladı; daha sonra ülkemizin Geçici Hükümeti olacak olan, Vietnam Ulusal Kurtuluş Komitesi'ni seçti.

Partinin politikaları doğru olduğundan ve bu politikaları zamamnda ve esnek biçimde uyguladığından, Ağustos Genel Ayaklanması başarılı oldu.

Ağustos Devriminden bugüne kadar :

Partiıizin açık görüşlü ve azimli önderliği, Viet Minh Cephesi'nin içinde ve dışında bütün halkın dayanışması ve içten çabası sayesinde Ağustos Devrimi başarılı oldu.

Yalnız emekçi sınıflar ve halk değil, fakat aynı zamanda başka ülkelerdeki halklar da, bunun, sömürge ve yarı sömürge halklarının devrimci tarihinde ilk defa yalnız on beş yıllık bir zaman içinde devrimin başarıya ulaşmasına ve bütün ülkede iktidarı ele geçirmesine yol açtığından gurur duyabilirler.

Kendi hesabımıza biz, başarımızın, faşist Japonya'yı bozguna uğratmış Sovyet Kızıl Ordusunun büyük zaferinden, uluslararası dostça yardım dayanışmasından, bütün halkımızın sıkı birliğinden ve bizden önceki devrimcilerin kahramanca fedakârlıklarından dolayı olduğunu hatırda tutmalıyız.

Tran Phu, Ngo Gia Tu, Le Hong Phong, Nguyen Thi Minh Khai, Ha Huy Tap, Nguyen Van Cu, Hoang Vatn

Thu gibi ve daha binlerce yoldaşımız partinin, devrimin, sınıflarının ve uluslarının çıkarlarını başka her şeyin üstünde ve her şeyden önde tuttular. Onlar, sınıflarının ve uluslarının büyük güçlerine ve şerefli geleceğine derin bir güven duydular. Onlar, Partinin, sınıflarının ve uluslarının uğrunda herşeylerini, hatta canlarını dahi seve seve feda ettiler. Onlar, Devrim ağacını kanları ve kemikleri ile gübrelediler; bunun sonucu olarak da, Devrim ağacı şimdi çiçeklendi, iyi yemiş verdi.

Biz hepimiz bu kahramanlık ve bencil olmama örneklerini izlemeliyiz ve gerçek devrimciler olmalıyız.

Ağustos Devrimi yüzyıllarm köhnemiş monarşisini yıktı, yüzyıla yaklaşan sömürgeci egemenliğinin zincirlerini kırdı, iktidarı halka geri verdi; bağımsız, özgür ve refah Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin temellerini attı.

Bu, ülkemizin tarihinde son derece büyük bir değişmedir.

Başarılı Ağustos Devrimi sayesinde biz dünyadaki büyük demokratik ailenin bir üyesi olduk.

Ağustos Devrimi kardeş Kamboçya ve Laos ulusları üzerinde, doğrudan doğruya ve pek büyük bir etki yarattı. Ağustos Devriminin başarısından sonra Kamboçya ve Laos halkları da bağımsızlık isteğiyle emperyalistlere karşı ayaklandılar.

2 eylül 1945'te, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti, Vietnam'ın bağımsızlığa hakkı olduğunu dünyaya duyurdu ve demokratik özgürlükleri ülke içinde uygulamaya koydu. Vietnam Ulusal Kurtuluş Komitesi'nden bazı üye yoldaşların, Ulusal Halk Kongresi'nce seçilmiş olarak Geçici Hükümette yer alması gerekirken Viet

Minh Cephesi dışından yurtsever kişilere yer vermek için kendi istekleri ile çekilmeleri burada anılmalıdır. Bu mevki hırsı duymayan ve ulusun çıkarlarım, ulusal birliği kendi çıkarlarmın üstünde tutan insanların bencil olmayan ve yüksek ruhlu davranışıdır. Bu, örnek almamız gereken, övgüye değer, şerefli bir davanıştır.

Partinin ve Hükümetin Karşılaştığı Güçlükler :

Halk iktidarı oluşur oluşmaz büyük güçlüklerle karşılaştı.

Japonlar'ın ve Fransızlar'ın amansız sömürü politikası yüzünden sadece altı ay içinde (1944 sonu ile 1945 başlarında) Kuzeyde açlıktan iki milyondan fazla insan öldü.

İngiliz birlikleri Güneye girdiği zaman, bığımsız olalı bir ay ya olmuştu ya olmamıştı. Onlar, sözüm ona, Japon ordusunu silahsızlandırmak için gelmişlerdi; fakat, gerçekte ise, ülkemizi yeniden işgal etme teşebbüslerinde Fransız sömürgecilerine yardım eden bir müfreze kolordusu idi.

Aynı bahane ile Kuzeye Kuomintang birlikleri girdi, fakat onlarm gerçekte üç amacı vardı:

— Partimizi yok etmek,

— Viet Minh Cephesini ezmek,

— Halk iktidarını yıkmak için Vietnam gericilerine yardım edip kendi buyrukları altında gerici bir hükümet kurmak.

Bu vahim ve ağır durum karşısında Partimiz kendisini ayakta tutabilmek, çalışmak, gelişmek için; halk iktidarının kuvvetlerini sağlamlaştırmak, Ulusal Birleşik Cephe'yi güçlendirecek, tedbirli ve daha etkili önderlik

yapmayı sağlayabilecek zamanı elde etmek için olanaklar dahilinde her şeyi yaptı.

Öyle bir zamanda Parti tereddüt edemezdi: tereddüt başarısızlık demekti. Durumu kurtarmak için Parti çabuk kararlar vermek ve —acı da olsa— tedbirler almak zorundaydı. En büyük endişe Partinin kendi kendini feshettiği ilânı hakkında idi. Fakat gerçekte yer altına çekilmişti.

Ve yeraltında da olsa Parti yönetime ve halka önderlik etmeğe devam etti.

Biz Partinin fesih bildirisini (fiilen yeraltına çekilme) iyi bir tedbir olarak değerlendiririz.

Çok büyük güçlüklere rağmen, Parti ve Hükümet ülkemize tehlikeli geçitlerde klavuzluk etti ve Viet Minh Cephesinin programındaki bir çok noktaları gerçekleştirdi :

— Ulusal Meclisi seçmek ve Anayasa taslağını hazırlamak için Genel Seçimler yapılması,

— Halk iktidarının kurulması ve sağlamlaştırılması,

— Vietnam gericilerinin yok edilmesi,

— Halk ordusunun kurulması, güçlendirilmesi ve halkın silahlandırılması,

— İş kanunlarının özenle hazırlanması,

— Toprak kiralarının ve faiz oranlarının indirilmesi,

— Halk kültürünün yükseltilmesi,

— Ulusal Birleşik Cephe'nin genişletilmesi ve sağlamlaştırılması (Bütün Vietnam Birliğinin kurulması).

6 Mart 1946 Ön Anlaşmasmın ve 14 Eylül 1946 Geçici Anlaşmasının anılması da gerekir; çünkü bunlar aşırı sağcı olarak yorumlandılar ve çok söylentiye neden oldular. Fakat, Güneydeki yoldaşlarımızın görüşünde bunlar doğru idi. Gerçekten doğruydular, çünkü yoldaşlarımış ve yurttaşlarımız kuvvetlerini toparlamak ve geliştirmek için bu fırsattan yararlanmanın yolunu zekice buldular.

Lenin, devrime yararlı ise haydutlarla dahi bir uzlaşma yapabileceğini söyler.

Biz ülkemizi kurmak için barışa muhtaçtık, bundan dolayı da barışı sürdürmek için ödünler verdik. Fransız sömürgecileri sözlerini bozup savaşın dizginini serbest bıraktılarsa da aşağı yukarı bir yıllık geçici barış bize temel kuvvetlerimizi toparlama zamanı verdi.

Fransızlar savaşı kasıtlı kışkırttıkları zaman, artık onlara katlanamazdık ve ulus çapında savaş patladı.

Uzun Dönemli Direniş Savaşı :

Düşman yıldırım savaş planlamıştı. Onlar sür'atle saldırmak, sür'atle zafer kazanmak istedikçe Partimiz ve Hükümetimiz «Uzun Dönemli Direniş Savaşı» sloganını ortaya attı. Düşman aramıza bozgunculuk sokmayı planladı, bizim sloganımız ise «bütün halkın birliği» oldu.

Bundan dolayı, daha başlangıçtan beri bizim stratejimiz düşmanınkine üstün geldi.

Uzun dönemli bir direniş savaşı vermek için, orduya yeterli silah ve cephane ikmali, birliklere ve halka yeterli yiyecek ve giyecek ikmali yapılması gerekir. Ülkemiz yoksul ve tekniğimiz geridir. Bazı sanayiye sahip olan şehirlerimiz ve kasabalarımız düşman tarafından işgal

edilmiştir. Biz malzeme eksikliklerimizi bütün halkın canla başla çalışması yolu ile gidermeğe çalıştık. Böylece, Parti ve Hükümet yurtseverlik yarışını teşvik etti. Yarış bütün alanları kaplamış, fakat üç ana noktaya yöneltilmiştir: kıtlığı uzaklaştırmak, bilgisizliği ortadan kaldırmak ve yabancı istilacıları yok etmek.

İşçilerimiz kendilerini canla başla eğiten ve büyük kahramanlıklar kaydeden birliklerimize silahlar imal etmek için yarıştılar. Yeni zaferler bunun kanıtıdır. Halkımız istekle yarıştı ve doyurucu sonuçlar aldı: Ülkemiz ekonomide geridir, biz dört ya da beş yıldır Direniş Savaşı vermekte ve hâlâ pek fazla sıkıntı çekmeden savaşa dayanabilmekteyiz. Bu bir gerçektir. Halkımızın çoğunluğu bilgisizlikten kurtulmuştur. Bu, dünyaca alkışlanan parlak bir başarıdır. Ben, Kongre'ye, birliklerimize ve yurttaşlarımıza samimi teşekkürlerini ve tebriklerini göndermesi gerektiğini teklif ediyorum.

Fakat bizim örgütümüz, denetimimiz, tecrübelerin değiş tokuş edilmesi ve toplanması yönümüz hâlâ zayıftır. Bu bizim kusurumuzdur. Artık bundan sonra bunları yenmeğe savaşacağız ve yapılan bu yarış hareketi daha bir çok iyi sonuçlar verecektir.

Askeri yön Direniş Savaşının kilit noktasıdır :

Direniş savaşının başlangıcında ordumuz gençti. Kahramanlıkla dolu da olsa silahları, tecrübesi, subayları, her şeyi eksikti. Düşman ordusu dünyaca tanınmıştı. Onların deniz, kara ve hava kuvvetleri vardı. Bundan başka İngiliz ve Amerikan emperyalistleri tarafından, özellikle bu sonuncular tarafından destekleniyorlardı.

Bizim kuvvetlerimizle düşmanınki arasındaki fark o kadar büyüktü ki, o zaman bizim Direniş savaşımızı «bir file karşı savaşan bir çekirge»ye benzetenler vardı.

Eğer işler mevcut koşullar içinde ve dar kafa ile maddi yönden görülseydi öyleydi. Biz uçaklara ve toplara bambu sopalarıyla karşı koymak zorundaydık. Fakat Marksizm-Leninizmin klavuzluğunda giden Partimiz, sadece şimdiki duruma değil fakat aynı zamanda geleceğe bakıyor ve kitlelerin, ulusun ruhuna ve gücüne güven duyuyordu. Bundan dolayı biz kararsız ve karamsar halka pervasızca şöyle dedik :

«Bugün file karşı çekirge savaşıyor»

«Fakat yarın filin karnı deşilecektir.»

Fiilî yaşam gösterdiki bizim ordumuz zorlu bir kaplan haline gelirken, sömürgeci «fil»inin karnı deşilmektedir.

Her nekadar başlangıçta düşman daha güçlü ve biz daha zayıf idiysek de biz Direniş savaşını inatla sürdürdük, bir çok başarılar kaydettik ve nihaî zafere inandık; çünkü davamız haklı, birliklerimiz yürekli, halkımız birleşmiş ve korkusuzdur. Çünkü biz, Fransız halkı ve dünya demokratik kampı tarafından desteklenmekteyiz. Ve yine, çünkü bizim stratejimiz doğrudur.

Parti ve Hükümetimiz Direniş savaşımızın üç aşaması olduğunu önceden görmüştür:

Birinci aşama, 23 Eylül 1945'ten 1947 sonbahar ve kışındaki Viet Bac kampanyasının bitimine kadar sürer. Bu aşamada bütün yaptıklarımız ana kuvvetlerimizi korumak ve arttırmak yönünde oldu.

İkinci aşama, 1947 Viet Bac Kampanyasının sonundan bugüne kadar sürer. Bu aşamada düşmanla aktif şekilde çatıştık ve karşı saldırı hazırlığı yaptık.

Üçüncü aşama, genel karşı saldırı aşamasıdır.

Partinin ve Hükümetin bu siyaset noktasını kavramadıklarından, birtakım yoldaşlar yanlış görüşlere saplandılar. Bir kısmı genel karşı saldırı sloganının pek erken ortaya atıldığını söyledi. Diğer kısmı genel karşı saldırının tarihini bilmek istiyordu. Yine bir başka kısmı karşı saldırının kesinlikle 1950 içinde olabileceğine, vb. inanıyordu.

Bu yanlış anlayışlar bizim çalışmamıza zararlı oldu. Biz, her şeyden önce, Direniş Savaşının uzun süreceğini, fakat zaferin bizim olacağını hatırda tutmalıyız.

Direniş savaşı uzun sürmelidir, çünkü bizim nüfusumuz azdır, toprağımız küçüktür ve ülkemiz yoksuldur. Bunun için bütün ulusumuz tarafından uzun ve iyi hazırlıklar yapmamız gerekir. Biz Fransız istilacılarının bize nazaran pek güçlü olduklarını, ayrıca, onlara İngilizler ve Amerikalılar tarafından yardım edildiğini her zaman hatırda tutmalıyız.

Onlar «kalın kabuklu bir mandalin»dirler; bizim «tırnaklarımızı keskinleştirmek» için zamana gereksinmemiz vardır.

Biz her aşamanın bir ötekisine bağlı olduğunu, ikincisinin birincisini izlediğini ve üçüncüsünün tohumlarını yetiştirdiğini de anlamalıyız.

Bir aşamadan öbürüne giden yolda çok değişmeler olur. Gene her aşamanın kendi içinde değişmeleri vardır.

Genel durumu büyük aşamalara bölerek incelemek olanak dahilindedir, fakat bir aşamayı ötekinden ekmek keser gibi tamamen kesip ayırmak mümkün değildir. Her aşamanın süresi ülke içindeki ve dünyadaki duruma ve düşman kuvvetleri ile kuvvetlerimiz arasındaki değişmelere bağlıdır. Biz uzun dönemli Direniş savaşının ge-

nel karşı saldırı için yapılan hazırlıklarla sıkı sıkıya ilgili olduğunu anlamalıyız. Direniş savaşı sürdükçe genel karşı saldırı için yapılan hazırlıklar da sürmelidir. Bu, düşman kuvvetleri ile bizim kuvvetlerimiz arasındaki değişmelere ve gene uluslararası durumdaki değişmelere bağlıdır.

Her durumda, hazırlık ne kadar dikkatli ve ne kadar mükemmel olursa, genel karşı saldırı da o kadar elverişli ve başarımızda o kadar kesin olacaktır.

«Genel karşı saldırıya kuvvetli şekilde hazırlanmak» sloganı 1950 başında ortaya atılmıştır.

O yıl içinde hazırlık yapabildik mi?

Evet, yaptık. Hükümet genel seferberlik emri çıkardı ve yurtseverlik yarışı hareketini başlattı. İyi bilindiği gibi, birlikler ve halk hazırlıklar yapmak için uğraştı ve iyi sonuçlar aldı.

1950'de genel karşı saldırıya geçtik mi?

Evet, geçtik ve geçmekteyiz. 1950 başında büyük diplomatik başarılar kaydedilmesi ve o yılın sonunda savaş cephelerinde kazanılan zaferler bunun kanıtı olmuştur.

Biz genel karşı saldırıyı başlattık mı?

Biz henüz fiilen uygulanmayan genel karşı saldırı düğmesine basmak için hazırlıklarda bulunduk. «Kuvvetli şekilde karşı saldırıya geçmek hazırlığı...» kelimelerinin anlamını tamamen kavramalıyız.

Bir defa hazırlıklar tam oldu mu, genel karşı saldırıyı başlatacağız. Hazırlıklar ne kadar tam olursa genel karşı saldırıyı başlatma saati o kadar çabuk gelecek ve o kadar elverişli olacaktır.

Biz acelecilikten, düşüncesiz cesaretten ve sabırsızlıktan sakınmalıyız.

Birlikler, halk, kadrolar, herkes ve her kesim, tam hazırlık yapmak için çalışmalıdır. Hazırlıklarımız tamamlandığı zaman biz genel karşı saldırıyı başlatacağız ve bu mutlaka başarılı olacaktır.

KUKLA BİRLİKLERE MESAJ

(Tek yapraklı broşür, 1951)

Fransız Ordusunda ve Kukla Orduda Hizmet Eden Vietnamlılar!

Fransızlar ülkemizi gene istilâ etmek istiyor. Halkımızı aldatmak için sahte bir bağımsızlık öne sürüyor ve sizleri ordularına zorla asker olarak alıyorlar.

Kukla Bao Dai, ülkemizi Fransızlara sattı; seksen yıl boyunca ülkemizi onlara teslim eden ataları gibi yurttaşlarımızı, Fransızlar için, top namlularına barut yerine kullandı.

Fransız ordusunda ve kukla birliklerde hizmet etmek, onların yurttaşlarımızı öldürmesine yardım etmektir, Vatana karşı gelmektir.

Hükümetimiz ve halkımız Vatana gerçek bağımsızlığı yeniden kazandırmak ve halkımıza gerçek özgürlüğü sağlamak için Direniş savaşı veriyorlar. Bundan dolayı, Direniş kuvvetleri her geçen gün büyümektedir ve Direnişimiz kesinlikle muzaffer olacaktır.

Biliyorum ki siz Vietnam çocuklarısmız ve aranızda hiç kimse «kümes hayvanlarımızı öldürmek için yılanı

kümese sokmayı», «atalarımızın kabrini çiğnetmek için yurda fil getirmeyi», Vatana karşı gelmeyi ve hainlerden yana olmayı istemediği halde siz düşman tarafından kendi ordularında hizmete zorlandınız ya da aldatıldınız.

Son savaşlarda aranızdan çok genç, Hükümetimiz tarafına geçti.

Beraberlerinde silah ve cephane de getirenler Hükümet tarafından ödüllendirildi. Köylerine gitmek isteyenlere gidebilmeleri için Hükümetimiz tarafından yardım edildi.

Düşmana karşı savaşmak, askerî görevler yapmak isteyenler ordumuza alındı.

Ben, ciddiyetle, hepinizi derhal Vatan tarafına geçmeğe çağırıyorum: Dostça karşılanacaksınız. Bir aynayı örten kızıl atlas gibi.

Aynı Hong Lac ataların çocukları! Haydin birbirimizi sevelim.

FEDOROV'UN «YERALTI PARTİSİ KOMİTESİ» ADLI KİTABININ ÇEVİRİSİNE ÖNSÖZ

(1951)

Bu, bir kitaba ilk olarak bir önsöz yazışımdır, çünkü bu kitap tam zamanında, bizim gerilla hareketimizin yoğunlaştığı zamanda çıkıyor.

Sovyetler Birliği'nde, Çin'de ve bizim ülkemizde edinilen tecrübeler göstermiştir ki gerilla hareketi ulusal kurtuluş savaşlarında olağanüstü önemde bir kuvvettir. Bir kurtuluş savaşının zaferi, kudretli bir gerilla kuvvetine dayanmaktadır.

Düşman denetimindeki alanların çevresinde ve içinde, bütün köyler, bucaklar ve illerde kurulmuş gizli ve yaygın bir gerilla şebekesi, düşmanı, kaçma şansı vermeksizin, içine düşürebilen bir demir ağdır. Her nereye giderse gitsin düşmana saldırılabilir. Düşmanın kurduğu her şey tahrip edilebilir. Gözleri, kulakları, kolları olsa bile düşman kördür, sağırdır, sakatlanmıştır. Düşmanın bir kısmı parça parça öldürülebilir, sağ olanlar ise sinirlidir, hatta rüzgâr sesinden, kuşların cıvıltılarından bile korkar ve nihayet, gerillalar tarafından silinip yok edileceklerdir.

Usta bir gerilla örgütü, halka yaşamın her alanında erkekler ve kadınlar, yaşlılar ve gençler, aydınlar, köylüler, işçiler, tüccarlar, vb. bütün faaliyetlerde rol alma olanağı verebilir: düşmanla savaş, levazım ikmali, keşif, bağlantı, propoganda, vb. Kısaca herkes vatanına bir hizmet şansına sahiptir.

Bu hedefe ulaşmak için şu noktalar gereklidir :

— Parti ve Hükümet, gerilla hareketindeki önderliğini sağlamlaştıracaktır;

— Kadrolar ve halk, geniş ölçüde açık görüşlü olmalıdırlar; Partinin ve Hükümetin politikalarına, halkın gücüne ve ülkemizin nihaî zaferi kazanacağına inanmalıdırlar;

— Kadrolar, halkla yakın ilişki kurmalı, onların güven, takdir ve sevgisini kazanmalıdırlar.

— Halk, büyük bir yurtseverliğe sahip olmalı ve ülkenin mutluluğu ve geleceği için kendilerini Vatana feda etmeğe hazır olmalıdır.

Bizim dayandığımız halktır, onu birleştirelim. Kadrolara sahibiz, onları eğitip yetiştirelim. Gerilla hareketine sahibiz, onu geliştirelim. Sovyetler Birliği'ndeki gerilla hareketinden alman dersler bize yardımcı olacaktır. Biz gerilla hareketini ileri götürme çalışmamızda kesin başarı göstereceğiz.

EMPERYALİST SALDIRGANLAR KAHRAMAN VİETNAM HALKINI ASLA KÖLE YAPAMAZLAR

(«Sürekli Bir Barış İçin, Bir Halk Demokrasisi İçin» gazetesindeki makaleden özetler, Bükreş, 4 Nisan 1952)

Saldırganlar Arasındaki Tuzak :

Vietnamm 1951'deki durumunu bir daha inceleyelim.

Fransız sömürgecileri 1950 ekiminde Çin-Vietnam sınırı kampanyasmdaki bozgunlarından sonra —ki uğradıkları en büyük felaket olup, bir defada yedi il birden kaybetmelerine yol açmıştır (Cao Bang, Lang Son, Lao Cai, Thai Nguyen ve Hoa Binh)— 1951 yılında, Vietnam'a General de Lattre de Tassigny'i göndermekle başladılar.

Yeniden topyekûn savaş başlattılar. Onların manevraları kukla Bao Dai hükümetini sağlamlaştırmak, kukla birlikleri örgütlemek ve casusluk faaliyetlerini iki misli arttırmak oldu. Kendi denetimleri altındaki alanlar çevresinde 5 ila 10 kilometre genişliğinde, kimsenin olmayan topraklar (no man's land) meydana getirdiler ve 2.300 adet bunkerli bir şebeke ile Kızıl Nehir deltasını takviye ettiler. Arkamızdan bizi tasfiye etmeye yönelik harekâtlara başladılar, yurttaşlarımızı öldürerek, ülkemizi harabeye çevirerek, pirinç tarlalarımızı yakarak ve

başka yollarla bütün insangücümüzü ve güç kaynaklarımızı yok etme politikası uyguladılar. Kısaca, «Vietnamlıyı Vietnamlıya karşı savaşta kullanma ve savaş yolu ile savaşı besleme» politikası izlediler.

Fransız sömürgecileri efendileri olan Amerikan müdahalecilerinin emirleri ve yardımı iledir ki bu saydıklarımızı yaptılar.

Bugün Vietnam'da (tabii Fransız kontrolü altındaki bölgelerde) yaşayan ilk Amerikalılar arasında tanınmış bir casus vardır, adı Donald Heath'dir. Kukla hükümete elçi olarak gelmiştir ve bir general olup Amerikan askeri misyonunun başıdır.

Eylül 1951'de, de Lattre de Tassigny raporunu vermek ve yardım dilemek için Washington'a gitti.

Ekimde Amerika Birleşik Devletleri Ordu Kurmay Başkanı General Collins, Fransız Kolordu Müfrezesini ve kukla birlikleri teftiş etmek için Vietnam'a geldi.

Amerikalı efendilerine Amerikan yardımının gelecekte olacağı gibi şimdi de gerektiği gibi kullanıldığını göstermek için de Lattre de Tassigny kasım ayında, Hoa Binh ilinin başkentine saldırdı. Fransa'daki ve dünyadaki gerici basının üzerinde hararetle yorum yaptığı bu «vurucu saldırı»nın sonucu, Vietnam Halk Ordusu'nun, düşman birliklerinin büyük çoğunluğunu sıkı kıskacı yakalayıp yok etmesi olmuştur. Fakat bu de Lattre de Tassigny ve uşaklarını hareketi kontrollerine geçirdiklerini iddia etmekten alıkoyamamıştır!

Amerikalılar, daha savaşın başından itibaren, Fransa'yı para ve silahlarla desteklediler. Bir örnek olarak, birliklerimiz tarafından ele geçirilen silahların, cephanelerin, hatta konserve yiyeceklerin yüzde 85'inde «made in

U.S.A.» damgası vardı. 1950'de, Amerika, Kore'ye müdahaleye başladığı zamandan beri bu yardım büsbütün hız kazandı. Fransız istilacılarına Amerikan yardımı uçaklardan, gemilerden, kamyonlardan, askerî techizattan, napalm bombalarından vb. oluşmuştur.

Bu arada Amerikalılar, Fransız sömürgecilerini, kukla askerlerden dört tümenlik bir askerî örgüt oluşturmaya zorladılar. Bunun masrafını her iki taraf eşit olarak paylaşacaktı. Tabiatiyle, Fransız ve Amerikan saldırganları ve kukla klik arasındaki bu gizli anlaşma çelişkiler ve çatışmalarla doluydu.

Fransız sömürgecileri şimdi iki şıklı bir çıkmaza girmişlerdi: ya Amerikan yardımını alacaklar ve sonra yerlerini Amerikalı «müttefiklerine» verecekler; ya da hiç bir yardım almayacaklar ve Vietnam Halkı tarafından bozguna uğratılacaklar. Denetimleri altındaki bölgelerde gençleri zorla askere alarak bir kukla ordu oluşturulması, aç bir insanın bomba yutması demek olurdu: bombanın nihayet içerde patlayacağı bir gün gelecekti. Yine de orduyu bu temel üzerinde kurmamak, düşman için ani ölüm demekti, çünkü, Fransız stratejistleri bile, Fransız kolordu müfrezesinin gittikçe erimekte olduğunu ve çöküşün kıyısında bulunduğunu kabul etmek zorundadırlar.

Bundan başka, Amerikan yardımına pek yüksek bir fiat ödenmiştir. Düşmanın elinde tuttuğu bölgelerde, Fransız kapitalizmi Amerikan kapitalizmi tarafından silinip bir kenara itilmiştir. Petroleum Oil Corporation, Caltex Oil Corporation, Bethlem Steel Corporation, Florid Phosphate Corporation, vb. gibi Amerikan firmaları ülkemizin kauçuğunu, maden cevherlerini ve diğer doğal kaynaklarını tekellerine geçirmektedirler. Vietnam pazarına Amerikan malları yığılmaktadır. Gerici Fran-

sız basını, özellikle, Le Monde, Fransız kapitalizminin yerini Amerikan kapitalizmine vermekte olduğunu itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Amerikan müdahalecileri, Fransız saldırganlarını ve Vietnamlı kuklaları beslemişlerdir, fakat Vietnam halkı hiç kimsenin kendisini aldatmasına ve köleleştirmesine izin vermez.

Çin Halk Cumhuriyet'i bizim yakın komşumuzdur. Onun parlak örneği bize büyük hiz vermektedir. Daha çok olmadı, Çin halkı Amerikan emperyalistlerini bozguna uğrattı ve tarihî bir zafer kazandı. İğrenç Çan Kay-şek, ülkemizdeki emperyalist memuru Bao Dai'den daha kurnaz olduğu halde kıt'a Çin'inden süpürülüp atılmıştır. Çin'den davul zurna ile kovulan, hâlen Kore'de ağır bozgunlara uğrayan Amerikan müdahalecileri Vietnam'ı fethedebilir mi? Tabii ki hayır!

Demokratik Vietnam Cumhuriyeti tarafından kaydedilen başarılar

1951'de, Vietnam halkı ileri doğru uzun bir adım attı. Siyasal alanda Vietnam İşçi Partisi'nin kuruluşu, Viet Minh ve Lien Viet'in birleşmesi, Vietnam ve Laos için hareket Komitesinin kurulması Vietnam halkının birliğini sağlamlaştırdı ve güven duygunu arttırdı; bunlar üç kardeş ülkenin Ortak düşmanlarına karşı —Fransız sömürgecileri ve Amerikan müdahalecileri— ortak hedeflerini, yani ulusal bağımsızlığı gerçekleştirmek için aralarındaki ittifakı güçlendirdi. Böylece düşmanın «böl ve yönet» politikasım boşa çıkarmayı başardık.

Ekonomik alanda, Vietnam Ulusal Bankası kurulmuş, maliyemiz merkezileştirilmiş ve birleştirilmiş denetim altına alınmıştır. Ulaşım yeniden kurulmuştur.

Eskiden düşmanın ilerlemesini denetlemek için yolları tahrip etmiştik; şimdi düşmanı gene ilk bozgunları gibi bir bozguna çekmek için onarıyoruz. Eskiden yolları sabote etmek için ne mümkünse yaptık, şimdi onların tamirinde büyük güçlüklerle karşılaşıyoruz, fakat çalışmamızı çok hızlı sonuçlandırmanın yolunu bulduk. Bu zor iştir, özellikle makina eksikse. Yine de halkımızın şevki ve fedakârlığı sayesinde bu çalışma da tamamen uygulandı. Düşman hava akımlarından korunmak için bu çalışmayı işçiler geceleri, hatta diz boyu su içinde yaptılar. Parlak meşale ışığı altmda yüzlerce erkek, kadın ve genç insan yollardaki çukurları doldurmak için toprak kazdı, taş kırdı, ağaç kesti ve köprüler yaptı. Başka her hangi bir işte olduğu gibi, burada da, işçilerin şevki yarış duyguları ile yükseldi. Eminim ki bu çahşmalar sırasında genç işçi ekipleri ile yarışan 60 - 80 yaşları arasında yaşlı gönüllüleri görüp şaşardımz.

Özgür bölgede çalışmanın çoğunun geceleri yapıldığını burada belirtmeliyiz; bu bölgelerde çocuklar okula, ev kadınları pazara, gerillalar düşmana saldırıya gece giderler.

Tarım vergisinin özenle düzenlenmesinde büyük başarılar sağlandı. Eskiden köylüler çeşitli adlar altmda vergiler ödemeğe ve daha bir çok yardımlar yapmağa zorlanırdı; bugün artık onların yalnızca tekdüzeli bir vergi ödemesi gerekir. Yıllık pirinç üretimi 60 kilogramı geçmeyen evlerden vergi alınmaz. Daha büyük miktarlarda ürün alan ailelerin derecelere göre vergi ödemesi gerekir. Genel deyimle, ödenmesi gereken vergiler yıllık üretimin toplam değerinin yüzde 20'sini geçmez. Vergileri zamanında toplamak için, Parti, Ulusal Birleşik Cephe ve Hükümet, yeni vergiyi siyasal ve teknik yönlerden inceletmek üzere çok sayıda kadrolar seferber etti. Bu kadro-

lar incelemelerini yaptıktan sonra köylük bölgelere giderler, köylülerle görüşüp konuşurlar, görüş alışverişi yaparlar ve onlara yeni vergi politikasını açıklarlar.

Bu hazırlık döneminden sonra, kadın erkek tüm köylüler, görevleri; —bütün köylülerin katıldığı bir Kongrece onanmalarından sonra— her ailenin üretimini hesaplamak ve ödenecek vergi oranını saptamak olan, yönetim ve çeşitli halk örgütlerinin temsilcilerinden oluşan bir komite atarlar.

Bu reform, bu verginin toplanmasına şevkle katılan halk tarafmdan hoşnutlukla karşılandı.

Tarım vergisi üretimi arttırmak için girişilen hareketle aynı zamanda kabul edildi. Bugün Hükümet, askerlerin ve işçilerin yiyecek ihtiyacını temin için yeterli gıda maddeleri stokuna sahiptir.

Böylece, düşmanın bizi açlıktan kırmak için uyguladığı kurnaz abluka planını bozmuş olduk.

Kitle eğitimi konusuna gelince, 1951'de değerli sonuçlar kaydettik. Gerçi sık sık okul yeri değiştirmeler, okulların gece çalışması, okul gereçlerinin eksikliği gibi savaşın yarattığı büyük güçlükler olduysa da, okulların sayısı 1950'de 2.712'den 1951'de 3.591'e, öğrenci sayısı da 293.256'dan 411.098'e yükseldi.

Güney Vietnam'da durum tümüyle daha naziktir. Orada her yerde özgür bölgeler vardır, fakat güvenlikleri yoktur. Çocuklar dersanelerine —gerçekte kelimenin tam anlammda okullar olmayıp yalnız ders odaları vardır— babalarmm ve kardeşlerinin gerilla savaşında gösterdikleri gibi aynı uyanıklıkla gidiyorlar. Buna rağmen Güney Vietnamda 3.332 dersaneye 111.700 öğrenci gitmektedir.

Cahilliğin yok edilmesi işi önemle ele alınmıştır. 1951'in ilk yarısında III. bölgede, V. bölgede ve Viet Bac

bölgesinde cahillikten kurtulan 324.000 kişi ve ayrıca, yeni öğrenime başlayan 350.000 kişi daha vardı. Aym dönem içinde cahillik 53 köyde ve 3 bucakta (bir bucak 5 ilâ 10 köyden meydana gelir) tümden yok edilmiştir.

Halk örgütleri 9.800 kamu müstahdeminin gittiği 837 dersane açmıştır.

Parti, Ulusal Birleşik Cephe, Hükümet, Genel İş Federasyonu ve Ordu; belirli aralarla kısa süreli siyasal eğitim kursları (aşağı yukarı bir hafta) açmıştır.

Kısaca, kitle eğitimi için büyük çaba gösterilmektedir.

Fransız Sömürgecilerinin Tam Başarısızlığı

General de Lattre de Tassigny 1951'in başında Vietnam'a ayak basar basmaz, Fransız birliklerinin nihai zaferlerinden dem vurup övünüyordu.

1952 başındaki bozgunundan ve hayal kırıklığından sonra, tam bir başarısızlıkla karşılaşacağını hemen anladı.

Fransız sömürgecilerinin politikasının akibeti Fransa'daki en gerici çevreleri korkuya saldı.

22 Ekim 1951'de çıkan **Information** gazetesinde, Munich olayı «suçluları»ndan biri olan Daladier şöyle yazıyordu : «Bizim umutsuz malî durumumuzun gerçek nedenine inersek, altta yatan nedenlerden birinin Çinhindi üzerindeki siyasetimize olgun bir dikkat göstermemek olduğunu görürüz... 1951'de Çinhindi için bütçeye resmen 330.000 milyon frank kadar bir para kondu. Eşya fiatlarmdaki devamlı yükseliştен ve halen 180.000 mevcutlu Fransız Kolordu Müfrezesinin tesislerindeki artıştan dolayı 1952'de bu harcamanın bir milyar artması bek-

lenmelidir. Bizde, Çinhindi'ndeki savaşın malî ve askerî durumumuzu fazlasıyla büyük tehlikeye düşürdüğü izlenimi var... Beş yıldır süren ve bir çok bakımlardan Napolyon tarafından İspanya'ya karşı yürütülen savaşı ve İkinci İmparator zamanında Meksika'ya karşı yapılan seferi hatırlatan bir savaşta çabuk bir zaferi önceden görebilmek mümkün değildir».

Intrasigeant gazetesi 13 Aralık 1951 tarihli sayısında şöyle yazıyor : «Çinhindi'ndeki savaş yüzünden Fransa felç oldu. Hareketin insiyatifini yavaş yavaş kaybettik» çünkü ana kuvvetlerimiz şimdi Kuzey Vietnam ovalarına çivilenmiş durumdadır... 1951'de Çinhindi ile ilgili askerî bütçeye 3.3 milyar frank ayrıldı, oysa resmî rakamlara göre hacamamız 3.5 milyar franka ulaşmıştır. 1952 bütçesinde 3.8 milyar franklık bir kredi tahsisi yapılacaktır, fakat her ihtimale karşı 5 milyarlık bir rakama ulaşılacaktır. Gerçek böyledir... Fransa ne zaman bir iş yapmağa çahşsa derhal Çinhindi'ndeki savaşla felce uğradığım kavramaktadır.»

Franc Tireur gazetesi 16 Aralık 1951 tarihli sayısında şöyle yazıyor : «Yok edildiği ve morali çöktüğü söylenen General Vo Nguyen Giap'ın birlikleri şimdi Hanoi bölgesinde karşı saldırılara başlamıştır. Gittikçe belli olmaktadır ki şimdiye kadar izlediğimiz politika başarısız olmuştur. Bugün bu politikanın tam bir başarısızlıkla karşılaştığı açıktır.»

7 Ocak 1952'de Hoa Binh meydan savaşında, taraflımızdan esir edilen, Fransız Kolordu Müfrezesinden Yüzbaşı Gazignoff'un arkadaşına gönderdiği bir mektuptan bir parçayı da burada verelim : «Bir kaç gün önce ellerine esir düştüm. Vietnam Halk Ordusu mensuplarının bana karşı şefkatli ve dürüst davramşları karşısında hayret ettim... Vietnam birlikleri nihai zaferi muhakkak ka-

zanacaktır, çünkü onlar şerefli bir ideal, müşterek bir dava uğrunda savaşıyorlar ve kendi kendilerine kabul ettikleri bir disiplinle hareket etmektedirler. Vietnam Halk Ordusunun Fransız Kolordu Müfrezesini ezeceği gün ışığı kadar açıktır, fakat bizden kendi tarafına geçecek her hangi birimizi kabule hazırdırlar.

Vietnam Halk Ordusu'na geçmek isteyen Fransız subayları, assubayları ve erleri dostça karşılanacak ve serbest bırakılacaktır.»

Vietnam Halkı Kazanacaktır.

1952'de Vietnam aşağıdaki noktaları kapsayan bir program başlatacak,

— Üretim çalışmasma girişmek ve ulusal ekonomiyi sağlamlaştırmak,

— Düşman kuvvetlerine karşı savaşıp onları yok etmek; Gerilla savaşını yoğunlaştırmak,

— Her araç ile düşmanın : «Vietnamlı'yı Vietnamlıya karşı savaşta kullanma ve savaş yolu ile savaşı besleme» politikasını açığa çıkarıp sergilemek,

— Yurtseverliği sıkı sıkıya enternasyonalizme bağlamak,

— Bürokrasiye, bozukluk ve israfa karşı enerjik şekilde savaş açmak.

Vietnam halkının yurtseverliği ve kahramanlığı bîzim nihaî zafere güven duymamıza izin veriyor.

Vietnam halkının geleceği bahar güneşi kadar parlaktır. Bahar güneşi ışığında, hazla dolu olarak, Vietnamın muhteşem geleceği için, demokrasinin geleceği için, dünya barışı ve sosyalizm için savaşacağız. Şimdi de biz zafer kazanacağız, gelecekte de biz zafer kazanacağız, çünkü bizim yolumuz Marksizm - Leninizm'in büyük öğretileriyle aydınlatılmıştır.

BOZUKLUĞA KARŞI ÇIKIN

(1952'de yayınlanan demeçten özet)

Devrim yapmak kötü olanı yok etmek, iyi olanı yapmaktır. Biz sömürgeciliği ve feodal düzeni yok etmek, yeni bir demokrasi kurmak için devrim yapıyoruz.

Gerçi sömürgeciler ve feodal unsurlar yok edilmiştir, fakat onlar tarafından bırakılan kötülükler hâlâ mevcuttur; dolayısıyla bizim devrimci çalışmamız henüz bitmemiştir. Çünkü bu kötülükler hâlâ Devrimin yapıcı çalışmasını kundaklamakta ve sabote etmektedir.

Atılgan ve mücadeleye bağlı insanlar vardır; onlar ne tehlikelerden çekinirler ne de düşmandan korkarlar, böylece onlar **devrime hizmet ederler**; fakat ellerine bir güç geçirdiler mi, farkında olmadan, gururlu, bozukluğa, lüks ve israfa düşkün olurlar, bürokratlaşırlar, **ve böylece de onlar devrime zararlı olurlar.** Biz onları kurtarmalıyız; devrimci erdemlerine döndürmek için onlara yardım etmeliyiz. Bazıları onların Vatana ve halka hizmet ettiklerini söylerler, fakat, maddi görüş noktasından, onlar bozuluş ve israfa kolayca düşerler, Vatana

ve halka zarar verirler. Biz onları eğitmeliyiz ve onlara devrimci yolda önderlik etmeliyiz.

Bozukluk, israf ve bürokrasi eski toplum tarafından bırakılmış kötülüklerdir. Bunlar özel çıkarcılıktan, bencillikten ve «insanın insan tarafından sömürülmesi» düzeninden fışkırırlar.

Biz, **yeni bir toplum,** bütün insanların eşit olduğu özgür bir toplum, çalışkanlığın, verimin, doğruluk ve haklılığın hüküm sürdüğü bir toplum kurmak istiyoruz.

Ülkeyi kurtarmak için askerlerimiz canlarını feda etmekte tereddüt etmiyorlar ve yurtseverlerimiz emeklerini esirgemiyorlar.

Direniş savaşı vermek ve ülkeyi yeniden kurmak için Hükümet ve Partiye savaşçılar hayatlarını, yurttaşlarımız da çalışma ve zenginliklerini adıyorlar. Bu, aynı zamanda, bir **demokratik merkeziyetçilik** şeklidir.

Hükümet ve Parti, subaylara, Direniş savaşında ve yeniden ulusal kurtuluşta askerlere kumanda etme ve parayı kullanma hakkını bırakmıştır. Kadroların görevi, her savaşçıya, her değere dikkat ve sevgi ile davranmak, yurttaşların her kuruşunu, her tas pirincini, her iş saatini tasarruf etmektir. Aynı zamanda, savaşçılar ve yurttaşlar kadroları bu görevi yerine getirmeğe zorunlu kılma hakkına ve bunu yerine getirmeyenleri tenkit etme hakkına sahiptir.

Demokrasi, kitlelerin gücüne dayanmak, doğru olarak kitle çizgisini izlemektir. Bundan ötürü, başarılı olmak için, bozukluğa, israf ve bürokrasiye karşı hareket kitlelerin gücüne dayanmalıdır.

Kitlelerle biz bütün askerleri, bütün fabrikalardaki işçileri, kamu hizmetlerindeki bütün memurları ve bütün halkı kasdediyoruz. Başka her hangi bir işte de olduğu gibi, **yalnız kitleleri seferber etme, demokrasiyi yerine getirme yolu ile,** kitlelerin bu hareketi anlaması ve ona candan katılan bir toplum haline getirme yolu ile kesin başarı kazanabiliriz. Kitlelerin katkısı ne kadar büyükse başarılar da o kadar tam ve o kadar çabuktur.

Kitlelerin görevi, bozukluğa, israf ve bürokrasiye karşı harekete candan katılmaktır. Düşmanla savaşıp ülkeyi kurtarmak için savaşcılar emekleri ile ve halk da zenginliği ile katılırlar. Bozukluk, israf ve bürokrasi bir «iç düşman» türüdür. Eğer savaşcılar ve halk yalnızca dıştan gelen düşmana karşı savaşırlar ve içerdeki düşmana karşı savaşmayı unuturlarsa görevlerini yerine getirmemiş olurlar. Bundan dolayı, onlar bu harekete candan katılmalıdırlar.

Bu hareketi başarmak için, biz en yüksek düzeyden aşağılara doğru tek bir kişi gibi güçlerimizi birleştirmeliyiz. Bu başarı bizim dayanışmamızı güçlendirmemize yardım edecek ve verimliliği daha da yükseltecektir. Bu, kadrolarımızm öğretilerini değiştirmelerine, bilinçlerini yükseltmelerine, devrimci erdemlerle beslenmelerine ve askerlere, halka şevkle hizmet etmelerine yardım eder. Bu, bizim iktidarımızı arındırmamıza yardım eder, onu savaşçıların ve yurttaşların güvenine, fedakârlığına lâyık kılar. Bu, üretimi ve tutumu arttırmak için Hükümet ve Partinin plamnı yerine getirmemize, genel karşı saldırıya geçmek için tamamen hazırlanmamıza yardım eder.

İSVEÇLİ BİR MUHABİRE CEVAPLAR

(Kasım 1953)

Soru : Fransız Ulusal Meclisi'ndeki tartışma, Fransız politikacılarından çoğunun, Vietnamdaki çatışmanın Vietnam Hükümeti ile doğrudan doğruya görüşmeler yapma yolu ile barışçı bir çözüme bağlanması lehinde olduklarını göstermiştir. Hükümetiniz ve siz bunu memnunlukla karşılar mısınız?

Cevap : Vietnamdaki savaş Fransızlar tarafından başlatılmıştır. Vietnam halkı, silaha sarılmağa mecbur edilmiş ve bağımsızlığımızı, özgür ve barış içinde yaşama hakkımızı korumak için, saldırganlara karşı aşağı yukarı sekiz yıl kahramanca savaşmıştır. Şimdi, eğer Fransız sömürgecileri saldırgan savaşlarını sürdürürlerse, Vietnam halkı yurtseverlik direnişine nihaî zafere kadar devam etmeğe kararlıdır. Bununla birlikte, eğer Fransız hükümeti bu son yıllarda yürütmüş olduğu savaştan bir ders almışsa ve Vietnamda bir silah bırakışmasını görüşmek, Vietnam sorununu barışçı yollarla çözmek istiyorsa, halk ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti bu arzuya karşılık vermeğe hazırdır.

Soru : Bir ateşkes ya da bir silah bırakışması mümkün olacak mı?

Cevap : Fransız Hükümetinin, Vietnam'daki saldırı savaşma son vermesi koşulu ile düşmanlıkların kesilmesi mümkündür. Fransız hükümetinin Vietnamın gerçek bağımsızlığına samimi saygısı silah bırakışmanın temeli olmalıdır.

Soru : Sizinle diğer tarafın yetkili temsilcileri arasında bir görüşme düzenlemek için tarafsız bir ülkenin arabuluculuk yapmasını uygun bulur musunuz? Bu sorumluluk İsveç'e bırakılabilir mi?

Cevap : Eğer Vietnam'daki düşmanlıkların kesilmesini görüşmeler yolu ile çabuklaştırmağa çalışan tarafsız ülkeler varsa, memnunlukla karşılanır. Bununla birlikte, bir silah bırakışma görüşmesi, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti ile Fransız Hükümetinin işidir.

Soru : Size göre, düşmanlıklara son vermenin başka bir yolu var mıdır?

Cevap : Vietnam'daki savaş Vietnam halkına büyük zarar verdi, aynı zamanda Fransız halkının sayısız acılarına neden oldu. Fransız halkı Vietnamdaki savaşa karşı bunun için mücadele ediyor.

Ben Fransız halkına ve Fransız barış savaşçılarına sempati, sevgi ve saygımı sürekli olarak gösterdim. Bugün sadece Vietnam'ın bağımsızlığı ciddî tehlikeye sokulmamıştır, fakat Fransanın bağımsızlığı da ciddî şekilde tehdit edilmektedir. Bir yandan Vietnamdaki saldırgan savaşı sürdürmek ve yaymak, bu suretle de, savaşla gitgide daha zayıf düşürerek, Çinhindi'nde Fransa'nın yerini almak umudu ile Amerikan emperyalistleri

Franansız sömürgecilerini tahrik etmekteler; öte yandan ise, Alman militarizmini yeniden diriltmek demek olan Avrupa savunma anlaşmasını imzalamağa Fransayı zorlamaktadırlar.

Bundan dolayı, Fransız halkının Fransa için bağımsızlık, demokrasi ve barışı kazanmak için mücadele etmesi ve Vietnam'daki savaşa son vermesi, Vietnam sorununu barışçı yollardan çözümleyecek önemli etkenlerden birini oluşturur.

26 Kasım 1953

TOPRAK REFORMU

(Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Ulusal Meclisine Sunulan Rapordan Özet, Aralık 1953)

Devrimimiz saldırgan emperyalizme ve onun dayanağı feodalizme karşı halkın ulusal demokratik devrimidir.

Direniş savaşı sırasında sloganımız: «Her şey cephe için, her şey zafer için!»dir. Direniş savaşı ne kadar gelişirse o kadar insangücü, o kadar zenginlik ister. Köylülerimiz direnişe insangücünün en büyük kısmı ile ve servetle katılmışlardır. Onları feodalizmin boyunduruğundan kurtarmalıyız, direniş savaşımızda zafer kazanmak için bu muazzam gücü tamamen harekete geçirmek için onları şevke getirmeliyiz.

Direniş savaşımızda zafere giden yol; Ulusal Birleşik Cepheyi sağlamlaştırmaktan ve genişletmekten, işçi - köylü ittifakını ve halkın iktidarını sağlamlaştırmaktan, Orduyu güçlendirmek ve geliştirmekten, Partiyi sağlamlaştırmaktan ve onun önderliğini her bakımdan güçlendirmekten geçer. Kitleleri sadece toprak reformu uygulamak için harekete geçirmek suretiyle biz bu işleri tatminkâr biçimde uygulayabiliriz. Düşman etkili biçimde

Vietnamlı'yı Vietnamlı'ya karşı savaşta kullanmakta ve savaşla savaşı beslemektedir. Onlar halkımızı aldatmak, bölmek ve sömürmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadır. Toprak reformu düşman gerisindeki köylü yurttaşlarımız üzerinde kendilerini kurtarmak ve Demokratik Direniş Hükümetini daha candan desteklemek amacıyla, düşmana karşı daha canla başla savaşmak için ve cesaret verici bir etki, aynı zamanda kukla ordu üzerinde parçalayıcı bir etki yaratacaktır, çünkü kukla askerlerin mutlak çoğunluğu düşmanın işgal ettiği bölgelerdeki köylülerdir.

Halkımızm mutlak çoğunluğu köylüdür. Bu son yıllarda onlarm güçleri sayesinde Direniş savaşımız başarılı olmuştur. Gelecekte de, tam zaferi kazanmayı ve ülkemizi başarı ile kurmayı gene köylüler sayesinde başaracağız.

Köylülerimiz nüfusun hemen hemen yüzde 90'ını oluşturur, fakat ekilebilir topraklardan yalnız yüzde 30'una sahiptir. Bütün yıl sıkı çalışmak zorundadırlar ve hayatları boyunca yoksulluk çekerler.

Toprak ağalığı ve feodal sınıf, nüfusun yüzde 5'inden azını oluşturur, fakat onlar ve sömürgeciler ekilen toprakların aşağı yukarı yüzde 70'ini ellerinde tutarlar, çok rahat yaşarlar ve hiç bir iş yapmazlar. Durum son derece adaletsizdir. Ülkemiz istila edilmiş, halkımız geri ve yoksuldur. Gerçi direniş yılları sırasmda Hükümet toprak kirasını azaltma, toprak kirasını geri ödeme ve geçici olarak (Fransız ve Vietnamlı hainlerın) toprağını ve özgür sahalarda komünal toprağı dağıtmak gibi politikalar uygulamışsa da henüz çözülmemiş olan ana sorun köylü kitlelerinin toprağı olmadığı ya da yetersiz olduğudur. Direniş savaşındaki ve üretimdeki köylü güçleri üzerinde, bu, önemli etki yapmaktadır.

Sadece toprak reformunu tamamlayarak, çiftçilere toprak vererek, kırsal bölgelerdeki üretim güçlerini feodalizm boyunduruğundan kurtararak, yoksulluk ve geriliği uzaklaştırabiliriz, üretimi geliştirmek için muazzam köylü güçlerini kuvvetli olarak harekete geçirebiliriz ve Direniş Savaşını tam zafere hızla ulaştırabiliriz.

Toprak reformu için saptanan hedef feodal sistemi ortadan kaldırmaktır, toprağı çiftçilere dağıtmak, kırsal bölgelerdeki üretici güçleri özgürleştirmek, üretimi geliştirmek ve Direniş Savaşımızı hızlandırmaktır.

Genel çizgi ve Politika, tamamen topraksız ve az topraklı köylülere güvenmek, orta köylülerle sıkı sıkıya birleşmek, zengin köylülerle uzlaşmak, feodal sömürüyü adım adım ve ayrım yaparak ortadan kaldırmak, üretimi geliştirmek, Direniş Savaşımızı hızlandırmaktır.

Köylülerin toprak ihtiyaçlarını karşılaması gereken Direniş Savaşının ve Ulusal Birleşik Cephe'nin niteliklerine uymak için, aynı zamanda bir yandan toprak reformunu tamamlarken Ulusal Bileşik Cephe'yi Direniş Savaşına ve üretime elverişli bir tarzda sağlamlaştırmak ve geliştirmek için, biz toprak sahiplerine, her birinin siyasal davranışına göre değişik işlem uygulamalıyız. Bu bizim, el koyma, tazminatlı veya tazminatsız olarak kamulaştırma şeklinde kendini gösteren bir ayırım politikası uygulamamız gerektiği anlamma gelir. Biz toptan elkoyma veya tazminatsız olarak toptan kamulaştırma politikası uygulamıyacağız.

Toprak reformu için yol gösterici ilke, köylüleri cesurca harekete geçirmek, kitlelere güvenmek, temel çizgiyi doğru olarak izlemek ve köylüleri gereken bir düzene göre ve sıkı önderlik altında planlı bir yolda adım

adım mücadele etmek için örgütlemek, eğitmek ve önderlik etmektir.

Toprak kirasını azaltma kararının ilanından sonra (14 Temmuz 1949), toprağın toprak sahipleri tarafından dağıtılması kanunsuzdur (Başbakanlık Dairesi tarafından 1 Haziran 1959'da çıkarılan Sirkülerde belirtilen özel durumlar dışında).

Elkonulan ya da tazminatlı veya tazminatsız olarak kamulaştırılan toprağın, toprağı olmayan veya toprağı az olan köylülere dağıtılması gerekir. Köylüler bu şekilde dağıtılan toprağın mülkiyet hakkına sahiptir.

Toprak dağıtımı için yol gösterici ilke, köyleri birimler olarak almak, toprağı önce onu sürmüş olanlara vermek, toprağın miktarını, kalitesini ve durumunu hesaba katmak, daha büyük bir toprak hissesini toprağı daha yetersiz olanlara, verimli toprağı verimsiz toprağı olanlara, köyün yakınında yer alan toprağı sadece toprağı evlerinden uzakta olanlara vermek ve dağıtılacak toprağı ilkin sürmüş olan köylülere, öncelik vermektir.

Toprak reformunu sabote etmeğe kararlı, inatçı unsurlar ve hainler, gericiler, 5 yıldan fazla hapis cezası giymiş despotlar toprak almayacaklardır.

Bu yıl başlatılan kitle seferberlikleri, deneysel amaçlar, gelecek yılki toprak reformuna hazırlık içindir. Bu tecrübe hamleleri, bize bir takım tecrübeler kazandırdı. Genel olarak, Parti ve Hükümet politikalarının sağlam biçimde disiplin altına aldığı ve kitle çizgisinin doğru olarak izlendiği bölgelerde (birtakım kadroların yanlışlıklar yaptığı ve sapmalar gösterdiği bazı bölgeler dışında) tatmin edici sonuçlar kaydedilmiştir.

Kitle seferberliği, sabırsız yerel kadrolar tarafından

Merkezî otoritelerin kararı olmaksızın başlatıldığı yerlerde başarısızlığa uğramıştır.

Toprak reformu, bütün ülkede uygulanan bir politikadır, fakat önce yeterli koşulların bulunduğu yerlerde ve sonra diğer yerlerde adım adım uygulanmalıdır.

Toprak reformu kanunu Ulusal Meclis tarafından onaylandıktan sonra, Hükümet gelecek yıl toprak reformunun uygulanacağı serbest bölgede uygulama tarihini ve yerlerini saptayacaktır.

Hükümet, azınlık milliyetlerinin oturduğu bölgeleri, Beşinci Bölgeyi, güney Vietnam ve gerilla üslerini daha sonra ele alacaktır. Gerilla üsleri bulunan ve düşman işgali altında olan alanlarda toprak reformu, oralar kurtarıldıktan sonra uygulanacaktır.

Toprak kirasının köklü olarak azaltılması için kitle seferberliğinin henüz başlatılmadığı yerlerde, toprak reformu uygulanması için, bu iş tamamlanıncaya kadar beklememiz gerekir. Biz köylüleri örgütlemek, onların siyasal bilinçlerini yükseltmek, köylerde onların siyasal üstünlüklerini kurmak, aynı zamanda kadroları eğitmek, örgütü yeniden düzenlemek, toprak reformu için siyasal koşulları hazırlamak için böyle yapmalıyız.

Yerel bölgelerin, Hükümet kararı olmadan toprak reformu için kitle seferberliği başlatmasına izin verilmemiştir.

Toprak reformu bir köylü devrimidir, kırsal bölgelerdeki bir sınıf mücadelesidir; bu, büyük çapta, çetin, karmaşık bir mücadeledir; hazırlıkların dikkatle yapılması, planların açık seçik çizilmesi, önderliğin pek sıkı olması, yerlerin akıllıca seçilmesi, zamanın sıkı izlen-

mesi ve doğru olarak tamamlanması gerektiğinin nedeni budur. Bunlar, başarıya ulaştıran koşullardır.

Diğer ülkelerin tecrübeleri bize öğretmiştir ki başarılı bir toprak reformu, bizim birçok güçlükleri yenmemize ve birçok sorunları çözmemize yardım edecektir.

Askerî alanda, köylü yurttaşlarımız Direniş Savaşına daha canla başla katılacaklar, böylece ordunun gelişmesine ve halkın Direnişe hizmet için gönüllü çalışma seferberliğine gitmesine yardım edecektir. Askerlerimiz, ailelerini daha az merak edecekler ve daha ateşli savaşacaklardır.

Siyasal alanda, kırsal bölgelerdeki siyasal ve ekonomik iktidar, köylülerin elinde olacaktır, halkın demokratik diktatörlüğü gerçek olarak uygulunacak, işçi - köylü ittifakı daha sağlam olacak, Ulusal Birleşik Cephe kırsal bölgelerdeki halkın yüzde 90'mdan fazlasını içine alacak, çok büyük ve çok güçlü olacaktır.

Ekonomik alanda, köylüler feodalizm ve toprak ağalığından kurtulmuş olarak üretimi sevinç ile uygulayacaklar, verimliliği sağlayacaklar, tüketim arttırılacak, sanayi ve ticaret gelişecek ve ulusal ekonomi bir bütün olarak genişleyecektir.

Üretimin gelişmesi sayesinde; köylülerin, işçilerin, askerlerin ve kadroların canlılığı daha hızlı düzelecektir.

Kültür ve toplumsal refah açısından, halkın büyük çoğunluğunun yeterince yiyecek ve giyeceği olacak (atasözünün belirttiği gibi: «görevini yapabilmesi için kişinin yemesi gerekir»), daha şevkli şekilde öğrenim yapacaklar, bu yolla da iyi gelenekler gelişecektir. Kitle seferberliğinin başlatıldığı yerlerde edinilen tecrübeler,

yurttaşlarımızın öğrenimden pek hoşlandığını göstermiştir. Aydınların halka hizmet etmesi için bu iyi bir fırsattır.

Yukarıda da söylendiği gibi, toprak reformu, geniş, karmaşık ve çetin bir sınıf mücadelesidir. Biz Direniş Savaşı yaptığımız için bu büsbütün karmaşık ve çetin olmaktadır. Fakat biz Direniş Savaşım zafere hızla ulaştırmak istediğimiz için, toprak reformunu başarmağa kararlı olmalıyız. Bu karmaşık ve çetin bir mücadeledir, bir kısım kadrolarımızın (Parti üyesi olsun olmasın) düşünüşlerinde, hareketlerinde ve toprak reformu konusundaki politikaları yerine getirmede yanlışlıklara ve sapmalara düşebilmelerinin nedeni budur.

Bu kusurları ve yanlışlıkları önlemek ve düzeltmek için, biz, Parti ve Hükümetin politikalarını sağlam şekilde kavramalı, kitlelere tam olarak güvenmeli ve kitle çizgisini doğru olarak izlemeliyiz.

Disiplini korumak, tamamen köylülerin yanında yer almak, mücadelelerinde onlara önder olmak, özel çıkarları ile Direniş savaşının ve köylü kitlelerinin çıkarları arasında çelişkiler olduğu zaman Direniş Savaşının ve kitlelerin çıkarları uğruna özel çıkarlarını feda etmek için, Parti ve Hükümet, bütün kadroları ve Parti üyelerini, Hükümet ve Partinin politikalarına kesinlikle uymaya çağırır.

Toprak reformunun tamamlanmasını sağlayıp bu büyük görevi yerine getirmek için, biz bütün Partiyi, bütün orduyu ve bütün halkı seferber etmeliyiz.

Değişik demokratik partilerin üyeleri ve kadroları ve yurtsever kişiler bakımından bu çok büyük bir sınavdır. Saldırgan emperyalizme karşı Direniş Savaşı gi-

bi çok büyük bir sınavdaki savaşı kazanmakta olduğumuz gibi, biz hepimiz, bu sınavın savaşını da kazanmalıyız.

,Düşmana karşı savaşmak ve toprak reformunu uygulamak için elimizden gelen her şeyi yapmanın, gelecek iki yıl içinde bizim iki temel görevimiz olmasının nedeni budur.

Biz, çeşitli cephelerde düşmana karşı savaşmak, düşman kuvvetlerini olanaklar dahilinde yok etmek, onun yeni askerî planlarını altüst etmek için elimizden geleni yapmalıyız.

Biz, Hükümet tarafından saptanmış yerlerde toprak reformu yapmak için kitleleri seferber etmeliyiz.

Toprak reformu yapmak Direniş Savaşı için zaferi garantilemektir.

Bu, düşmana karşı savaşmak, düşman kuvvetlerini yok etmek, toprak reformu için başarıyı garantilemektir.

Bütün diğer çalışmalar o iki temel göreve bağlı olmalı ve onlara hizmet etmelidir. 1954'te biz üç büyük işe özel önem vermeliyiz:

Toprak reformunu; Silahlı Kuvvetlerin (düzenli ordu, yerel ordu, milis ve gerilla birlikleri), örgüt, eğitim, siyasal ve teknik düzeylerinin ve vuruculuklarının yükseltmesi gibi, her bakımdan güçlendirilmesi ile birleştirmek.

Toprak reformunu, kadroların eğitimi ve onların ideolojilerinin yükseltilmesiyle, Parti üslerinin kırsal yerlerde yeniden düzenlenmesi ile birleştirmek.

Toprak reformunu, ulusal ekonomi faaliyetlerini ilerletmek için, Direniş Savaşının gereklerini ve halkın yiyeceğini sağlamak için tarımsal üretimi geliştirmekle birleştirmek.

Bu iki temel görevi ve üç büyük işi tamamen yerine getirmek, düşman gerisindeki mücadeleyi sağlam biçimde sürdürmek ve geliştirmek gibi diğer işleri uygulamak için daha uygun koşullar yaratmaktır; köylerde halkın demokratik iktidarını pekiştirmek, güvenlik servisini yeniden örgütlemek, Ulusal Birleşik Cepheyi geliştirip pekiştirmek, tarımsal vergiler toplamak, ekonomi ve maliyeyi geliştirmek, propagandayı yoğunlaştırmak, eğitimi, kültür ve toplumsal refahı geliştirmektir.

Bizim kuvvetlerimiz, ayaklanmak, feodal ve sömürgeci boyunduruğunu parçalamak için kendilerini örgütlemek ve kendilerine önderlik etmesi için Hükümet ve Partiyi beklemeğe hazır durumda olan milyonlarca köylüden oluşmaktadır. Ustalıklı bir örgütleme ve önderlikle bu kuvvetler yeri göğü sarsacak, bütün sömürgecileri ve feodal unsurları silip süpürecektir. Hükümet ve Partinin doğru önderliği altında Ulusal Meclis ve Cephenin candan yardımı ile, toprak reformunun başarıyla tamamlanması, bizim büyük bir adım atmamıza ve Direniş Savaşını ve ulusal kuruluşu zafere ulaştırmamıza yardımcı olacaktır.

DİEN BİEN PHU'DAKİ ZAFER ÜZERİNE KUTLAMA MEKTUBU

(Kuzey - Batı Sahasındaki Askerlere, Harp Hizmeti İşçilerine, Gençlik ve Halk Hücum Birliklerine hitaben yazılmıştır, 8 Mayıs 1954)

Ordumuz Dien Bien Phu'yu kurtarmıştır. Hükümet ve ben, görevlerini şerefle yerine getirmiş olan siz kadrolara, savaşçılara, harp hizmeti işçilerine, gençlik ve yerli halk hücum birliklerine yürekten selamlarımızı iletiriz.

Bu zafer büyüktür, fakat sadece başlangıçtır. Biz kendini beğenmiş ve öznel (subjektif) olmamalıyız ve düşmanı aşağı görmemeliyiz. Biz, bağımsızlık, ulusal birlik, demokrasi ve barış için savaşmağa kararlıyız. İster askerî olsun ister diplomatik, bir mücadele zafer elde edilmeden önce uzun ve çetin olmalıdır.

Hükümet ve ben, parlak işler gören subayları, askerleri, yurtsever işçileri, gençlik ve yerli halk hücum birliklerini ödüllendireceğiz.

YENİ DURUM

(Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin Altıncı Konferansına Rapor, 15 Temmuz 1954)

1. Dünyadaki Durum

Sovyetler Birliği, Çin ve Halk Demokrasileri her alanda sürekli bir gelişme, birleşme ve ilerleme süreci içinde olduklarından, dünyadaki barış ve demokrasi hareketleri gittikçe daha güçlenmektedir. Sovyetler Birliği'nin akıllıca ve doğru olarak izlediği dış politikanın bir sonucu olarak, emperyalistler —özellikle de Amerikan emperyalistleri— Berlin ve Cenevre konferanslarına katılmak zorunda kaldılar. Halen devam etmekte olan yalnız bu iki konferans olgusu bile, bizim taraf için büyük bir zafer ve emperyalistler için de bir yenilgidir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin önderliğini yaptığı emperyalist Kampta çelişkiler günden güne güçlenmektedir. İşte buna dair bazı örnekler.

İngilizler'le Amerikalılar arasındaki çelişkiler: Bunlar Akdeniz'de, Yakın ve Uzak Doğu'da İngiltere ve Amerika'yı bölen çıkar çatışmaları içindedirler. Amerikalılar, öteden beri İngiliz nüfuz bölgeleri olagelen Pakis-

tanı, Yeni Zelânda ve Avustralya'yı kandırmağa çalışmaktadırlar. Uzak Doğuda Çin, Japonya, vb. karşısmda Amerikan ve İngiliz politikaları arasında çarpışma vardır.

Fransızlar'la Amerikalılar arasındaki çelişkiler: Amerikalılar Fransızlara görünürde mümkün olan her yerdımı yapmaktadırlar, fakat gerçekte bu yardım şantaj için bir bahanedir.

Amerika Fransa'yı, Fransız - Alman Antlaşmasım ve bir Avrupa ordusunun oluşturulması ile ilgili antlaşmayı imzalamağa zorlamak için her şeyi yapmaktadır. Fransanın bunu onaylaması bir intihar olabilir. Çinhindi'ne gelince Fransızlar ve Amerikalılar, Vietnam savaşı konusunda anlaşmış gözükmektedirler. Gerçekte ise Fransa'yı dışarı atması için kukla rejimin kontrolünü ele geçirmek isteyen Amerikalılar, kukla iktidarı, sadık hizmetçileri olan Ngo Dinh Diem'e vermişlerdir.

Amerika, «Avrupa Savunması için Askerî Antlaşma» politikası ile hem Batı Avrupa ülkeleri arasında, hem de bu ülkelerin içinde ihtilaf çıkarmıştır. Halk kitlesi, Amerikan taraftarı hükümetlere karşı çıkmıştır ve çelişkiler Amerikan kapitalistleri taraftarları ile Amerikan taraftarı olmayanları ayırmıştır.

Asya'da, Amerikalılar Asyalıları Asyahlara karşı savaştırma amacı ile SEATO paktı kurulmasını teklif etmektedir. Onların politikaları son derece gericidir. Bir çok sıkıntıyla karşı karşıyadırlar. Onlar atom ve hidrojen bombaları tehdidi savurarak «kuvvet politikası» peşindedirler, fakat politikalarına ve nükleer silahların kullanılmasına karşı çıkan barış hareketi günden güne kuvvetlenmektedir. Hatta Papa bile onlarm bu kitle imha araçlarını kullanma politikalarını kmamıştır.

Bundan dolayı barış hareketi halkın büyük çoğunluğunu, bunun yanında çeşitli ülkelerden çok sayıda burjuvaziyi, hatta Roma Katolik Kilisesi'nin başkanını kazanmıştır.

Cenevre Konferansı'ndan önce ve Dien Bien Phu zaferinden önce, Amerika Birleşik Devletleri, Fransa, İngiltere ve başka birtakım ülkelerle birlikte, Çin'i Çinhindi savaşına müdahale etmekle suçlayarak tehdit etmek istedikleri bir «ortak bildiri» yayınlamayı kuruyordu. Fakat İngiltere teklifi reddettiğinden ve öteki ülkeler de katılmadıklarından Yankee'ler sefil şekilde başarısızlığa uğradılar.

Onun ardından Amerikalılar, Fransa'ya Dien Bien Phu'da yardım etmek amacı ile «Ortak hareket» teklif ettiler. Bu onlar için başka bir başarısızlık oldu; planları ne İngiltere ne de başka ülkeler tarafından onaylandı. Amerikalılar, Cenevre konferansını sabote etmek için, yani dünya barışını dinamitlemek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadırlar; bununla beraber, diğer ülkelerin delegeleri oturuma devam ettiler ve Konferans sonuçlarını verdi.

Amerikalılar başarısızlıklarına rağmen hâlâ ders almamışlardır ve hain manevralarında ısrar etmektedirler. Onlar bugün de SEATO paktı için baskı yapmakla meşguldürler.

Bununla beraber, onların başarısızlıkları bizim taraf için zaferdir. Onlar dünyada barışın baş düşmanıdırlar ve biz gücümüzü onlara karşı yoğunlaştırmalıyız.

2. Ülkemizdeki Durum

Vietnam, Kamboçya ve Laos birleştiler. Direnişleri her gün daha da büyüyor. Güneydeki, Orta kesim-

deki ve Kuzeydeki gerilla kuvvetlerimiz sadece gözü pek ve kuvvetli değil, aynı zamanda hergün daha güçlü bir direniş gösteriyor.

Sınır bölgesinden Hoa Bin'e ve Kuzeybatı bölgesi, vb.'ye kadar, düzenli ordularımız zafer üstüne zafer kazanıyor.

Dien Bien Phu da dahil, bu zaferler ülkenin durumunda önemli bir değişiklik meydana getirdi. Biz Navarre Planını bozguna uğrattık, bu da Laniel - Bidault kabinesinin düşmesine yol açtı ve Fransız kolordu müfrezesini işgal ettiği bölgeleri azaltmağa zorladı.

Zaferlerimiz Partimizin ve Hükümetimizin âdil politikalarından, ordumuzun ve halkımızın kahramanlığından, dost ülkelerin halkımn ve dünya halkının desteğinden ileri gelmektedir. Bunlar, aynı zamanda, dünya barış hareketinin ve demokrasinin zaferleridir.

Askerî alandaki başarımız gibi feodalizme karşı da meydan savaşları kazanmağa başladık. Eğer bizim askerî zaferlerimizin tarımsal reformun gerçekleştirilmesi için kitlelerin seferber edilmesi üzerinde bir etkisi varsa, diğer zaferlerimizin de (yani feodalizme karşı) anti-emperyalist mücadele üzerinde canlı bir etkisi vardır.

Halkımız ve dünya halkları için başarılarımız, Cenevre'deki diplomatik durumumuzu sağlamlaştırmakta ve düşmanlarımızı bizimle konferans masasına oturmağa zorlamaktadır.

Fransızların davranışı 1947'de Bollaert tarafından öne sürülen koşullara göre kökünden değişmiştir. Böylece, direnişin başlamasından bu yana, düşmanın durumu her geçen gün zayıflarken, bizim durumumuz güçlendikçe güçlenmiştir. Fakat biz bu kuvvetin ve bu za-

yıflığın göreceli olup mutlak olmadığını hiç bir zaman unutmamalıyız. Biz sübjektivist bir duruma düşmemeli ve düşmanı gücünün altmda görmemeliyiz. Bizim zaferlerimiz Amerikalıları uyandırmıştır. Dien Bien Phu meydan savaşmdan sonra onlar, Çinhindi'ndeki savaşı uzatmak, onu uluslararası duruma getirmek, Cenevre Konferansı'nı sabote etmek, Fransızları kovup Vietnam, Kamboçya ve Laos'un kontrolünü ele geçirmek ve bu üç ülkenin halklarını kendilerine köle yapmak ve Uluslararası gerginliği arttırmak amacı ile her türlü araca başvurmak için planlarmı değiştirdiler. Amerikalılar sadece bütün dünya halklarının düşmanı değillerdir; onlar Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarımn doğrudan doğruya ve baş düşmanıdırlar.

Yukarda da söylediğim gibi Cenevre Konferansı ulusal ve uluslararası durumda boy gösteren değişiklikleri takiben toplanmıştır. Konferansta, insan, emperyalistler arasında zaten mevcut olan çelişkilerin derinleştiğini görebilir : Fransızlar görüşmeyi istiyorlar, İngilizler açık bir tavır takmmıyorlar, Amerikalılar görüşmeyi sabote ediyorlar. Şu durumda Amerikalılar gittikçe tecrit olmaktadırlar.

Vietnam, Çin ve Sovyetler Birliği, şimdiye kadaı olduğundan daha birleşiktirler. Emperyalistler arasmdaki çelişkilerin bir sonucu olarak; bizim çabalarımız ve bizim kampın çabaları sayesinde, biz oldukça önemli bazı anlaşmalara vardık. Fransız hükümeti şimdi barışı yeğ tutanların elindedir ve Çinhindi'ndeki düşmanlıkların kesilmesi yolunda bir anlaşmaya varmak için bize şans verilmiştir.

Cenevre Konferansının geçici olarak ertelenmesi sırasında, baş delegeler yetkilerini yardımcılarına vererek ülkelerine döndüler.

Bu fırsattan yararlanarak, Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanı, Yoldaş Çu En - Lai, Hindistan ve Burma'ya bir ziyaret yaptı. Bu ülkelerin başbakanları ile iki ortak barış bildirisi imzaladı. Bildirilerde ortaya konan ilkeler kısa, fakat tamamen açık ve âdildir. Bütün dünya halkları, özellikle de Asya Halkları tarafından geniş ölçüde memnunlukla karşılanmıştır; aym zamanda bu ilkeler Amerika'nın Asya halkları arasında anlaşmazlık çıkartmak için yaptığı manevralara bir set çekmiştir.

İmzaladıkları bu anlaşmaların özü şudur :

1. Egemenlik ve ülke bütünlüğüne karşılıklı saygı.
2. Saldırmazlık.
3. İç işlerine karışmama.
4. Dostluk ve eşitlik ilişkileri.
5. Barış içinde bir arada yaşama.

Yoldaş Çu ile benim görüşmem de iyi sonuçlar verdi. Onun Hindistan, Burma ve Vietnam temsilcileri ile yaptığı dostça görüşmeler Asya halklarına daha yakın bir birlik getirdi. Bizim Kamp hesabma bu da başka bir başarıdır.

Dünyada, ülkemizde ve Asya'daki durum bizim barışı kazanacağımızı gösteriyor. Fakat Amerika Birleşik Devletleri sabotajlarına devam ediyor. Fransa'da hâla savaşı savunanlar vardır ve Amerikan taraftarı kuklalar sabotaj çabalarını yeniden iki katı arttırıyorlar. Savaşın sürmesinin hâlâ olanak dahilinde görünmesinin nedeni budur. Ülkemizin yeni durumunun belirgin özelliği budur.

3. Yeni görevlerimiz

Yeni durum yeni sorunlar getirir; yeni direktifler ve yeni taktikleri zorunlu kılar. Bu dokuz yıllık direniş boyunca, Parti ve Hükümetin önderliği altında ve sayısız zorluklara mal olan kahramanca bir mücadeleden sonra, ordumuz ve halkımız başdöndürücü zaferler kazanmıştır. Kuvvetlerimiz her anlamda ilerleme kaydetmiştir. Kazandığımız başarılar Parti ve Hükümetin âdil politikalarından ileri gelmektedir. Bugün, durum yeni bir dönemece ulaşmış olarak, görevlerimiz şimdiye kadar olanlarla tamamen aynı değildir; bunun için politikalarımız ve sloganlarımız da ayın şekilde değiştirilmiştir. Şimdiye kadar gücümüzü, emperyalist Fransız saldırganlarının gücünü yıkma üzerinde yoğunlaştırdık. Şimdi ise, Fransızlar bizimle görüşme yaparlarken, bu kez de Amerikan emperyalistleri bizim doğrudan doğruya baş düşmanlarımız olmaktadırlar.

Bizim ana mücadelemiz bu sonuncusuna karşı yürütülmelidir. Barış yeniden kuruluncaya kadar, Fransa'ya karşı savaşacağız. Fakat bizim mücadelemiz ve bütün dünya halklarının mücadelesi Amerikalılara karşı yöneltilmelidir. Amerika Birleşik Devletlerinin politikası Çinhindi savaşını yaymak ve uluslararası bir şekile sokmaktır. Bizim amacımız, barış için Amerikalıların savaş politikasına karşı savaşmaktır. Dokuz yıldır Partimizin programı aşağıdaki hedefleri önemle belirtmiştir :

Vietnam, Kamboçya ve Laos tamamen bağımsız olmalı ve Fransız boyunduruğundan tamamen kurtulmalıdır; Fransız Birliğinin reddedilmesi : Fransız kolordu müfrezesinin Çinhindinden kovulması; kukla rejimin ve ordusunun ortadan kaldırılması; emperyalistlerin ve onlarla ortak iş yapan herkesin mallarına el konulması; toprak kiralarının azaltılması ve toprak reformu yolun-

da çalışma yapılması için ajitasyon yapılması; bütün ülkede demokrasinin gerçekleştirilmesi ve nihaî zafere kadar direniş.

Bu program çok başarılı olmuş ve doğru olduğu kanıtlanmıştır. Fakat yeni durum karşısında, o da olduğu gibi kalamaz. Yeni durumlar içinde eski «Sonuna kadar direniş» slogamnın yerini «Barış, ulusal birlik, bağımsızlık, demokrasi» sloganı almalıdır. Amerikan müdahalesine karşı, Çinhindi savaşmın uzatılması ve yayılmasına karşı, biz barış bayrağını yüksekte tutmalıyız; sonuç olarak politikalarımız yeniden düzenlenmelidir. Daha önce biz, Fransız emperyalistlerinin mallarına el konulmasından bahsetmiştik; fakat şimdi onlar bizimle görüşmeler yapıyorlar; eşitlik ve karşılıklı çıkarlar ilkesini izleyerek Çinhindindeki ekonomik ve kültürel çıkarlarım sürdürebilirler.

İki taraf görüşme yaparken karşılıklı kabul edilebilir ödünler verirler.

Geçmişte biz «Fransız kolordu müfrezesini ara ve son kişisine kadar yok et» derdik. Şimdi görüşmelerde biz verilen bir tarihte orduların çekilmesini ileri sürdük, Fransızlar da kabul ettiler.

Daha önce, Fransız Birliği bizim için yoktu. Şimdi, eşitlik ve özgür anlaşma ilkesi üzerinde, Fransız Birliği'ne katılmamız olanağını görüşmek konusunda anlaştık. Daha önce, ulusal birlik açısmdan kukla ordunun ve rejimin tamamen yok edilmesini teklif ediyorduk, şimdi biz cömert bir tedbir ileri sürüyor, bütün ülkede genel seçimler yapılması yolu ile yeniden ulusal birleşmeyi öngörüyoruz.

Barışın yeniden kurulması için düşmanlıkları durdurmamz gerekir ki bu da ateşkes yoluyla olur. Fakat,

henüz buna gelmeden önce, sınır tayini gerekir. Düşman ordusu, daha sonra geri çekileceği göz önüne alınarak, bir bölgede, bizim ordu da bir başka gölgede toplamır.

Kuvvetlerimizin kurulması ve onların sağlamlaşması ve gelişmesi yolunda gerekli bütün koşulları bir araya getirmek için geniş bir bölgeye gerek vardır. Bu, diğer bölgeler üzerindeki etkisi bizi yeniden ulusal birleşmeğe götürecek bir bölge olmalıdır. Orduların yeniden toplanması için bölgelere sınır çekilmesi, bizim ülkeyi böldüğümüz anlamına gelmez. Bu, yeniden ulusal birleşmeyi sağlamak için geçici bir tedbirdir.

Hudut tayini ve yeniden toplanma işleri sonuçlandığında, şimdiye kadar özgür olan fakat geçici olarak düşman tarafından işgal edilecek olan bölgelerde oturan yurttaşlarımız, gerçek bir huzursuzluk karşısında kalacaktır; bazıları işin yalnız karanlık tarafını görecektir; umutsuzluğa düşecek ve belkide kendilerinin düşmanlarımız tarafmdan kullanılmasına izin vereceklerdir.

Biz, uzun vadeli çıkar bakımından bütün ülkenin çıkarları konusunu onlarm açık olarak anlamasım sağlamalıyız, insan şu andaki duruma dayanmayı öğrenmelidir. Bunu yapmak onlar için şeref olacak, ulus onlara minnettar olacaktır. Biz herkesi karamsarlıktan kurtarmaya çalışmalıyız. Herkes bütün gücünü kullanarak Fransız birliklerinin çekilmesini istemeğe devam etmelidir ki bağımsızlık elde edilebilsin .

Bundan dolayı, bizim amacımız ve ilkemiz, ulusal birliği elde etmek için, barışa ve bütün ülkede genel seçimler yapmağa götürmek üzere bir bölge sınırlandırması yapmaktır. Biz direnişi, bağımsızlık, birlik, demokrasi ve barış için yapıyoruz. Barışın yeniden kurulması bağımsızlığa, birlik ve demokrasiye de götürecektir. Ye-

ni durum yeni başarılar açısından yeni bir politik çizgiyi gerektiriyor.

Biz ister barışa çalışalım ister savaşı sürdürmeğe, insiyatifi elde tutmalıyız, geleceği önceden görmeli ve hazırlamalıyız.

Barışı kazanmak kolay şey değildir. Zorlukları ve elverişli etkenleri ile uzun, çetin, karmaşık bir mücadeledir. Dost ülkeler ve dünya halkları bizi destekliyor; Halkımız Partimize ve Hükümetimize karşı şevkle güvenle doludur; akıllı bir önderlik altında halk, tıpkı direniş savaşında yaptıkları gibi, barış zamanı mücadelesi için de birleşecektir; bunlar elverişli etkenlerdir. Güçlüklerimiz de şunlardır: Amerikalılar Çinhindi'nde barışı sabote etmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar ve Fransa'daki barış destekçileri hâlâ Yankee etkisi altındadırlar.

Yeni durum yalnız zor olmakla kalmıyor, üstelik karmaşık bir nitelik taşıyor. Bunun için bizim yeni kurtarılmış bölgeler ve eskiden kurtarılmış bölgeler, serbest bölgemiz ve düşman kuvvetlerinin yeniden gruplanması için geçici olarak tutulan bölge için değişik çizgiler izlememiz gerekiyor. Önceleri sadece kırlık yerlere ait sorunlarımız vardı, şimdi şehirler için de bir politika gerekiyor. Fransızlar'a gelince, onlara karşı politikamız da geçmişte izlenenden farklı olacaktır. Aym şekilde, Amekan taraftarı ile Fransız taraftarı hainlere farklı işlem gerekiyor. Geçmişte bizim sadece kendi iç politikamız ve dost ülkelerle diplomatik ilişkilerimiz vardı; bugün diplomatik ilişkilerimiz diğer ülkelere de uzanmaktadır.

Biz âcil ve uzun dönemli çıkarlarımız arasında, yerel ve genel çıkarlarımız arasında bir ayırım yapmalıyız.

Karmaşık ve güçlüklerle dolu olan bu durum, tam bir evrim içindedir. Bunu, halkın ve kadroların genel görünüşünde oluşacak değişiklikler izliyor. Eğer, gereken hazırlık ve önderlikte eksikleri olursa, bunu fikir ve eylem düzensizliği izler. Şu hatalar olabilir: Sol sapma; sürekli zaferlerimizle sarhoş halde bulunan halk, neye mal olursa olsun savaşa devam etmek isteyecek ve sonuna kadar savaşacaktır. Ormanı değil sadece ağacı gören bir insan gibi, onlar düşmanm manevralarım değil çekilişini görecekler: onlar Amerikalıları değil Fransızlar'ı görecekler; onlar hep askerî hareket lehinde olacaklar ve diplomatik hareketin önemini küçümsüyeceklerdir. Onlar silahlı mücadeleye parelel olarak, bizim aynı amaç için uluslararası konferanslarda mücadele uyguladığımızı anlamıyacaklardır. Onlar bir çok sağ kanat bildirilerinden biri olarak gördükleri yeni sloganlara muhalefet edecekler; anlaşmaları kötüye yorumlayacaklar. Düşman tarafından kabulü mümkün olmayan aşırı koşullar . ileri sürüyorlar. Onlar her şeyi birden bire olsun istiyorlar, barış mücadelesinin çetin ve karmaşık olduğunu anlamıyorlar. Eğer biz bu çeşit solculuğa teslimiyet göstersek tecrit edileceğiz, halkımızdan ve dünya halklarından kopacağız, bozguna uğrayacağız.

Sağ kanat sapması kendini olumsuz kötümserlikte ve ilkesiz ödünlerde gösteriyor. Sağ kanatçılar halkm gücüne inanmayarak halkın mücadele iradesini zayıflatıyorlar. Istırap çekme alışkanlığı, acılara katlanma yeteneğini unutuyorlar, sadece sakin ve rahat bir hayata göz dikiyorlar.

Sağ kanat sapması gibi sol sapma da hatadır. İkisi de düşman tarafından eşit biçimde istismar edilecek ve ona yararlı, bize zararlı olacaktır.

4. **Somut görevler ve İş**

Yeni durum üç yeni görev getiriyor:

1) Barışı kazanmak, pekiştirmek ve bütün ülke içinde ulusal birliği, bağımsızlık ve demokrasiyi gerçekleştirmek.

2) Halkın silahlı kuvvetini geliştirmek, yeni durumun gelişimlerini gereğince karşılayabilecek güçlü bir halk ordusu yaratmak.

3)«Toprak işleyenin» sloganını uygulamağa devam etmek, üretimin yükselmesine çalışmak ve yeniden ulusal kuruluş için koşulları hazırlamak.

Bu üç amaç on değişik göreve gerek gösterir.

1) Yeni durum ve yeni görevler konusunda bütün Parti içinde ve bütün halk arasında görüş birliğini gerçekleştiriniz.

2) Diplomatik mücadelenin önderliğini geliştirip düzeltiniz.

3) Halk ordusunun gücünü arttırmak için yapabileceğiniz her şeyi yapınız.

4) Yeni kurtarılmış bölgeler için sorumluluk alınız, özellikle şehirlerin yönetimi için sorumluluk alınız.

5) Düşman birliklerince geçici olarak işgal edilmiş bölgelerde iş yönünü değiştiriniz.

6) Eski serbest bölgeyi sağlamlaştırmaya devam ediniz.

7) Tarımsal reformu uygulamak için kitlelerin seferber edilmesini kuvvetli şekilde takip ediniz.

8) Ekonomik ve mali çalışmayı geliştirip düzeltiniz, yeniden ulusal kuruluşun koşullarını hazırlayınız.

9) Laos ve Kamboçya halklarının ulusal kurtuluş hareketine yardım ediniz.

10) Partinin çalışmasını düzeltmeğe devam ediniz, yeni kurtarılmış bölgelerde Partiyi yeniden örgütleyiniz.

Bu on görevin hepsi, Merkez Komitesi'nin önderliği altında uygulanacaktır. Her yerel bölge ve şube bu on işten onunu da üstlenmeyecek, sadece belli bir miktarını üstlenecektir.

Bütün bu görevlerden en önemlisi ideolojik önderliktir. Durum ve yeni görevlerin tam kavranması, Partinin, gerek içinde gerek dışında herhangi bir eylem birliği için, gerekli fikir birliği için ilk koşuldur. Eğer tepeden tabana fikir birliği ve eylem birliği gerçekleştirilebilirse, görevlerimiz ve işimiz, ne kadar ağır, çetin ve karmaşık olursa olsun başarıyle sonuçlanacaktır.

Şu anda dünya halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmi, Çinhindi halklarının doğrudan doğruya baş düşmanı kesilmektedir; bütün hareketlerimizin bu tek düşman hedefine yöeltilmesinin nedeni budur.

Amerikan taraftarı olmayan her hangi bir kişi ve her hangi bir ülke, geçici olsa bile, bizimle birleşik bir cephe kurabilecektir.

Bizim değişmez hedeflerimiz hâlâ geçerlidir: barış, bağımsızlık, birlik ve demokrasi. İlkelerimiz sağlam, fakat taktiklerimiz esnek olmalıdır. Değişik görevler koordine edilip birbirine bağlanmalıdır ve Parti bütün bu görevlere destek olmalıdır.

Her iş, belirli bir yere ve duruma tam olarak uygun olmalıdır.

Parti ve Hükümetin doğru önderliği ile, bütün kadroların ve tüm halkm birliği ve çabası ile, dost ülkelerin ve dünyadaki bütün barışsever halkların onay ve desteği ile, az önce özetlediğim üç amaç ve on görevin yerine getirilmesini mutlaka başaracağız.

CENEVRE ANLAŞMALARININ BAŞARI İLE SONUÇLANMASINDAN SONRA YAPILAN BİR ÇAĞRI

(22 Temmuz 1954)

Bütün ülkedeki yurttaşlar,

Askerler ve Kadrolar,

Cenevre Konferansı sona ermiştir. Bu, diplomasimizin büyük zaferidir.

Hükümet adına aşağıdaki çağrıyı yürekten duyuruz:

1) Vatanımızın barışı, birliği, bağımsızlığı ve demokrasi uğruna halkımız, askerlerimiz, kadrolarımız ve hükümetimiz, son sekiz yıl süresince Direnişi azimle sürdürmek ve nice parlak zaferler kazanmak için yekvücut oldu, zorluklara katlandı ve bütün güçlükleri yendi. Bu vesile ile sizleri, Kuzeyden Güneye hepinizi, Hükümet adına yürekten kutlarım. Vatan uğrunda hayatlarını feda eden askerlerin ve halkın hatırası önünde saygı ile eğilir, yaralı ve hasta askerlere saygı ve sevgimi gönderirim.

Bu büyük zafer, aynı zamanda, haklı mücadelemizde bize kardeş ülkelerin halkları tarafından, Fransız halkı ve dünyanın bütün barışsever halkı tarafından sağlanan destek sayesindedir.

Bu zaferler ve Berlin konferansmda Sovyetler Birliği delegesi tarafından harcanan çabalar sayesinde, Cenevre Konferansı'nda ülkemizle Fransa arasında görüşmeler açılmıştır. Bu konferansta delegemizin mücadelesi, Sovyetler Birliği ve Çin delegelerinin yardımı bizim için büyük bir zaferle sonuçlanmıştır; Fransız hükümeti ülkemizin bağımsızlığmı, hükümranlığını, birliğini ve toprak bütünlüğünü tammıştır; Fransız birliklerini ülkemizden çekmeği, vb. kabul etmiştir.

Bundan sonra bütün ülke içinde barışı sağlamlaştırmak, yeniden birleşmeyi, bağımsızlık ve demokrasiyi gerçekleştirmek için hertürlü çabayı göstermeliyiz.

2) Barışı yeniden kurmak için atılacak ilk adım, her iki tarafın silahlı kuvvetlerinin de ateşi kesmesi olmalıdır.

İki bölge halinde yeniden toplanma geçici bir tedbirdir; silah bırakışması ve barışın kurulması için bu bir geçiş adımıdır ve genel seçimler yoluyla ulusca yeniden birleşmemiz için yol açmaktadır. Bölgelerin gruplaşması hiç bir zaman ülkemizin bölünmesi demek değildir; bu idarî bir bölünme de değildir.

Silahları bırakma sırasında ordumuz Kuzeyde yeniden toplanmış, Fransız birlikleri de Güneyde yeniden toplanmıştır, yani bir bölge değiştirme vardır. Fransızlar tarafmdan eskiden işgal edilmiş bir kısım bölgeler, bugün bizim özgür bölgelerimiz olmaktadır. Buna karşılık daha önce tarafımızdan kurtarılmış bölgelerden bir

kısmı bu gün Fransaya hareket etmeden önce geçici olarak Fransız birlikleri tarafmdan işgal edilecektir.

Bu bir zorunluluktur; Kuzey, Orta ve Güney Vietnam bizim topraklarımızdır. Ülkemiz kesin olarak birleşecek, bütün halkımız mutlaka kurtulacaktır.

İlk Direniş savaşını Güneydeki yurttaşlarımız yapmıştır. Onlar yüksek bir siyasal bilince sahiptir. Ben onlarm ulusal çıkarları yerel çıkarlar üstünde, sürekli çıkarları geçici çıkarlar üstünde tutacaklarına ve bütün ülke üzerinde birlik, bağımsızlık ve demokrasiyi gerçekleştirerek barışı güçlendirme yolundaki çabalarını bütün halk ile birleştireceklerine güveniyorum.

Parti, Hükümet ve ben halkımızın çabalarım her zaman izliyoruz ve yurttaşlarımızın muzaffer olacağmdan eminiz.

3) Barışı sağlamlaştırma ve yeniden birleşme, bağımsızlık ve demokrasiyi gerçekleştirme mücadelesi de gene uzun ve çetin bir mücadeledir. Bugün başarılı olmak için halkımız, askerlerimiz ve kadrolarımız Kuzeyden Güneye sımsıkı birleşmelidir. Fikirde ve eylemde bir olmalıdırlar.

Biz Fransız Hükümeti ile yapılmış anlaşmaları kabule kararlıyız. Aym zamanda Fransız Hükümetinden bizimle birlikte imzalamış oldukları anlaşmaları doğru olarak yerine getirmesini isteriz.

Biz barışı güçlendirmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız ve barış düşmanlarının manevralarını önlemek için uyanık olmalıyız.

Biz, ülkemizi yeniden birleştirmek için bütün ülke çapında serbest genel seçimlerin yapılmasını sağlamalıyız.

Biz, tam bağımsızlık elde edinceye kadar, her alanda kuvvetlerimizi yenilemek, kurmak, güçlendirmek ve geliştirmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

Biz, halkımızın yaşama yolunu düzeltmek ve gerçek demokrasiyi gerçekleştirmek için sosyal reformları uygulama yolunda bütün gücümüzle çalışmalıyız.

Kamboçya ve Laos'la kardeşlik bağlarım daha sıkı kurmalıyız.

Sovyetler Birliği, Çin ve diğer kardeş ülkelerle aramızdaki büyük dostluğu güçlendiriyoruz. Barışı korumak için Fransız halkı, Asya halkı ve bütün dünya halkı ile dayamşmamızı arttırıyoruz.

4) Bütün ülkede barışın sağlamlaşması, yeniden ulusal birleşmenin, bağımsızlık ve demokrasinin gerçekleştirilmesi yolunda mücadele etmek için bütün yurttaşlarımızı, askerlerimizi ve kadrolarımızı, Parti ve Hükümet tarafından belirlenen çizgilere ve politikalara sıkı sıkıya uymağa çağırıyorum.

Hangi toplumsal sınıf, mezhep ve siyasal görüşten olursa olsun, eski ilişkisi ne olursa olsun, bütün gerçek yurtseverlere, sevgili Vietnam'ımıza barışı getirinceye dek, yeniden birleşmeyi, bağımsızlığı ve demokrasiyi gerçekleştirinceye dek bizimle samimî olarak işbirliği yapmasını, ülkemiz ve halkımız uğrunda savaşmasını candan diliyorum.

Eğer halkımız bir ise, binlerce kişi birkişi gibi ise, zafer mutlaka bizim olacaktır.

Yaşasın, barış içinde, birleştirilmiş, bağımsız ve demokratik Vietnam!

THAİ NGUYEN'DE İLK TOPRAK REFORMU HAMLESİ

(12 Eylül 1954)

Toprak kirasının azaltılmasının ve toprak reformunun uygulanmasında kadrolarımızdan bir kısmı politikaları yerine getirmede çok başarılı idiler, fakat, diğerleri, dolambaçlı yollar izleyerek yanlışlıklar yaptılar; hem beklenen sonuç alınamadı hem de büyük bir zaman kaybına neden oldular. Toprak kirasının azaltılmasında ve toprak reformunda biz politikaları ve politik çizgiyi tam olarak kavramalı, asıl kuvvetlerimizin nerede yattığını açık olarak bilmeli, kendimizi yoksul ve topraksız köylülere dayandırmalı ve orta köylülerle de birleşmeliyiz. Partinin ve Hükümetin her zaman emekçi köylülerle birliğin gerekliliğine işaret etmiş olmasının nedeni budur. Eğer bu yapılırsa, bütün işler başarı ile uygulanacaktır, bu yapılmıyorsa işimiz yürümeyecektir, zaman kaybı olacaktır, sonuç önemsiz kalacaktır.

Toprak sahiplerini nasıl ayıracağımızı bilmeliyiz. Onlar köylülerin düşmanıdırlar fakat birleşik değildirler. Eğer ayırma yapılabilirse işimiz daha kolay olacaktır. Bu nokta incelendiği zaman, kadroların birçoğu an-

ladıklarına inanmışlardı fakat uygulamada hatalı iş yaptıkları açığa çıkmıştır. Bazıları «sol»a sapmanın «sağ»a sapmaktan daha iyi olduğunu düşünmüşlerdir. Öyle değildir, çünkü ister sol olsun ister sağ, her ikisi de gerçekten uzaktır. Biz politikaları kavramalıyız, kitlelere güvenmeli ve toprak sahipleri arasında ayırım yapmalıyız.

Kusurlarınıza rağmen çalışmamızda hepiniz bir takım başarılar elde ettiniz. Bu hamledeki başarmız,

«Köylülerle birlikte yiyiniz,

Köylülerle birlikte yaşayınız,

Köylülerle birlikte çalışınız»

şeklinde ifade edilen «üç birlikte»yi uygulamada güçlüklere daha iyi dayanabilmiş olmanızdır. Dördüncü kira azaltma hamlesinde kadroların birçoğu bütün «üç birlikte»yi değil, sadece «bir birlikte» yahut «iki birlikte» yahut «iki buçuk birlikte» ilkesini uygulamışlardır. Ancak bu «üç birlikte»yi uygulayarak insanın köylüleri tamyabileceği, onlarm duygularmı anlayabileceği, onları toprak ağalığım yıkmak, kira azaltması ve toprak reformunu başarı ile uygulamak için harekete geçirip seferber edebileceği iyi kavranmış olmalıdır. Bu ilke olmaksızın kitlelerden ayrı kalınmış olur ve etkili çalışma yapılamaz. Bunun için, gelecek hamlede «üç birlikte»yi çekinmeden uygulamalısınız. Köylülerimiz nesiller boyu yoksulluk içinde yaşamağa mahkûm edilmişlerdir. Onların bu durumları göz önüne getirilince, «üç birlikte»nin uygulandığı bir kaç aylık bir sürenin önemsiz bir dönem olduğu anlaşılır. Fakat başka ne yapılabilir?

İç birlik konusuna gelince, daha yaşlı kadrolar yeni kadrolara yardım etmelidir. Bu hamlede siz bunu iyi başardınız. Fakat bu, kusurlar olmamıştır demek değil-

dir. Bir takım yaşlı kadrolar bir çok hamlelere katılmış olmaktan pek gurur duymuşlardır. Bunlar daha yüksek kademelerden gelen direktifleri inceleme zahmetine girmemişler ve yeni kadrolara yardım etmek istememişlerdir. Hatırınızda tutun, durum sürekli olarak değiştikçe gelişmeleri okuyup incelemekteki eksiklik gerileme demektir, gerileme de başarısızlık demektir.

Kendini gösteren bir başka yanlışlık da dinlenme arzusudur. Bir kaç hamlede hizmet ettikten sonra şimdi şehirlere yerleşmek isteyen kadrolar vardır. Yanlıştır. İşte bir örnek: «Kim daha uzun mücadele etti, siz mi yoksa ben mi?» (Herkes «siz» diye cevap verdi). Benim mücadelem daha uzun olmuştur ve ben hiçbir zaman dinlenmek istememişimdir. Bir kaç hamleden sonra sizin dinlenmek isteyişiniz neden?

Siz dinlenmek ve şehirde yerleşmek istiyorsunuz, çünkü siz toprak reformunun önemini kavramamışsımzdır. Siz, Partinin kararını mutlaka okumuşsunuzdur; «Toprak reformu Parti ve Hükümet tarafından belirtilmiş üç temel görevden biridir.» Şehirde yerleşmek ve toprak reformuna katılmama arzusu, **görevden kaçınmadır.**

Parti ve Hükümet sizi nereye gönderirse göndersin, siz onların size yönelttiği görevi neye mal olursa olsun yerine getirmeli ve kendi eğiliminize uymamalısınız.

Ne istiyorsunuz? Devrimde yer almak. Peki, işte toprak reformu devrimci bir görevdir. «Etraftaki dağ doruklarının sizin üstünde durduğunuzdan daha yüksek olduğuna inanmaymız.»

Siz toprak reformunun Parti, Hükümet ve halk tarafından belirtilmiş üç baş görevden biri olduğunu an-

lamalısınız. Bu, şerefli ve ağır bir görevdir. Savaşçı yalnız cephede düşman öldüren adam değildir. Siz de savaşçısınız; anti - feodal cephede savaşçı. Sizler savaşçılar olarak, şu cepheye gitmek istediğinizi bu cepheye gitmek istemediğinizi söyleyemezsiniz, siz görevlerinizi savaşçılar olarak yerine getirmelisiniz. Toprak reformu baştan başa uygulandığı zaman dinlenmeniz olacaktır. O başarılmadıkça bir dinlenme tadamıyacaksınız.

Siz, Partinin ve Hükümetin politikalarını sağlam biçimde kavramalı, güçlükleri yenmeli ve görevi yerine getirmek için sıkı çalışmalısınız.

Direniş Savaşı sırasında ordumuz zafer üstüne zafer kazandı. Anti - feodal cephenin bir savaşçısı olarak kazanmağa kararlı olmalısımz.

Kahramanlar sadece meydan savaşı cephesindeki askerler arasmda bulunmaz. Anti - feodal cephede köylülerle birlikte savaşan sizler arasında da bulunur. Bu konferansta son toprak kirası azaltma ve toprak reformu hamleleri sırasında asıl görevlerini; üretimi arttırmaları, kuraklık ve su baskınına karşı koymaları ve gönüllü çalışmaları ya da orduya katılmaları için köylüleri seferber etmekle birleştirerek iyi iş yapmış insanlar vardır. Sorumlu komite ile siz, aramzda en iyi erkekleri ve kadınları seçeceksiniz; Parti, Hükümet ve ben onları ödüllendireceğiz.

Toprak kirası azaltması ve toprak reformu için önümüzdeki kitle seferberliği hamlelerinde aranızda önemli işler yapmış olanlar, tıpkı düşmana karşı savaşan askerler gibi, madalyalarla ödüllendirileceklerdir. Bu ödüle karar vermek size düşer. Madalya almak isteyenler ellerinden gelen her şeyi yapmalıdırlar.

KARŞILIKLI YARDIM EKİPLERİ ULUSAL KONFERANSINDA KONUŞMA

(6 Mayıs 1955'te yapılan konuşmadan özet)

Çoğunuz toprak reformunun gerçekleştirildiği komünlerden geldiniz. Kira azaltmanın ve toprak reformu yapmanın başlangıçta kolay olmadığını gördünüz. Şimdi, karşılıklı yardım ekiplerinin örgütlenmesi de kolay değildir. Bunu kolay sananlar öznelliğe düşecek ve başarısızlıkla karşılaşacaktır.

Karşılıklı yardım ekiplerinin örgütlenmesi doğru ilkelere ve yönteme göre uygulanmalıdır.

Şu andaki politika, her mevsim veya her belli çalışma için, kira azaltmasının ve toprak reformunun uygulanmış olduğu her yerde bulunabilecek şekilde çok sayıda değişim (mübadele) ekipleri (imece ekipleri) oluşturmaktır. Nerede halkın ve kadroların siyasal düzeyi yüksekse, biz orada sürekli veya bir mevsim ekiminden diğerine kadar iş değişimi örgütleyeceğiz. Nerede bu türlü iş değişim örgütü varsa, bizim onu daha sağlam, daha iyi yapmamız gerektir.

İlk önce, kimseye karşı zorlama yapılmamalıdır. Propaganda yolu ile köylülere karşılıklı yardım ekip-

lerinin yararlarını açıklamamız gerekir. Onlara tam bir katılma serbestliği vermeliyiz, herhangi bir zorlamadan tam anlamı ile kaçınmalıyız.

İkinci olarak, aileler karşılıklı yardım ekiplerine katıldıktan sonra bunda çıkarları olduğunu görmelidirler. Köylüler ekiplere güvenle katılacaklardır. Yeterki bunun, onların çıkarlarına olduğunu görsünler. Köylüleri bu türlü ekiplere katılmağa inandırmak kolay bir iş değildir. Fakat bu yapılmış olduğu zaman bile henüz başarmış sayılmayız, çünkü köylülerin bir çok karmaşık sorunları vardır. Örneğin, her ekipte büyük aileler ve küçük aileler vardır, sıkı çalışabilen insanlar vardır, sıkı çalışamayan insanlar vardır; sığır hayvanları olan aileler vardır, olmayan aileler vardır. Hatta yük hayvanları arasında bazıları kuvvetli, bazıları zayıftır. Bazı topraklar yakında, bazı topraklar uzaktadır. Bir çok tarlalarda ürün aynı zamanda olgunlaşır, herkes önce kendi ürününü toplamak ister. Eğer bu sorunlar herkesin çıkarları açısından çözümlenmezse, halk arasında tatminsizliğe ve kıskançlığa neden olurlar. Bu da başarısızlık demektir.

Üçüncü olarak, bir karşılıklı yardım ekibi, bir ekip önderi veya bir yönetim komitesi tarafından yönetilmelidir. Yönetim demokratik olmalıdır. Her görev, ekip üyeleri arasında görüşülüp tartışılmalıdır. Görevin yararını anladıkları zaman bunu yapmak isteyeceklerdir. Eğer biz, halkı, yararını anlamadıkları işi yapmağa zorlarsak iş başarılamıyacaktır.

VİETNAM VATAN CEPHESİ KONGRESİ'NİN KAPANIŞ OTURUMUNDA KONUŞMA

(Eylül 1955)

Günlerce süren sıkı çalışmalardan ve enerjik tartışmalardan sonra Kongre, Vatan Cephesi'nin yeni bildirisini oy birliği ile kabul etmiştir. Bu başka bir zaferdir.

Biz buna, amacı bütün ülke için barış, yeniden birleşme, bağımsızlık ve demokrasi için mücadele etmek olan bir Geniş Birlik Bildirisi diyebiliriz.

Cephenin Bildirisinin pek sağlam, geniş ve pratik olduğunu herkes kabul etmelidir.

Pratiktir, çünkü Kuzeyden Güneye bütün yurttaşlarımızın derin özlemleri ile tam bir uygunluk halindedir. Vicdanlarını Amerikan emperyalistlerine satmış bir avuç kişi dışında, bütün Vietnamlılar ülkelerinin yeniden birleşmesini, barışçı yollarla yeniden birleşmesini diliyorlar. Bunun için, eğer Cephenin bütün üyeleri, halkm, bildirinin anlamını kavramasına çalışırlarsa, büyük çoğunluk bildiriyi kesin olarak memnunlukla karşılayacak ve destekleyecektir.

Bildiri geniştir de, çünkü şöyle diyor: «Cephe, Amerikan - Diem rejiminin ülkeyi bölme projelerine samimi olarak karşı çıkan ve ulusal birliği samimi olarak destekleyen herkese saflarında memnunlukla yer vermeğe hazırdır. Cephe, siyasî eğilimleri ve dinî inançları ne olursa olsun bütün yurtseverlerle birleşmeğe hazırdır. Böylece Cephe, geçmişte mensup oldukları partiler ve gruplar ne olursa olsun, Vatana samimi olarak hizmet etmek isteyen şahısları içine alacaktır.

Sağlamdır, çünkü işçilerin ve köylülerin oluşturduğu büyük halk çoğunluğuna dayanmaktadır ve aynı zamanda toplumumuzdaki .bütün tabakaları kapsamaktadır.

Vatan Cephesi halkımızın büyük çoğunluğu tarafından desteklenmektedir. Dünyanın bütün barışsever halkı tarafından desteklenecektir.

Bu pratik, geniş ve sağlam karakter Cepheye şerefli bir gelecek sağlayacaktır.

Bu fırsattan yararlanarak burada bir kaç görüş ifade etmek istiyorum:

— Cephe doğru bir Bildiri ortaya koymuştur. Gelecek mücadele için bu pek iyidir. Fakat bu, kesin zafere götüren yolda sadece bir ilk adımdır. Bundan sonra Bildiriyi uygulama alanına koymak için sıkı mücadele etmemiz gerekir. Bu mücadele güçlükler ve zorluklarla yüklü olacaktır. Sabır ve kararlılık göstermeliyiz. Yapmamız gereken ilk ve en âcil şey, Bildirinin ruhunu ve özlerini herkesin tamamen kavrayabileceği ve herkesin ona yürekten destek olacağı şekilde herkese tamtmak ve Kuzeyden Güneye her yerde onu açıkça anlaşılmış ve tanınmış bir hale getirmektir.

— Kuzey temeldir, halkımızın kökü mücadeledir. Yalnız temel sağlam olduğu zaman ev sağlam durur. Yalnız kök kuvvetli ise ağaç iyi büyür. Cephenin Bildirisini uygulama alanına koymak için Kuzeyi her hususta sağlamlaştırmalıyız, Kuzeyi durmadan ileri ve kuvvetli kılmalıyız; Kuzeyi sağlamlaştırma işinin yavaşlamasma kesin olarak izin vermememiz gerekir.

Kuzeyi ileri kılmak ve güçlendirmek fiilen Güneyi hesaba almaktır.

Bazı kimseler sormuşlardır: Cephe iyi bir Bildiri yaymladı. Fakat ABD - Diem kliği buna aldırmadığı takdirde ne yapacağız?

İşte cevabı: Bir taş, doğası gereği, kendiliğinden kımıldamaz. Fakat bir çok insan el birliği ettiği zaman bir taş bloku ne kadar ağır olursa olsun hareket ettirilebilir.

Biz Kuzeyi sağlamlaştırmak, Cephenin Bildirisini uygulamağa koymak için birleşik ve kararlıyız; böylece pek büyük bir itici güce sahip olacağız. Ve ABD - Diem kliği yerinde durmak isteseler de bunu yapamayacaklardır, yerinden oynamamak isteseler de oynayacaklardır.

«ABD - Diem kliği aldırış etmezlerse?» diye sormamız gerekmediğinin nedeni budur. Fakat her birimiz kendi kendine sormalıdır; «Ne gibi çabalar gösterdim? Ödevimi yaptım mı?» diye. Eğer hepimiz Kuzeyi sağlamlaştırmağa ve Cephenin Bildirisini uygulamağa koymağa çalışırsak, dünyanın barışsever halkımn desteği ile, onları yerinden oynamağa zorlayacağız.

KİTLE EĞİTİMİ

(1956'nın ilk yarısında kitle eğitimindeki gelişmeyi görüşen bir Konferansta yapılan konuşma, 16 Temmuz 1956)

Parti ve Hükümet adına sizlerin —siz kadroların ve kitle eğitimi savaşçılarının— hatırınızı sorar, yılın ilk altı ayındaki başarıları dolayısı ilk kitle eğitimi servisini kutlarım. Geçen altı ay süresince dersanelere 2.100.000 kişi devam etti. Bu büyük bir başarıdır. Eskiden, emperyalist ve toprak ağaları hâkimiyetinde, halkımızın yüzde 90'ı okuma yazma bilmezdi. Daha sonra, müteveffa Nguyen Van To ile bir kısım ilerici insan, ulusal yazının yayılmasına çalıştılar. Bunlar büyük çaba gösterdiler, fakat dersanelere yalnız 5.000 kişi gidebiliyordu. Bu yılın ilk altı ayında iki milyonun üstünde öğrenci vardı. Bu büyük bir başarıdır, fakat bunu yeterli görmememiz gerekir, biz çabalarımızı daha ileri götürmeliyiz, kendi kendimizi aldatmaktan ve kendimizi beğenmekten sakınmalıyız.

Yedi günlük tartışmadan ve tecrübe alışverişinden sonra, şimdi siz belki benden daha tecrübelisiniz. Fakat ben kendi tecrübelerimden bir kısmını burada sunmak istiyorum:

1) Büyük çoğunluğu köylüler olan kitle arasındaki okuma yazma bilgisizliğini silip yok etmek için eğitim hareketinin bir kitle hareketi olması gerekir. Kitlelerle sıkı ilişki içinde bulunmalıyız, onlarla görüşüp tartışmalı, onların yaşayışlarına uygun şekilleri ve yöntemleri uygulamalı, hareketi ilerletmek için onlara güvenmeliyiz.

Eskiden diğer bir takım kadrolar ve ben, Cao Bang'da gizli devrimci faaliyetler göstermiştik. Oradaki yurttaşların çoğunluğu birbirinden uzak, dağınık köylerde yaşayan, kendi işleri ile uğraşan ve Vietnam dilini az bilen Nung, Man ve Tho'lar(*) idiler ve öğretim de, öğrenim de gizli yapılmak zorunda idi. Biz kitle eğitimini bu güç şartlar altmda uyguladık, fakat başardık. Kadrolar yurttaşlarla damşma halinde bir plan çizdiler, yurttaşlar ne yapılması gerektiğini onlara söylediler. Bilen bilmeyene öğretti, çok bilen az bilene öğretti.

Derslere mağaralarda devam edildi, her köy gidip öğrensin diye bir kaç gün için bir kişi gönderiyordu, sonra o köyüne dönüyor, öğrendiklerini köylülerine öğretiyordu. Bilgisi tükenince yine mağaradaki dersaneye dönüyor ve biraz daha öğreniyordu. Öğreticiler başkalarına öğretirlerken kendileri de öğreniyorlardı. Kitle eğitimi çalışması için ve onun bir hareket halinde gelişmesi için uyguladığımız yöntem böyle idi. O zaman düşman baskılarma ve sürekli takibata rağmen vatandaşlarımız okumağa pek düşkün, kadmlar ve çocuklar okumağa erkeklerden de düşkün idiler. Bugün dersanelere yaptığım ziyaretlerde de kadınların ve çocukların erkeklerden daha çok olduğunu görüyorum. Çok erkek henüz dersanelere gitmemiştir. O zaman dersaneler ve okullar

(*) Azınlık halkları - çeviren.

yoktu; ot toplamağa yahut sebze toplamağa giden halk bir yer tayin ediyor ve orada birbirlerine öğretiyorlardı. Çalışmak için tarlalara giden kadrolar çoğu zaman köylüler tarafmdan yolda durduruluyor ve onlardan derslerini dinlemeleri isteniyordu; eğer dersler yanlış okunuyorsa kadrolar yanlışları düzeltiyor; eğer iyi öğrenilmişse kendilerinden yeni bir ders vermeleri isteniyordu.

İşçilerin, köylülerin yapılacak bir çok işleri vardır. Eğer öğretme metodu öğrencilere, onların işine ve yaşayışına uygun değilse, eğer biz sıralarla, masalarla donanmış dersaneler beklersek, başarılı olamayız. Öğretim örgütünün öğrencilerin yaşama koşullarına göre olması gerekir, o zaman hareket sürecek ve iyi sonuçlar verecektir. Yurttaşlarımız hâlâ yoksuldur, kâğıt ve kalem alamaz, bunun için, her şahıs için küçük bir cep alıştırma defteri yeter. Alıştırmaların okunup ve yazılması herhangi bir yerde olabilir, kömür ve muz yaprakları kalem, kâğıt gibi kullanılabilir. Gizli kadrolar her üç ayda bir kişiyi okuma yazma bilir duruma getirmekte idiler. O zaman Hükümetten yardım diye, eğitim sorunları ile görevli Bakanlık veya daire diye bir şey yoktu, fakat o tehlikeli koşullar altında, bilen bilmeyene öğretti. Hareket, yağ lekesinin suda yayılması gibi gelişip gitti.

Öğretmede olduğu gibi öğrenmede de gençlik, kitle eğitim hareketinin ana kuvvetidir. Her yerde gençliğe bu görevi anlatmamız gerekir. Gençlik öğrenmede olduğu gibi öğretmede de her zaman öncü kolda olmalıdır.

2) Kitle eğitimi çalışması, aynı zamanda öğretim çalışmasıdır: fakat genel okullarda olduğu gibi lambalarla, kitaplarla donatılmış okullar veya dersanelerde değil. Bu geniş, karmaşık ve kendi kendine yeterli bir harekettir. Genel okullar, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflara bölünürler, fakat kitle eğitiminde her cinsten öğrenci vardır; genç, yaşlı, bazısı çok bilir, bazısı

az bilir, bazısı çabuk uyar, bazısı yavaş yavaş uyar, bundan dolayı bu, daha fazla sabır ve çaba isteyen bir görevdir. Zorluklardan ve sıkıntılardan korkmak, kitle eğitiminde kabul edilmez. Bazan birçok çocuklu bir anaya gidip kendi evinde öğretmenlik yapmamız gerekir. Dersanelere devama gönülsüz yaşlı insanları da sabırla bunu yapmağa inandırmamız gerekir, bazan gidip onlara kendi evlerinde öğretmenlik yapmamız gerekir. Bilgisizliği halkımızın arasmdan silip yok etmek için çalışkanlık zorunludur, bürokrasi ve şurada burada oyalanmak olanaksızdır.

Çalışma zahmetli ve çetindir. Hiç bir ün sağlamaz. Direniş savaşında bir çok düşman öldürmeyi başarmışsak biz örnek savaşçılar yahut kahramanlar olabiliriz; fabrikalarda çalışırken eğer biz yenilikler yaparsak veya üretim hedefini aşarsak biz gene sivrilmiş işçiler veya iş kahramanları oluruz. Kitle eğitimi çalışması her ne kadar bize ün sağlamazsa da çok şereflidir. Bir yerde durmamamız, başka bir yer istememiz gerekir, kitle eğitimi çalışmasmdan vazgeçme, bir teknik okula girme veya genel bir okulda öğretmenlik yapma veya başka bir meslek edinme gibi yanlış bir niyet beslemememiz gerekir.

Toplumsal yaşamda nice meslekler vardır, öyle ise iş bölümünden kaçınılamaz. Ben bir iş yaparım, siz başka bir iş tutarsınız. Kitle eğitimi işi önemli bir iştir, ulusun, toplumun ve gene Vatanın kuruluşunda büyük anlamı vardır. Gerçi yankı yapan, insanı ünlü, sivrilmiş ve kahraman bir kişi yapan bir iş değildir, fakat pek önemli bir iştir. Bugün bir kitle eğitimi işçisi olan kişi başka bir meslek edinme arzusundan kaçınmalıdır.

3) Kitle eğitimi işi de bir önderlik altına konmuştur. Bakanlığımız, Dairemiz, Bölge ve İl servislerimiz

vardır. Önderlik etmek oturup masada büro yazıları yazmak değildir. Direniş sırasmda ikinci eğitim için iyi bir program hazırlayabilen fakat her zaman büroda olduklarından bir kitle eğitimi dersanesinde görev alamayan kadrolar vardı. Önderlerin güçlükleri yenmek için kadrolarla yakın birlik içinde olmaları ve onlara yardım etmeleri gerekir. Bürokrasi ve oyalanmaktan sakınılması gerekir. Herhangi bir işte, halkla sıkı bağ kurulması temeldir, kitle eğitimi servislerinin bütün düzeylerinde yanlışlar varsa kendilerinin düzeltmesi ve başkalarının tecrübelerinden yararlanmaları gerekir.

4) Eskiden yoksullıktan işçiler ve köylüler çocuklarını okula gönderemiyorlardı; sadece az sayıda öğrenci dersanelere devam edebiliyordu, bunların da çoğunluğu yeter derecede yiyeceği olan iyi halli ailelerin çocukları idiler. Köylük bölgelerde sadece toprak ağalarının ve zengin köylülerin çocukları okula gidebiliyordu. Bazı kadrolar toprak ağalarımn ve zengin köylülerin çocuklarının bir kitle eğitimi dersanesinde öğretmenlik yapmasına izin verilip verilmemesi sorununu ortaya attılar. Bu, sorunu yanlış koymadır. İster erkek ister kadın olsun, herhangi bir gence, iyi ise, bu iş verilir, yoksa onlara bir iş emanet edilmez. Ebeveyninin sömürülerini onaylamayan ve halka karşı onların yanında yer almayan değerli bir genç kişi, bir kitle eğitimi dersanesine öğretmen olarak kabul edilecektir. Eğer ciddi kusurlar yaptıysa, ister kitle eğitiminde ister henhangi bir işte olsun, onlara iş verilmeyecektir. Eğer belli bir genç kişi, ebeveyni suçlu toprakağaları olduğu halde, onlara uymuyorsa, suçlu değildir ve öteki insanlar gibi yurttaşlık haklarına sahiptir. Dersanelere devam edebilir, kamu hizmetine veya halk örgütlerine girebilir. Bu noktanın köylüklerde yaşayan sizler tarafından iyi anlaşılması ve doğru uygulanması gerekir.

5) Kitle eğitimi çalışması, görünüşte kahramanlık değilse de, eğer biz üç yıl içinde halkımız arasından cahilliği silip süpürebilirsek ulusa pek büyük hizmet yapmış oluruz. Ülkemiz cahilliği hızla bertaraf etmiş olmaktan gurur duyacaktır. ABD, İngiltere ve Fransa gibi sözde uygar ülkelerde hâlâ cahil halk vardır. Cahilliği iki ya da üç yılda ortadan kaldırmak pek büyük bir zaferdir. Bunu kavramalı ve daha fazla çaba göstermeliyiz. Böyle yapmakla şu genç adam veya bu genç kadın kahraman olma yacaktır, fakat kitle eğitiminde çalışan bütün kadrolar ve öğretmenler kahraman olacaklardır; ve kollektif kahramanlık çok daha iyidir.

Üç yıl içinde cahillik ortadan kaldırılırsa, Hükümet, Eğitim Bakanlığı ve Kültür Bakanlığı için yeni görevler saptanacaktır; siz de yeni görevlerle yüzyüze geleceksiniz. Bu, herkes okuma ve yazmayı öğrendiği zaman siz görevlerinizi yerine getirmiş olacaksınız, dinlenebilir veya başka bir iş tutabilirsiniz anlamına gelmez.

Bilgisiz halkın bilgili olmak için öğrenmesi gerekir. Onlar okumayı öğrendikleri zaman, öğrenimlerinde daha ileri gitmeleri gerekir. Okuma yazma bilen halk, okuma gereçleri yoksa yeniden cahilliğe düşeceklerdir. Bundan dolayı, Hükümet ve Eğitim Bakanlığı'nın bu okuyucuların düzeylerine göre kitaplar ve gazeteler sağlama görevi vardır.

Sizler, bizim okuma yazma bilmez yurttaşlarımızın okuma yazma bilmelerine ve sonrada öğrenimlerinde ileri gitmelerine yardım etmekle görevlisiniz. Böylece sizin daha yüksek bir düzeyde öğretmenlik yapabilmek için, öğreniminizi ilerletmeniz gerekir. Ulusumuz ileri gidiyor, kadrolarımızın da ileri gitmesi gerekir. Ulusun sürekli ilerlemesini sağlamak için onların önde gitmeleri gerekir.

AYDINLARLA BİR KONUŞMA

(Vietnam Halk Üniversitesi'nin Siyasal Kursu'ndaki Öğrencilere yapılan bir konuşmadan özet, 21 Temmuz 1956)

Bütün yaş, meslek ve yetenek farklarına rağmen, aym amaç, yani Vatan ve halka daha etkili olarak hizmet edecek şekilde ilerleme yapmak amacı ile, ileri atıldığınızı görmekten pek memnunum. Sizin dayanışmanızı bu dersanede bile bu kafa birliği meydana getirmiştir. Bizi bütün zaferlere götüren kuvvet, birliktir.

Üzerinde düşünmeniz için işte bazı fikirlerim.

Devrimci güçler : Ana devrimci güçler işçiler ve köylülerdir. Bunun nedeni, onlarm toplumu yaşatan zenginliğin üreticileri olmaları ve onların toplumda sayıları en çok ve gene en ağır şekilde sömürülen kesimi oluşturmalarıdır. Ayrıca, onların devrimci ruhunun bütün diğer toplumsal tabakalarınkinden daha sağlam ve daha kararlı olmasıdır.

Bununla birlikte, devrimin (genel olarak beyin işçileri denilen) aydınlarm gücüne de ihtiyacı vardır. Örneğin, doktorlar halkın sağlığını korumak için gereklidir-

ler; öğretmenler halkın eğitimi ve kadroların yetiştirilmesi için, mühendisler ekonomik kuruluşlar için, vb. Böylece, beyin işçileri devrimde ve sosyalist kuruluşta önemli ve şerefli bir rol oynarlar; **ve işçiler, köylüler ve aydınların bir blok halinde sımsıkı birleşmeleri gerekir.**

İşçiler ve köylülerle kurulacak yakın bağlar: Sömürgeciler ve feodal rejimler, aydınları kasıtlı olarak, işçiler ve köylüler blokundan ayırıyorlardı. Onlar: «Kitap bilgisinin değersiz bir şey olduğu» inancını yaratıyorlardı. Aydınları, kendi egemen düzenlerinin çarklarında, kendi çıkarları için kullanıyorlardı. Beyin işçileri ile beden işçileri arasına ayrılık tohumları ekmek de onların «böl ve yönet» politikasının bir parçasıydı.

Bugün artık bu türlü ayrılığın derece derece ortadan kaldırılması gerekir ve çalışan halkın (beyin işçileri ile beden işçilerinin) yeni ve mutlu bir toplum kurma yolunda çabalarım birleştirmek için sıkı sıkıya birleşmeleri gerekir.

Ben o görüşteyim ki, birliğe giden yolda işçiler ve köylülere gitmek için ilk adımı atmada insiyatifi aydınların alması gerekir; onların işçiler ve köylüler tarafından hararetle karşılanacağından eminim.

Öğrenim Yöntemi: Öğrenim yapma işi ömür boyu süren bir iştir. Teorinin pratik çalışma ile sıkı sıkıya birleştirilmesi gerekir. Hiç kimse yeterli veya tam bilgi sahibi olduğunu iddia edemez. Dünya her gün değişiyor. Halkımız günden güne ilerliyor. Bunun için, halkımızm ilerlemesine ayak uyduracak şekilde öğrenmeğe ve öğrendiklerimizi uygulamağa devam etmemiz gerekir.

Dersanede harcadığınız zaman nisbeten kısa olduğundan **öğrenimlerinizin hedefi pek büyük ve pek yük-**

sek olamaz. Burada öğrendikleriniz küçük bir tohuma benzetilebilir. Daha sonra o tohuma dikkat etmelisiniz. Onu bir bitki halinde büyütmeli sonra bitkiye yavaş yavaş çiçek açtırmalı ve yemiş verdirmelisiniz.

Benim kişisel görüşüm odur ki, bu tohum şu sekiz kelime içinde tarif edilebilir: «Dai hac chi dao, tai minh minh duc, tai than dan» (Üniversite eğitiminin öğretisi yüksek erdemleri ilerletme ve halkla birleşmeden ibarettir).

Kısa deyimle, «minh minh duc», **dürüst kafa sahibi olmak** demektir ve «than dan», **halka hizmet etmek,** halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutmak demektir.

Başka bir deyişle de, «halktan önce acı çekmek, halktan sonra mutluluk duymak.»

Biz hepimiz, az çok, eski toplumdan miras alınmış fikirlere, âdetlere, davranış tarzlarına sahibiz. Bu yüzden, «chin tam» (dürüst kafa) kelimelerini gerçekleştirmek kolay değildir.

Biz eski ile yeninin arasında bir mücadeleden, çetin, güç ve ardı arkası kesilmez bir mücadeleden geçmek zorundayız. Azimli isek yeni eskiyi yenecek ve kafa dürüstlüğü başarı kazanacaktır.

Düşünce özgürlüğü : Rejimimiz demokratik bir rejim olduğu için düşünce özgürlüğünün var olması gerekir. Özgürlük nedir? Herkesin her hususta kendi görüşünü ifade etmesi, böylece gerçeğin bulunmasına katkıda bulunmasıdır. Bu, bütün halkın hakkı ve de ödevidir.

Herkesin görüşü ifade edildikten ve gerçek bulunduktan sonra, fikir özgürlüğü **gerçeğe uyma özgürlüğüne** dönüşür.

Vatana ve halka yararlı olan, gerçektir. Vatanın ve halkın çıkarlarına zararlı olan ise gerçek değildir. Vatana ve halka hizmet etmek için çalışmak gerçeğe uymaktır.

Parti ve Hükümetin aydınlar karşısında tutumu: Bir devrimci güçler partisi olarak, aydmların Vatana ve halka hizmet yarışı içinde olmaları onların görevidir. Bundan dolayı, Partimiz ve Hükümetimiz **halk için çalışan halk 'aydınlarım pek çok takdir eder.**

Ülkeyi kurmak için artan sayıda iyi aydınlar gereklidir. Parti ve Hükümetin bir yandan bugünkü aydın neslin günden güne ilerlemesine yardım etmesi, öte yandan da yeni aydınlar yetiştirmesi gerekir.

Parti ve Hükümetin, aydınları onlara sağlam bir sınıf dayanağı, doğru bir görüş, sağlam düşünüş ve demokratik davramşlar geleneği verecek şekilde eğiterek yardım etmesi gerekir. Kısaca, dürüst bir kafa ve halkla sıkı bağların gerçekleştirilmesi için aydmlara yardım etmesi gereklidir.

Eğitimin yöntemi konusuna gelince, bunun gönüllülük ve kendiliğinden gelme bilinçle hareket etme ilkesini izlemesi gerekir. Zorlama yerine açıklamalar, tartışmalar ve inandırma yolu uygulanması gereklidir. Aydınların öğrenimlerinde ve çalışmalarında birbirleri ile yarışmalarına yardım edilmesi gereklidir. Onlara «öz-eleştiri ve samimi eleştiri» yönteminin nasıl uygulandığımn da gösterilmesi gerekir; öyle ki hepsi sürekli ilerleyebilsin, birbirleriyle birleşebilsin, Vatana ve halka hizmet edebilsin.

NGUYEN Aİ QUOC OKULUNUN İLK TEORİ KURSUNU AÇIŞ KONUŞMASI

(7 Eylül 1957)

Teori çalışmasının öneminden bahsettim, şimdi de teorinin pratikle bütünleşmesinden bahsedeceğim. Teori pek gereklidir, fakat yöntemi olmayan teori çalışması, bir sonuç vermez. Bu yüzden teori çalışması yaparken, **teorinin pratikle bütünleşmesini** vurgulamamız gerekir.

Teori ve pratik birliği Marksizm - Leninizm'in temel ilkesidir. Teori rehberliği olmadan yapılan uygulama, körü körüne uygulamadır. Bundan dolayı, teorinin önemi üzerinde dururken, Lenin, devrimci teorinin bir dogma olmadığını, fakat devrimci eyleme bir rehber olduğunu; onun katı bir şey olmadığım, fakat zengin yaratıcı bir nitelikte olduğunu, teorinin yaşayan pratikten çıkarılan yeni sonuçlarla sürekli olarak düzeltilmeğe ihtiyacı olduğunu tekrar tekrar belirtmiştir. Değişik ülkelerin komünistleri, Marksizm - Leninizm'i içinde bulunulan zaman ve yerin şartlarma özgü somut bir biçime sokmalıdırlar.

Partinin okulu kendini proleter davasına adamış, sivrilen savaşçıları yetiştirecek okuldur. Hepiniz Par-

tinin yüksek rütbeli kadrolarısınız. Teorik çalışmanız sîzleri yalnızca teorisyenlere döndürme amacı taşımaz fakat sizlerin iyi çalışmanızı sağlama amacı taşır. Bu, devrimci çalışmamızda pratik problemleri tatminkâr olarak çözmek için Marksizm-Leninizm'in ruhunu, dayanağını, görüş noktasını ve yöntemini öğrenip uygulamaya koyma anlamınadır. Teori pratikle nasıl bütünleşir?

— Teoriyi teori için değil ve daha sonra parti ile pazarlık yapmak üzere kendimize bir sermaye yapmak için değil, onu uygulamak için öğreniriz. Bütün kötü içgüdülerin köklerinin kazınması gerekir.

— Biz teori çalışmalarımıza her cümleyi, her sözü ezberlemek ve kardeş ülkelerin tecrübesini mekanik bir tarzda uygulamak için devam etmiyoruz. Biz, Marksizm-Leninizm'i ülkemizdeki fiilî devrim olaylarını özel koşullarma uygun biçimde çözümlemek için öğrenmeliyiz.

Gerçek, çözülecek problemler ve şeyler içinde yatan çelişkilerdir. Biz devrimci kadrolarız, bizim gerçeğimiz bizi devrime iten, çözülecek problemlerdir. Gerçek yaşam muazzamdır. Gerçek, kişinin işinden ve düşüncesinden çıkarılan tecrübeyi, Partinin politikalarını ve çizgisini, onun tarihî tecrübelerini, yurt ve dünyadaki olayları kapsar. Öğrenimimiz (teori çalışmamız) boyunca temas edilmesine devam edilecek gerçekler bunlardır.

Bununla birlikte, bu okulda biz ilkönce teoriyi kendi düşüncemiz ve çalışmamızla karşılaştırmalıyız, bu da, kazandığımız teoriyi çalışmamızdaki başarı ve başarısızlığın analizini yapmak için, doğru ve yanlış dayanağımızın, görüş noktamızm ve yöntemimizin kaynağını keşfetmek için kullanmaktır. Böyle yapmak, bizim bu olaylara yaklaşımımızı düzeltmek ve daha iyi sonuçlar al-

mak için çalışmaktır. Biz devrimi, dünyayı ve toplumu değiştirme amacıyla yapıyoruz.

Teori çalışmamızda, ülkedeki ve dünyadaki fiilî sorunları, Partimizin önündeki devrimci sorunları ve görevleri de; doğru çizgiyi ve bu olayları çözümleyen yöntemi bulmak için veya Parti tarafından yapılan çalışmadan çıkarılan tecrübeleri analiz etmek ve başarıları ile başarısızlıklarının nedenlerini bulmak için, kazanılmış anlayışımızı kullanarak yörüngesine oturtmamız gerekir. Bu bizim durumumuzu sağlamlaştırmamıza ve görüş noktamızı, yöntemimizi ilerletmemize yardım edecektir.

Bununla birlikte, çalışma süresi içinde bütün fiilî sorunların çözümünü istemekten kaçınmak gerekir. Devrimin pratiği pek geniştir ve bu pratiğin ortaya koyduğu bütün sorunların çözümü, bütün Partiye ait uzun dönemli bir iştir. Biz okulda yalnızca teorinin pratikle bütünleşmesi için temeli koyabiliriz. Kardeş Partilerin tecrübesi ve kendi tecrübemiz, gerçek yaşantıdan kopmuş **dogmatizmin** zararları hakkında bize bir çok ders vermiştir.

Partimiz Marksizm - Leninizm'i ülkemizdefi fiilî durumla birleştirmedeki yeteneği sayesinde çalışmasında birçok başarılar kaydetti. Bununla birlikte, Marksist — Leninist gerçeğin Vietnam devrimi Pratiği ile birleştirilmesi tam olmadı, toprak reformunda, örgütün yeniden düzenlenmesi ve ekonominin kuruluşunda yapıldığı gibi bir çok yanlışlıklar oldu. Bugün sosyalizmi kurmada kardeş ülkelerin zengin tecrübelerine sahipsek de, ülkemizin kendi özellikleri olduğundan, biz onları mekanik olarak uygulayamayız. Kardeş ülkelerin tecrübelerini öğrenirken, insanın, ulusunun özelliklerini dikkate almaması ciddî bir yanlışlıktır, dogmatizmdir. Fakat ulusal

özelliklerin oynadığı rol üzerinde gereğinden fazla durmak ve kardeş ülkelerin büyük, temel tecrübelerinin evrensel değerini yadsımak, tehlikeli revizyonist yanlışlıklara götürecektir.

Bu nedenle, teorik çalışmanın önemi üzerinde dururken teorinin pratikle bütünleştirilmesi ilkesi üzerinde her zaman önemle durulmalıdır. Bizim dogmatizmi yenmemiz, ve gene **revizyonizme** karşı uyanık olmamız gerekir. Kısaca, şevkle çalışma için teorinin önemini bilmeliyiz. Çalışmamız sırasında, sadece ideolojik çalışmanızdaki ve Parti içindeki pratik sorunları analiz edip çözmek için öğrenmiş olacağınız bilgiyi kullanarak iyi sonuçlar elde edebilirsiniz.

Emekçi kitleleri, başka ülkelerde de olduğu gibi, çalışan halkın; kapitalistlerin ve toprak ağalarının korkunç boyunduruğu altında inlemiş olduğu burjuvazi Rusyası'nın kötülüğünü ortadan kaldırdı; çalışan halk bütün zenginliğin yaratıcısı idi, fakat sefalet ve cehalet —ikisi de insanlığın ezici çoğunluğunun pek yaman ve uzun süren kaderi— içinde tutuluyorlardı. Çalışan halk insanlık tarihinde ilk defa sınıf sömürüsü ve ulusal zulüm olmaksızın bir toplum, sosyalist bir toplum kurmağa başladı. Canla başla çalışmaları ile, yüksek bilinç, gittikçe gelişen iş yeteneği ve kendi davalarına, çocuklarının ve hâlâ kölelik acısı çeken kardeşlerinin davasına sınırsız bir bağlılıkla, Sovyet halkı eski mutluluk rüyalarını yeryüzünün altıda biri üzerinde göz kamaştırıcı bir gerçeğe çevirdi.

Ekim Devrimi ve Sovyetler Birliği'nde Sosyalizmin Kurulması, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının devrimci güçlerini önemli şekilde arttırdı. Birçok Avrupa ve Asya ülkelerinin çalışan halkı, Rus devrimci proletaryası tarafından verilen örneğe uydu.

Kısa bir tarih süresi içinde sosyalizm 900 milyondan fazla nüfusu(*) ile oniki ülkeyi kucaklayan bir dünya sistemi olmuştur.

Ekim Devrimi, emperyalizmin zincirlerini parçaladı, temelini yıktı ve ona öldürücü bir darbe indirdi. Asya halklarını bir yıldırım gibi asırlık uykularından uyandırdı. Onlara yeni bir anti-emperyalist devrimci dönem, ulusal kurtuluş dönemi açtı.

(*) Kapitalist ülkelerdeki sosyalist partilerin temsil ettiği nüfusu da hesaba katarsak, bugün sosyalist dünya nüfusu 1.5 milyara ulaşmakta, yani dünya nüfusunun yarısını geçmiş bulunmaktadır. -çeviren.

EKİM DEVRİMİ VE DOĞU HALKLARININ KURTULUŞU

(Ekim Devriminin 40. Yıldönümü Dolayısı ile S.S.C.B. nin Ulusal Siyasal Yayınevi için yazılmış bir makaleden özet, 1957)

Gölgeleri sürüp uzaklaştırarak doğan güneş gibi, Ekim Devrimi insanlık tarihini yeni bir şafakla aydınlattı.

Rus proletaryası, kırk yıl önce, Leninist Partinin önderliği altında, çalışan köylülerle sıkıca birleşmiş olarak, kapitalistlerin ve toprak ağalarının iktidarını devirdi. Sovyet Devleti — proletarya diktatörlüğü — halka gerçek bir demokrasi getirerek, dayanıklı, yenilmez bir güçte olduğunu ortaya koydu.

Ekim Devrimi, emekçi kitlelerin devrimci güçlerinin zaferi oldu; emekçi kitlelerin yaratıcılığını açıkça gösteren koşulları yaratan son derece şiddetli bir ayaklanma oldu. Ekim Devrimi'nin zaferi, Marksizm - Leninizm'in doğruluğunu tasdik etti; Marksist - Leninist ilkelere büyük bağlılık temeline dayalı olarak işçi sınıfının toplumsal hayatta yeni zaferlerine yol açtı. İşçi sınıfının Partisi, Leninist Partinin açık görüşlülüğü ve kahramanlığı sayesinde, Ekim Devrimi zaferi kazandı, insanlık

tarihinde yeni bir çağ ve devrimci Rus Proleterya Partisi tarafından katedilen uzun ve şerefli bir yolda yeni bir dönem açtı.

Leninist Parti, Ekim Devriminin başarısı sayesinde kendisine verilen büyük, anlamlı, tarihsel görevleri başarı ile yerine getirebildi. Eskiden ezilen halk şimdi kendi kaderinin efendisi oldu. Çarist imparatorluk dize getirildi; bu imparatorluk eskiden bir çok ulusların hapishanesi ve aynı zamanda, bir avuç kozmopolit sermayedarın esiri idi. Halk artık oyuncak, köle ve rekabet eden emperyalistlerin yemliği olma durumundan kurtuldu.

Sovyetler Birliği ilerleme, demokrasi ve barışın en güçlü, en kudretli kalesidir. Onun yenilmez ve sürekli gelişen gücü ve tutarlı barış politikası, büyük küçük bütün ulusların bağımsızlığı için en sağlam garantidir. Sovyetler Birliği, silahların azaltılması için her zaman değerli çabalar göstermiş ve pratik öneriler yapmıştır. Bütün ulusları tehdit etmekte olan nükleer ve tormonükleer silahlarla yapılan baskıya karşı, ısrarlı olarak mücadele etmiştir. Avrupa ve Asya'da barışı koruma amacı için kollektif güvenlik sistemleri kurulmasını birçok kereler diğer ülkelerden istemiştir. Barış içinde bir arada yaşamanın beş ilkesini her zaman tutmuş ve bu beş ilkeyi bütün dünyadaki ülkeler arasında Uluslararası ilişkilerin esası yapmağa çalışmıştır.

Sovyetler Birliği, sürekli olarak, uluslararası dayanışmaya sadakat göstermekte, bütün ezilen uluslarm kurtuluş savaşlarına sempati beslemekte ve destek olmaktadır. Devlet ve toplumsal rejimleri ne olursa olsun, bütün Doğu ülkeleri Sovyetler Birliği'ne, onun barış politikası ve proleter enternasyonalizmine derin şükran duygusu duymaktadırlar. Bu politikalar, Doğunun halk-

larına büyük sosyalist ideolojiye gittikçe büyüyen bir güven vermektedir.

Ekim Devrimi ile oluşturulan iktidar, uluslararasında gerçek özgürlük ve dostluğa örnek olmuştur.

Daha 1913'te Lenin şöyle der: «Asya'nın her yerinde güçlü bir demokratik hareket gelişmekte, yayılmakta ve sağlamlaşmaktadır. Oralarda burjuvazi, hâlâ gericilere karşı savaşta halkın yanını tutmaktadır. Yüz milyonlarca halk hayata, ışığa ve özgürlüğe kavuşmaktadır... Bütün genç Asya, yani Asya'daki yüz milyonlarca emekçi kitleleri kuvvetli bir müttefike sahiptir; bütün uygar ülkelerin proleteryası. Dünya üzerinde onun zaferini engelleyebilecek hiç bir kuvvet yoktur, bütün Asya ve Avrupa halklarını bu zafer kurtaracaktır.»

1919'da Doğu Komünistleri Kongresi'nde Lenin şöyle demiştir: «Burada daha önce bütün dünya komünistlerinin önünde olmayıp da sizin önünüzde yatan bir görev vardır: kendinizi komünizmin genel teorisi ve pratiğine dayandırarak, kendinizi Avrupa ülkelerinde olmayan özel koşullara uydurmada, köylülüğün temel kitleleri oluşturduğu, kapitalizme karşı değil de ortaçağ kalıntılarına karşı savaşma görevini yerine getirmek gerektiği şartlarda, bu teori ve pratiğin nasıl uygulanabileceğini öğrenmek. Ekim Devrimi, ortak düşmana — emperyalizme— çarpıcı darbesini indirmek suretiyle Doğu halklarına sonucu etkileyebilecek bir yardım getirdi; onlara bir zamanlar Çarlık tarafından ezilen ülkelerin kurtuluş mücadelelerinin örneğini verdi.

Ekim Devrimi, bütün ulusların halkına kendi kaderlerini tayin etme hakkını ve bu hakkın yerine getirilmesi için pratik araçları getirdi. Lenin'in bütün ulusların ayrılma ve bağımsız devletler kurma hakkını tammaya

özel bir önem verdiği iyi bilinir. Bukharin'in teorilerine karşı koyarak, Lenin, bu hakkın, 1919 Martında VIII. Kongre'de açıklanan Partinin Siyasal programına sokulması gerektiğini ısrarla istedi. Ekim Devrimi'nin Sovyet Birliği, bağımsız devletler kurmak için ayrılan Moğolistan ve Finlandiya'nın bağımsızlığını tanıdı. Doğal olarak, eskiden ezilen uluslar için ayrılma hakkı, halkın ezenleri devirdiği bir devletten ayrılma zorunluluğu olduğu anlamına gelmez. Tersine, özgür uluslar arasında tam eşit koşullar temeli üzerine kurulu, gönüllü bir ittifak koşullarını yaratır. Aralık 1922'de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği, bu temel üzerine kuruldu. Milliyetler arasında dostluk, karşılıklı güven ve iyi işbirliği üzerine kurulmuş büyük bir, çok - milletli, sosyalist devlet örneği.

Sovyetler Birliği'ndeki, eskiden Çar rejimince ezilen milliyetler, bugün, Rus halkının dostça yardımı sayesinde, görülmedik bir gelişim düzeyine ulaşmışlardır. Onlar, kendi kuruluşlarını kurmağa, kendi kültürlerini kendi dilleri ile geliştirip yükseltme yeteneğine sahiptirler. Bütün Sovyet yurttaşları, milliyet ve ırk farkı gözetilmeksizin tam eşitliği ve aynı özgürlükleri, yalnız kâğıt üstünde yazılı olarak değil, fakat fiilen garanti edilmiş olarak yaşamaktadırlar. Bu, tanınan özgürlüklerin kanunlarla garanti edildiği, fakat fiilî toplumsal koşullarla geçersiz bırakıldığı en demokratik burjuva ülkelerinde bile bilinmeyen bir durumdur. Sovyet halkları tarafından yaşanan özgürlüklerin, sömürgeci zulmü altında yaşayan milyonlarca halkın yüreklerinde ateş yakmış olmasının nedeni budur. Emperyalist ülkelerdeki egemen çevreler, bir yandan o alaylı «Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik» masalını zindanlara ve işkence yerlerine kazarlarken, sömürge ve bağımlı halkların en temel özgürlüklerini boğmaktadırlar.

Bütün Sovyet milliyetleri, ateşli ve gerçek bir yurtseverlikle canlanmışlardır. Yurtseverlik, proleter enternasyonalizminden ayrılmaz.

Marksizm - Leninizm, titizlikle işleyerek, doğru ve tam bir anti - emperyalist ulusal devrim teorisi oluşturmuştur. Tekelci kapitalizm devri de, bir avuç sermayedar tarafından hükmedilen bir kaç büyük kuvvetin, tahakkümünü bağımlı ve yarı - bağımlı ülkeler üzerine uyguladığı bir devirdir; dolayısı ile, ezilen ülkelerin ve halkların kurtuluşu proleter devriminin bütünleyici bir parçası olmuştur.

Burada, ilk planda, ortak düşman üzerinde zafer kazanmak için, sömürge halkları ile emperyalist ülkelerin proleteryası arasında sıkı bir savaş ittifakı olanağı ve ihtiyacı kendini gösteriyor. Kapitalist ülkelerin işçilerinin devrimci mücadelesi, zalimlerin kalbine dolaysız darbeler vurarak ezilen hakların kendilerini kurtarmalarına yardım eder. Bu, Rusya'daki sömürücüler iktidarını devirmiş, Çarlık rejiminin ve Rus burjuva smıfımn ezici sömürge politikasını azimle ortadan kaldırmış olan Ekim Devrimi tarafından canlı olarak gösterilmiştir. Buna karşılık, sömürge ve yarı - sömürge halklarımn devrimci mücadelesi, kapitalist ülkelerin proleteryasına, kendilerini kapitalizmin boyunduruğundan kurtarmak için egemen sınıflara karşı mücadelelerinde dolaysız olarak yardım eder. Anti - emperyalist mücadele birliği, bütün sömürge ve yarı - sömürge halklarını ve kapitalist ülkelerdeki proletaryayı kesin zafere götürür.

Bundan dolayı, ulusal soruna artık soyut ve dünyadan tecrit edilmiş bir görüş açısından bakılamaz. Marksizm-Leninizm göstermiştir ki emperyalizme karşı etki li olarak yöneltilmiş ulusal hareketler, genel devrimci mücadeleye sonu gelmez bir katkı yapar; ulusal davalar

ve ulusal hareketler, tam anlamı ile dar görüşlü bir tarzda yerel, siyasal ve toplumsal niteliklerine göre değil, dünyadaki emperyalist kuvvetlere karşı oynadığı role göre değerlendirilmelidir. Marksizm-Leninizm, dünyada çok sayıda ulusların bir avuç emperyalist ülke tarafından ezilip sömürülmesini gizlemek için ulusların arasında soyut «eşitlik» vaazlarının ardına saklanan burjuva demokrasinin maskesini düşürmüştür. Marksizm-Leninizm, «ezilen sömürülen ve bağımlı uluslarla; ezen, sömüren ve egemen uluslar...» arasında açık bir ayırım yapmıştır.

Bu sorunları, Marksizm-Leninizm'in ve Sovyetler Birliği'nin bitmez tükenmez teorik ve pratik tecrübelerinin esasına göre, bilimsel bir yolla ele almak ve aynı zamanda bütün bağımlı ülkelerin özelliklerine dikkat etmek, Doğu ülkelerindeki ulusal kurtuluş hareketinin ve kurtuluş devrimlerindeki toplumsal kuvvetlerin örgütlenmesinin, gelişiminin devam ettirilmesi yolunda politik çizgileri öğrenmek için büyük bir önem taşır. Lenin, 1923'de bağımlı ülkeler konusunda şöyle yazmıştır: «Bizim Avrupalı et kafalılar, çok daha geniş nüfuslara, çok daha çeşitli toplumsal koşullara sahip Doğu ülkelerinde, bundan sonra olacak devrimlerin, hiç kuşkusuz, Rus devriminden daha da büyük özellikler göstereceğini hiç bir zaman düşünemezler.»

Doğu halklarının kurtuluş mücadelesi süresi boyunca, sömürgelerin kurtuluşu sorununda Marksist - Leninist ilkeler başarıyla doğrulanmıştır. Ekim Devrimi bu mücadeleye büyük bir hız kazandırmış ve Sovyetler Birliği'nin varlığı, mücadelenin hızla gelişmesine yardım eden önemli bir tarihi etken olmuştur.

Sömürge ve yarı - sömürge ülkelerdeki devrim, ulusal demokratik bir devrimdir. Onu başarılı kılmak için, sömürgeci boyunduruğundan kurtulmanm özlemini çe-

ken bütün toplumsal tabakaları ve sınıfları birleştirecek pek geniş bir ulusal cephe oluşturmak gerekir. Özellikle, sömürge ve genel olarak bağımlı ülkelerde, burjuvazi tarafından oynanan rolün kapitalist ülkelerdeki burjuvazi tarafından oynanan role benzemediğini hatırda tutmak gerekir. Ulusal burjuvazi, ulusal demokratik devrime kazanılabilir, ona aktif olarak katılması sağlanabilir.

Sömürge ve yarı - sömürge ülkelerdeki devrim, önce ve en başta bir köylü devrimidir. Bu anti - feodal devrimden ayrılmaz. Geniş köylü kitlelerinin işçi sınıfı ile ittifakı üzerinde geniş ve sağlam bir ulusal cephenin oluşturulabileceği esas temeldir. Bundan sonra, tarımsal reform ulusal demokratik devrimin bir temel görevidir.

Ulusal devrimi zafere götürmek ve ulusal demokratik devletin birbiri ardından gelen gelişim aşamalarını aşmak için, işçi sınıfı ve onun Partisi devrime önderlik etme rollerine sahip olmalıdırlar.

Ezilen ülkelerin kurtuluş devrimi ile ezen ülkelerin proleterya devrimi birbirine destek olmahdırlar. Ezen ülkelerde, enternasyonalizm eğitiminde ana görev, emekçi halkın, ezilen milliyetlerin ayrılıp bağımsız devletler kurma hakkını açıkça anlamasına yardım etmek ve ezilen ülkelerde de, bu görev, çeşitli milliyetlerin, gönüllü olarak ittifak etmelerinden ibarettir. Lenin şöyle demiştir: «Kendini gösteren durum, enternasyonalizme ve halklar arasında ahenge götüren başka bir yol göstermiyor, bu hedefe götüren başka bir yol yoktur.»

Ekim Devrimi bize, emperyalizme ve savaşa karşı mücadele etmek için dünya proletaryasının, ezilen halkların ve bütün dünyadaki diğer barış güçlerinin çabalarını sıkıbiçimde birleştirmeyi öğretmiştir.

Lenin: «Proletarya ve onun ardından giderek, bütün ülkelerin tüm emekçi kitleleri ve bütün dünyadaki uluslar, ittifak ve birlik için gönüllü olarak çalışmadıkça, kapitalizme karşı zafer başarıyla tamamlanamaz» demiştir. Ve şunu eklemiştir: «Son çözümlemede, mücadelenin sonucunu Rusya, Hindistan, Çin vb. nin yerkürenin nüfusunun ezici çoğunluğunu oluşturduğu gerçeği belirleyecektir. İşte kesin olarak bu çoğunluktur ki geçen bir kaç yıl içinde olağan üstü bir hızla kurtuluş mücadelesine atılmıştır; o kadar ki, bu konuda dünya mücadelesinin kesin sonucunun ne olacağı konusunda en ufak bir kuşku gölgesi dahi olamaz. Bu konuda, sosyalizmin tam zaferi, kesinlikle ve mutlak olarak güvence altına alınmıştır.»

RANGOON'DA BİR BASIN KONFERANSINDA KONUŞMA

(Özet, 16 Şubat 1958)

1955'ten sonra, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti, danışma niteliğinde bir konferans toplanması ve ulusal birliğin yeniden kurulması amacı ile genel seçimler yapılması için, Güney Vietnam'a tekrar tekrar önerilerde bulundu. Biz, ekonomik, kültürel ve sosyal alanlarda iki bölge arasındaki ilişkileri normale döndürmek için önerilerimizi tekrarladık. Bununla birlikte, Güneyli yetkililer, yabancı müdahalesi yüzünden şimdiye kadar bize henüz cevap vermediler.

Ulusal birliği yeniden sağlamak konusunda bizim tutumumuz pek açıktır. Biz, Vatanımızın, Cenevre Anlaşması ile garanti edildiği şekilde, bağımsızlık ve demokrasi esasına göre, herhangi bir tarafın diğer tarafı ilhak veya zora başvurmadan, barışçı yollarla yeniden birleşmesi taraftarıyız. Biz, Güneyli yetkililerle görüşmeğe, onlarla karşılıklı anlayışla, Vietnam'ın yeniden birleşmesi için genel seçimler konusunda tartışma başlatmağa her zaman hazırız. Ülke çapında genel seçimler, dolaysız ve gizli oylama ile genel oy hakkı ilkesine göre

ve Cenevre Anlaşmasınca öngörüldüğü şekilde Uluslararası Komisyonun denetimi altında düzenlenecektir. Ulusal Meclis, milletvekillerinin ayrıcalıklarını etkili biçimde sağlayacak olan Devlet Anayasası'nı çıkaracaktır. Çeşitli partiler, tabakalar, milliyetler, bölgeler arasındaki dayanışmayı güçlendirmek için ulusal meclis tarafından seçilen bir koalisyon hükümeti kurulacaktır. İki bölgeyi farklılaştıran özellikleri dikkate alarak, her bölge, Devletin genel yasasına aykırı düşmeyen, uygun yerel kanunlar ve kararlar çıkarabilir. Yeniden ulusal birleşme sırasında; her iki bölgedeki yetkililerin, aralarındaki ilişkileri normale döndürerek; barış, yeniden birleşme ve demokrasi taraftarı bütün örgütlere ve bireylere bütün demokratik özgürlükleri garanti ederek karşılıklı anlayışla çalışmaları gereklidir. Biz böyle bir politikayı duyguya da akla da uygun görüyoruz, zira bunun kökü tüm Vietnam halkının meşru arzularında, her iki bölgedeki gerçeklerdedir ve Cenevre Anlaşması ile de tam tutarlılık içindedir.

Vietnam bölünmez bir bütündür. Vietnam halkı yüzyıllarca yurdunu imar etmiştir ve Kuzeyden Güneye, ortak bir tarihe, bir dile, bir ekonomiye sahiptir, sömürgeciliğe karşı birlikte ayaklanmıştır. Bugün de yeniden ulusal birleşme için azimle mücadele edecektir. Güney Vietnam makamlarının Güney Vietnam'a kanunsuz silah ve cephane sokmayı durdurması, barış ve yeniden birleşme taraftarı yurtsever halka karşı tedhişten kaçınması ve iki bölge arasında ilişkileri düzeltmesi gerekir; Cenevre Anlaşması ile öngörüldüğü şekilde, Vietnam'ı yeniden birleştirmek için genel seçimler konusunda Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti ile tartışmak için danışma niteliğinde bir konferans yapması gerekir.

Vietnam halkımn dayanışma ve mücadele geleneği ile, dünya halkının sempati ve desteği ile bizim yeniden ulusal birleşme mücadelemiz mutlaka başarılı olacaktır, çünkü bu haklı bir mücadeledir.

PARTİMİZ

(28 Kasım 1959'da Vietnam İşçi Partisi Tarihi Araştırması için düzenlenen bir Konferansta yapılan konuşmadan özetler)

Partimiz kurulmadan önce, ülkemizde komünist grupları vardı. 1930'da, onların birleşmesini görüşmek için bir toplantı yapıldı. Düşman baskısı en şiddetli zamanında idi. Delegeler gizlice Hong Kong'a gitmek zorunda kaldı. Bir futbol maçına gitme taklidi yaparak çayırlığa oturduk ve tartıştık. Sonuçta, üç grubun Çinhindi Komünist Partisi adı ile tek parti halinde birleşmesi üzerinde anlaşmaya varıldı.

Partimiz, Fransız sömürgecileri şiddetli baskı uyguladığı zaman doğdu. Doğduktan sonra, Nghe - Tinh Sovyeti için en kahraman mücadelenin örgütlemesini ve önderliğini yaptı. On ikinci yılında Fransızlar'a ve Japonlar'a karşı savaşmak için gerilla hareketini örgütledi.

Onbeşinci yaşındayken, Ağustos Devrimi'ni örgütledi ve başarıya ulaştırdı.

Onyedinci yaşında, Direniş Savaşma önderlik etti ve yirmi döndüncü yaşında Direniş Savaşını zafere ulaştırdı.

Barışın yeniden kurulmasından sonra, Partimiz, Kuzeyde sosyalizmi kurmak için halkımıza önderlik etti ve

onu örgütledi, böylece Kuzeyi yeniden ulusal birleşme mücadelesinin bir üssü haline dönüştürdü.

Böylece Partimiz, otuz yıl içinde iki devrime önderlik etti; ulusal demokratik devrime ve sosyalist devrime. Partimize böyle zaferler kazandıran şey nedir?

Başlangıçta Partimizin üyesi pek azdı ve sık sık Fransız sömürgecileri tarafından tutuklanıyor, hapse atılıyorlardı. Ağustos Devrimi olduğu zaman, zindandakiler de dahil, yaklaşık 5.000 Parti üyesi vardı. Böylece, 5.000 den az Parti üyesi ülkedeki 24 milyon yurttaşı örgütledi ve ayaklanmalarım zafere götürdü.

Partimize böyle şerefli zaferler elde ettiren ne idi? O zaman, bir devrimci ya çalışmasını devrim başarılıncaya kadar sürdürebilirdi ya da tutuklanır, öldürülürdü. Fakat, Partinin nihaî zaferi kazanacağı kanısı sarsılmaz bir kanı idi, böylece biri tutuklandı mı yerini hemen bir başkası alırdı, biri öldürüldü mü 100'ü onun görevini üstüne almağa hazırdı. Parti üyeleri kuvvetli şekilde birleşmiş, görüş birliği içinde ve halka pek yakın idi. Küçük sayısına rağmen, Partimizin Devrimi başarıya götürmesinin nedeni budur.

Bir çok Parti üyesinin davramşları örnek olacak nitelikte ve kendileri devrimci erdem sahibi idiler. Minh Khai yoldaş iki kere ölüme mahkum edildi ve nihayet büyük bir cesaretle öldü. Trau Phu, Hoang Van Thu ve başka niceleri kahramanlık örnekleri verdiler.

Kahramanlık örnekleri Parti üyelerinin faaliyetlerinde de çoktur. Örneğin, yeraltı hücrelerinde propaganda broşürleri yazarak, kitaplar ve gazeteler tercüme ederek aylarca gizli çalışan yoldaşlar vardı. Gün ışığma yeniden çıktıkları zaman gözlerinin görüşü zayıflıyordu.

Düşman işkencesi altında kendini kaybeden, yine de bir kelime bile söylemeyen yoldaşlar vardı.

Kadrolarımız ve Parti üyelerimiz insan oğludurlar, etten kemikten yapılmışlardır. fakat onların Partiye bağlılığı, işçi sınıfına ve kollektif güce bağlılığı, onları son nefeslerine kadar savaşan insanlar yapmaktadır.

Young Trong, Young Sau ve daha nice adsız kahramanlar gibi genç kahramanlar da vardı. Partimizin gittikçe daha güçlenmesinin nedeni budur.

Direniş savaşında, kahraman Parti yoldaşlarımızın saflarında, birliklerimiz ilerleyebilsin diye vücudunu düşman siperlerindeki mazgal deliğine tıkıyan Phan Dinh Giot gibi, tepeden aşağı yuvarlanmasını durdurmak için kendisini bir top arabasının tekerlekleri altına atan Vinh Dien gibi ve boş mide ile iki gün, üç gün düşman kovalayan daha niceleri vardı. Bu, Partinin, halkın kahramanları, kollektif mücadelenin kahramanlarıdırlar, onlar Partinin devrimci erdemleri ile dolu idiler. Biz, yalnızca devrimci erdemlerle işçi sınıfına önderlik edebilir, kitleleri Devrim ve Direniş Savaşını zafere götüren yolda örgütleyebilir ve birleştirebiliriz.

Bugün, sosyalizmi kurarken, yapmamız gereken önemli ve karmaşık görevlerimiz vardır. Fransız sömürgecilerini ve feodal sınıfı bozguna uğrattık, fakat hâlâ başka tehlikeli düşmanlara karşı savaşmamız gerekir. Bunlar; yoksulluk, açlık ve geriliktir.

Biz, geri bir tarımla, düşük bir hayat standardı ile işe başladık. Biz, ülkemizde herkesin yeterli yiyecek ve giyeceği, işi ve boş vakti olması ve yeterli eğitimi alması için mücadele etmeliyiz.

Sosyalizmi kurmak için elverişli koşullara sahibiz. Ülkemiz «altın ormanlarına ve gümüş denizlerine» sa-

hiptir, halkımız çalışkandır. Kardeş ülkeler bize yardım etmektedirler. Fakat su baskım, kuraklık, genel eğitim ve teknoloji düzeyinin düşüklüğü gibi güçlükler de vardır.

Bir bütün olarak, kadrolarımız ve Parti üyelerimiz iyidir, Devrime bağlıdır. Biz kararlı olarak mücadele edersek bu güçlükleri kesin olarak yeneceğiz. Fakat gittikçe daha karmaşık nitelik kazanan makineleri kullanmak için genel eğitim ve teknik gereklidir. Bu alanda hâlâ geriyiz. Sovyetler Birliği fabrikalarında nice işçiler onuncu sınıfı bitirmişlerdir. Fakat burada kadrolar arasında onuncu sınıfı bitirmiş kaç kişi vardır? Bunun için biz çok öğrenmeliyiz, öğrenme çabası göstermeliyiz. Biz ilerlemezsek, gerileriz. Toplum ilerledikçe yapılması gereken daha çok şeyler vardır, daha karmaşık makineler vardır. Biz öğrenmeğe çalışmazsak geri kalırız, geri kalırsak kendi kusurumuz yüzünden reddediliriz.

Bu doğru mudur? Doğru ise kültürel ve meslekî düzeyinizi yükseltmeğe çalışmamz gerekir. Partimiz içinde aldanan yoldaşlar az değildir, onlar nice yıldır devrimci faaliyetlerle uğraşmış olduklarından zor kullanıcı bir biçimde davranmaktadırlar, kendilerinden memnun bulunmaktadırlar. Devrimci çalışma ile uzun bir süre uğraşmış olmak iyi bir şeydir, fakat biz durmadan ilerlemek için daima mütevazi olmahyız ve öğrenmeğe çalışmalıyız. Toplum durmadan ilerler. Kuzeyde sosyalizmi kurmak için, Kuzeyi ülkeyi yeniden birleştirme mücadelesinde bir üs yapmak için çalışmamız gerekir.

Partimiz içinde bir çokları tehlike ve fedakârlık karşısında yiğitlik örnekleri verdiler, çünkü onlar Partiye, Devrime ve işçi sınıfının ve Vatanın geleceğine inanırlar. Bugün, Amerikan emperyalistlerine ve Diem kli-

ğine karşı azimli mücadelede, Güneydeki yurttaşlarımız da parlak kahramanlıklar ortaya koymaktadırlar.

Kuzeyde, bütün iş kahramanları ve örnek işçiler, halk için ve işçi sınıfı için, kendilerini düşünmeden emek vermektedirler. Onlar, kişisel kazanç ve kayıpları düşünmemektedirler. Onlar, saptanan hedefi aşmağa çalışarak, Partinin kendilerinden yapmalarını istediği şeyi canla başla yapmaktadırlar. Bu da kahramanlıktır.

Biz Parti üyeleri, pek alelâde insanlarız çünkü bizler işçi sınıfının, çalışan halkın evlâtlarıyız, biz ancak proleter sınıfına bağlıyız ve halk için mücadele etmeğe kararlıyız. Bizim pek alelâde insanlar olmamız gerçeği, Partimizi pek büyük yapar. Vatanın, işçi sınıfının ve halkın çıkarları dışında Partimiz başka bir çıkar tanımaz.

Dünkü gazeteler Tran Van Tan adında, İşçi Partisi üyesi bir milis erinin öyküsünü aktardılar. Bu milis eri, bazı yoldaşlarla birlikte, bir miktar kereste getirmekle görevlendirilmişti. Ortalıkta fırtına vardı ve bindikleri sal bir kaç defa parçalanma tehlikesi ile karşılaşmıştı. Yoldaş Tan tehlikeye göğüs gererek salı tamir etmek için nehre daldı. Sal gideceği yere varınca bir takım ağaç gövdelerinin düşmüş olduğu görüldü. Yoldaş Tan gidip onları aramak istedi ve iki veya üç gün sonra hepsini bulup getirdi. Bir milis eri olağan bir kişidir. Kereste getirmek olağan bir görevdir. Fakat bütün güçlükleri yenmek, görevi yerine getirmek kahramanlıktır.

Bugün köylük kesimde kızgın bir tartışmadır gidiyor : **hangi yol izlenmelidir, bireycilik mi kollektivizm mi?**

Partimiz niçin güçlüdür ve niçin güçlendikçe güçlenmektedir? Çünkü Partimiz **Kollektivizmi** uygulamaktadır.

Her parti üyesinin de yine öyle yapması gerekir. Fakat yoldaşlardan bir kısmı, kollektivizme tamamen kazanılamamıştır; bireycilik onlar arasında hâlâ egemendir. Örneğin, ödüllerindirilme sorununda, dargınlık ve kıskançlık göstermişlerdir. Onlar kolay işler yapmak istemekte, çetin işlerden kaçınmaktadırlar. Bu yoldaşlar hatırlamıyorlar ki Partinin gizli faaliyetler yürüttüğü dönem sırasmda, Direniş Savaşı sırasında ve şimdi, kahramanlar ve örnek işçiler mücadele ve fedakârlıkları, herhangi bir ödüllendirme, mevki veya rütbe için yapmamışlardır.

Parti ve Devlet içindeki sıkı iş dağıtımı, bir saat mekanizmasının işleyişini andırır. Saatin göstergesi ve zembereği iki ayrı parçadır, fakat sıkı birlik içinde hareket eder. Saatin hiçbir parçası bu birlik dışma çıkamaz. Toplumumuzda da, Partimiz, bireyciliğe izin vermeyen sıkı bir birlik, topluluktur. Bireycilik bir çok kötülüklerin kaynağıdır. İşi ve mevkisi ne olursa olsun, herkes önemlidir. Partiye, Devrime yararlı her iş şereflidir. Bireyciler, toplumun çıkarlarını değil, yalnız kendi çıkarlarını gözetirler. Onlar, maddi ayrıcalıkların tadını çıkarmak isterler, hiç bir zaman gönüllü olarak işe gitmezler. Bu iyi değildir. Bireycilikle ne iş şevki olabilir ne ilerleme.

Partimiz düşünce ve eylemde birleşmiş büyük bir topluluktur. Her Parti üyesi Partiyi ve Partinin politikalarını savunmalıdır.

Partimizin kusurları var mıdır? Vardır. Eski bir toplumu yeni bir topluma çevirmek kolay bir şey değildir. Bu eski bir evi yıkıp bir saray yapmak gibidir. Yeni saray yaparken bir kaç tuğla kırmaktan, lıızar talaşı dökmekten vb. kaçınamayız. Sosyalizmi kurarken de bazı kusurlardan ve yanlışlıklardan kaçımlamaz. Fakat ne zaman bir yanlışlık yaparsa, Parti onu cesaretle kabul eder ve azimle düzeltir.

Partimizin, üyelerini ilerletmek ve Partiyi güçlendikçe güçlendirmek için çok etkili bir yolu vardır: **özeleştiri ve eleştiri.** Lenin şöyle demiştir: Yalnız iki türlü insan yanlışlardan arınmıştır; ana rahmindeki gen ve tabuttaki ölüler. Eylem ender olarak yanlışlıklardan arınmış olur. Fakat biz yanlışlıklar yaptığımız zaman, kendimizi açıkca eleştirmemiz, eleştirileri memnuniyetle karşılamamız ve yanlışlıklarımızı azimle düzeltmemiz gerekir. **Bireycilik** kişiyi özeleştiriden ve eleştiriden korkutur,insam yanlışlıklarmı düzeltmekten ısrarla alakor. Böylece o, insanı ilerleteceği yerde geriletir.

Bir kelime ile, Partimiz son otuz yıldır kahramanca mücadele etmiştir, şerefli zaferler kazanmıştır. Şimdi de ülkenin yeniden birleştirilmesi için mücadele yürütmektedir. Bu mücadele de bizim bir çok avantajlarımız vardır. Fakat bir çok da güçlüklerle karşılaşmaktayız. Her kadro, her Parti üyesi ödevini yerine getirir, kollektevizm ruhunu besler ve büyütür, bireycilikten sıyrılır ve politik bilimi, genel eğitimi ve teknik bilgiyi yakından incelerse, biz, kesin olarak, bütün güçlükleri yenecek ve görevlerimizi parlak şekilde yerine getireceğiz.

Son olarak, bütün bunları hatırlayacağınıza ve uygulamaya koyacağınıza inanıyorum. Şimdi bizim dört yüz binin üstünde parti üyemiz ve altıyüz binin üstünde işçi gençliğimiz, güçlü bir hükümetimiz, kahraman bir ordumuz vardır ve halkımız büyük bir şevk göstermektedir .Bundan başka, ülkemiz, başında büyük Sovyetler Birliğinin bulunduğu, büyük sosyalist ailenin bir üyesidir. Bunun için, eğer kadrolarımız ve partimiz ödevlerini yerine getirirler, politik bilimi, genel eğitimi ve teknik bilgiyi yakından incelerlerse, kesin olarak başaracağız.

Devamlı ilerlemenizi dilerim.

EVLENME VE AİLE KONUSUNDA YASA TASLAĞI

(Ekim 1959)

Bir bekâr olarak benim, bu sorun hakkında tam bir bilgi sahibi olamayacağımı düşünenler vardır. Gerçi benim kendi ailem yoktur, fakat benim pek büyük bir ailem vardır, o da bütün dünyadaki işçi sınıfı ve Vietnam halkıdır. Bu geniş aileden ben küçüğünü yorumlayabilir ve gözönüne getirebilirim.

Bugün, bütün halkımız sosyalist bir kuruluş istiyor. Sosyalizmi kurmak için ne yapmalıdır?

Üretim kesinlikle, olanaklar dahilinde artırılmalıdır. Üretimi arttırmak için, sadece kadının işgücünü kurtarmak suretiyle tatmin edici şekilde elde edilebilen, büyük iş gücü olmalıdır.

Kadın toplumun yarısını oluşturur. Onlar,özgürlüklerine kavuşturulmuş değillerse toplumun yarısı kurtarılmamış demektir.

Eğer kadın kurtarılmamışsa yalnız sosyalizmin yarısı kurulabilir.

Aileye büyük bir ilgi göstermek doğru olur, zira bir çok aile toplumu oluşturur. İyi bir toplum, iyi bir aile

yapar ve aynı zamanda, iyi aileler iyi bir toplum yapar. Toplumun çekirdeği ailedir. Sosyalizmi kesin olarak yerleştirmek için bu çekirdeğe mutlaka gereken dikkat gösterilmelidir.

Atasözünde söylendiği gibi: «Âhenk içinde yaşayan karı koca Doğu denizini boşaltabilir»

Evlilik hayatında ahengi tadabilmek için, evlilik gerçek aşk temeli üzerinde kurulmalıdır.

Evlenme hakkında ulusal meclise sunulacak yasa bir devrimdir, sosyalist devrimin bütünleyici bir parçasıdır.

Dolayısıyla, onu anlamak için proleter tavrını takınmamız gerekir. Eğer bizim anlayışımız feodal, burjuva ya da küçük burjuva tavrına dayanırsa doğru olmaz.

Evlenme yasası kadınları, yani toplumun yarısını kurtarmayı amaçlar. Kadınların kurtarılması erkeklerde feodal ve burjuva düşünüşünün kökünün kazınması ile aynı zamanda uygulanmalıdır.

Kendilerine gelince, kadınların Hükümet ve Partinin direktiflerinin kendilerini kurtarmasına kadar beklememeleri gerekir, onlar kendilerine güvenmeli ve mücadele etmelidirler.

Parti, hazırlanışından sunuluşuna ve uygulanışma kadar, bu yasaya önderlik etmelidir, çünkü bu bir devrimdir. Parti önderliği, bütün kadroların ve Parti üyelerinin bu yasayı tam anlamı ile uygulamaları ve bu yasayı azimle ve doğru olarak uygulama alanına koymaları için, bütün Gençlik ve kadın örgütlerine yol göstermeleri anlamına gelir.

Bu yasanın uygulanması:

— bir yandan kolaydır, çünkü halkımız Partinin eğitimini almış ve çok ilerleme göstermiştir;

— diğer yandan, halk arasındaki uzun süren ve derin köklü eski alışkanlıklar ve gelenekler dolayısı ile, bir çok güçlükleri vardır. Bu yasanın ilanı ile her şeyin bitmemiş olduğunun, fakat **iyi sonuçlar elde etmek için uzun dönemli propaganda ve eğitimin devam ettirilmesine gerek olduğunun** nedeni budur.

Umarım ki hepiniz elinizden gelen herşeyi yapacak, sabırlı olacak, bu yasa hakkında tam bir bilgi sahibi olacak ve onu doyurucu biçimde uygulayacaksınız. Özellikle, pek dikkatli olmalısınız, çünkü bu yasanın **ailenin, toplumun ve ulusun geleceği** üzerinde büyük etkisi olacaktır.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ TASLAĞI HAKKINDA RAPOR

(18 Aralık 1959'da Ulusal Meclise sunulan Rapordan özetler)

Ulusal Meclis, altıncı oturumunda 1946 Anayasasının değiştirilmesine ve Ulusal Meclis'e bir taslak hazırlaması için, bir Anayasa Değişikliği Komitesi kurulmasına karar verdi.

Anayasa değişikliği taslağı, uzun bir hazırlama işleminden ve dikkatli bir incelemeden geçirilmiştir. İlk taslağın 1958 Temmuz'unda tamamlanmasından sonra, onu ordu içindeki yüksek ve orta rütbeli kadroların, sivil ve idari büroların ve Parti bürolarının tartışmasına sunduk. Bu tartışmalardan sonra taslak düzeltildi ve 1 Nisan 1959'da tartışılması ve yapıcı teklifleri ileri sürülmesi için bütün halkın ilgisine sunuldu. Bunu izleyen dört ay boyunca bu tartışmalar sürdü. Bürolarda, fabrikalarda, okullarda ve diğer halk örgütlerinde, şehirlerde ve köylerde, her yerde, Anayasa taslağı hakkında yapılan inceleme ve tartışmalar bir coşkunluk havası içinde yürüdü ve halkın bütün kesimlerinin katılması ile geniş bir kitle hareketi oldu. Basındaki tartışmalar da gene canlı oldu ve meyvelerini verdi. Anayasa Değişikliği Komitesi, Güney-

deki ve dışardaki aziz yurtseverlerimiz de dahil, her taraftan gerek şahsi gerek grup olarak görüşlerin yazıldığı çok sayıda mektup aldı.

Halkın ileri sürdüğü görüşler, Anayasa Değişikliği Komitesi tarafından dikkatle incelendi ve görüşüldü, bu temele dayanarak taslağı ikinci kez bir daha düzelttik.

Biz, sosyalist bir ekonomiye doğru ilerlemekteyiz. Kuzey Vietnam'da bu başarılarla birlikte sınıf ilişkileri de değişmiştir. Feodal sınıf yıkılmıştır. İşçi sınıfı günden güne büyümekte ve Devlet üzerindeki önderliğini sağlamlaştırmaktadır. Köylü kooperatifin yolunu tutmuştur. İşçi-köylü ittifakı daha da sağlamlaşmıştır. Devrimci aydınlar Ulusal kuruluşta etkin bir rol oynamaktadırlar. Ulusal burjuvazi, genel olarak söylersek, sosyalist dönüşümü kabul etmektedir. Halkımızın değişik kesimleri, Ulusal Birleşik Cephe içinde daha yakın birleşmişlerdir. Ülkemizin ilk Anayasasının kabul edildiği 1946 senesiyle karşılaştırırsak, bugünkü Kuzey Vietnam'daki durumun pek büyük ve iyi değişiklikler geçirdiğini görürüz.

Kuzey Vietnam sosyalizme doğru ilerlerken, Güney Vietnam'da Amerikan emperyalistleri ile onların uşakları, Cenevre Anlaşmasını torpillemekte ve ülkenin tekrar birleştirilmesi için genel seçimler konusunda danışma meclisi kurulmasını reddetmektedirler. Onlar, halkın mülkünü gasbederek, halkı en vahşî biçimde ezerek, baskı altında tutarak son derece zalim bir politika uygulamaktadırlar. Onlar, ülkemizin bu bölünmüş durumunun devamını istemekte, Çinhindi'nde yeni bir savaş kışkırtıcılığı yaparak, Güney Vietnam'ı Amerikan emperyalistlerinin bir sömürgesi ve askerî üssü haline getirmektedirler.

Fakat, bizim Güneydeki yutseverlerimiz pek kahramandırlar; onlarm mücadelesi kararlı olarak devam et-

mekte ve gelişmektedir. Bizim Güneydeki yurtseverlerimiz, hayatlarının düzelmesini ve Ulusal birliği istemektedirler; onlar zulme, sömürüye ve Amerikan «yardımı»na, baskı ve katliama, askerî desteklere ve savaş hazırlıklarına karşıdırlar.

Kuzey Vietnam'ın sosyalizme doğru kuvvetli şekilde ilerlemesi, Güney Vietnam'daki yurtseverlik hareketini hızlandırmaktadır. Güneydeki yurtseverlerimiz, devamlı olarak Kuzeye ve bizim hükümetimize bakmakta ve yeniden ulusal birleşmemiz davasına güven beslemektedir.

Kısaca, Vietnam devrimi yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Başarılacak yeni görevlerimiz vardır. Ülkemizin her iki bölümünde de dünyada da koşullar bizim lehimizedir.

1946 Anayasası —ki ülkemizin ilk demokratik Anayasasıdır— o zamanki duruma ve devrimci göreve uygundu. Artık görevini bitirdi. Artık yeni durumla ve bugünkü devrimci görevlerle bağdaşmıyor. Anayasayı değiştirmemiz gerektiğinin nedeni budur. Anayasayı değiştiren taslak, halkımızın geçmiş yıllardaki büyük başarılarını kaydetmekte ve yeni tarihî dönemdeki yeni devrimci görevlerimizi açıkça ortaya koymaktadır. Anayasa taslağının özünü oluşturan bazı ana noktaların özetini aşağıda sunuyorum:

1. Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Devleti'nin Karakteri.

Devletin karakteri Anayasanın temel sorunudur. Bu, iktidarın sınıfsal içeriği sorunudur. İktidar kimlerin elindedir ve kimlerin haklarına hizmet eder? Anayasanın bütün içeriğini bu sorun belirler.

Ağustos Devrimi'nden sonra kurulan Devletimiz, zaten işçi sınıfının önderliğinde yönetilen demokratik bir halk Devletidir. Şimdi, Anayasayı değiştiren taslağın başlangıç sözü gene şuna işaret eder:

«Bizim Devletimiz işçi sınıfının önderliğinde yönetilen, işçi-köylü ittifakına dayalı demokratik bir halk devletidir.»

Sosyalizmi kurmak ve yeniden ulusal birleşme yolunda başarılı bir mücadele vermek için demokratik halk Devletindeki işçi sımfmın önderliğini ara vermeksizin sağlamlaştırmalıyız.

Demokratik Cumhuriyetçi Vietnam Devleti'nin temeli, işçi ile köylünün ittifakıdır. Köylülük pek büyük bir üretici gücü ve aynı zamanda pek büyük bir devrimci gücü oluşturur. Ulusal demokratik halk devriminde köylüler, emperyalizmi ve ağalığı yıkmak için işçi sımfı ile yan yana ayaklanarak, Partinin izinde gitmiştir. Bugün onlar, tarımsal kooperatif hareketine şevkle katılmaktadırlar. Bu, köylülerimizin aktif devrimci ruhun dan, Partinin ve işçi sınıfınm sebatkâr ve devamlı eğitiminden ileri gelmektedir. Dolayısıyla, sosyalizmi kurmada Devletimiz köylülüğe yardım etmeğe çalışır ve işçi - köylü ittifakını pekiştirir.

İşçi sımfı, el sanatçıları, esnaf ve küçük tüccarla birleşir, çünkü onlar çalışan halktır; onlar gönüllü olarak birlikte çalışma yolunu seçerler, sosyalist devrimi onaylarlar ve desteklerler.

Sosyalist devrim, halkın bilimsel ve teknik gelişmesi ve kültürel gelişmesi ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bizim aydınlarımız, direnişte değerli bir rol oynamışlardır. İlerleme yolunda, Parti onlara devamlı olarak yardım etmiştir. Onların sosyalizmi istemelerinin nedeni budur. İşçi sınıfı, devrime ve sosyalizme yardım etmeleri için, aydmlar topluluğu ile sıkı sıkıya birleşir.

İşçi sınıfınm önderliği altında, Vietnam ulusal burjuvazisi, ulusal demokratik halk devrimini desteklemiş-

tir. Barışın yeniden kurulmasından bu yana, ekonomimizin düzelmesinde kendilerine düşen rolü oynamışlardır. Bugün biz, onlara sosyalist çizgiler doğrultusunda yön verme durumundayız. Ülkemizin Kuzeyinde sosyalist ekonomi güçleri, kapitalist ekonomi güçlerinden kesin olarak üstündür. Biz halkın gücüne sahibiz. Çalışan kitlelerin devrimci mücadelesi kudretli şekilde büyümektedir. Ulusal burjuvazi, ulusal yapının sosyalizme dönüşmesine ve sosyalizmin kurulmasına katkıda bulunmayı kabule hazırdır.

Ülkemiz, birleşmiş, çok milliyetli bir ülkedir. Vietnam sınırları içinde yaşayan bütün milliyetler, haklar ve görevlerde eşittirler.

Ülkemizdeki bütün kardeş milliyetler, birbirlerine bir hısım akraba yakınlığıyla bağlıdırlar; biz aym ortak ülke üzerinde yaşadık ve güzel yurdumuzun kurulmasında ortak, uzun bir emek ve mücadele tarihini birlikte meydana getirdik.

Emperyalizm ve toprak ağalığı, milliyetler arasındaki dayamşma ve eşitliği kasden torpilledi, onlar arasına anlaşmazlık tohumları ekti, «böl ve yönet» politikası uyguladı. Partimiz ve Hükümetimiz, emperyalizm ve toprak ağalığınm başı altından çıkan bütün anlaşmazlıkları uzaklaştırmak, haklarda ve görevlerde eşitlik temeli üstünde sıkı sıkıya birleştirmek için milliyetlere sürekli olarak çağrıda bulundu, çaba harcadı. Azınlık milliyetleri, çoğunluk milliyetlerinden kardeşleriyle omuz omuza ortak düşmanlarına karşı savaştı, Ağustos Devrimi'ni ve direnişi başarıya ulaştırdı. Barışın yeniden kurulmasından bu yana, Devletimiz ekonomik, kültürel ve sosyal alanlarda daha fazla ilerleme sağlamak için kardeş milliyetlere yardım etti. Viet Bac ile Thai -

Meo özerk bölgeleri kuruldu. Ülkemizdeki milliyetler, Partinin ve Devletin önderliği altında sıkı sıkıya birleşerek, ulusal yapının kurulması için yarışa şevkle katıldılar.

Bizim milliyetler konusundaki politikamız, sosyalizme doğru hep birlikte ilerlemek için, milliyetler arasında eşitlik yaratmayı amaçlar. Milliyetlerin sıkışık topluluklar halinde yaşadığı alanlarda özerk bölgeler kurulabilir.

2. Sosyalizme doğru ilerlemenin genel çizgisi.

Vietnam aşağı yukarı yüz seneye yakın bir süre, bir sömürge, yarı-feodal, toprak ağalığı olan bir ülke idi. Ekonomisi pek geriydi ve birçok karışık sektörlerden oluşuyordu; üretim gelişmemişti, halkın maddî ve kültürel yaşama standartları pek düşüktü. Bu yoksulluk durumunu değiştirmek için Kuzey Vietnam sosyalizme doğru ilerlemeliydi.

Anayasayı değiştiren taslağın 9'uncu maddesi, sosyalizme doğru ilerleme çizgisini şöyle belirtir: «Demokratik Vietnam Cumhuriyeti ulusal ekonomisini sosyalist çizgiler doğrultusunda geliştirerek, geri kalmış ekonomisini modern sanayi ve tarım, ileri bilim ve teknoloji ile sosyalist bir ekonomiye dönüştürerek, halk demokrasisinden sosyalizme doğru adım adım ilerlemektedir. Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin ekonomi politikası, halkın maddî ve kültürel düzeylerini sürekli yükseltme amacı ile üretimi sürekli geliştirmektir.»

Bugün ülkemizde üretim araçları mülkiyetinin şu şekilleri vardır:

— Devlete ait mülkiyet, yani bütün halka ait mülkiyet;

— Kooperatiflere ait mülkiyet, yani çalışan halka ait ortak (kollektif) mülkiyet;
— Çalışan halkın özel mülkiyeti;
— Üretim araçlarının küçük bir oram kapitalistlere ait mülkiyettir.

Rejimin amacı, sosyalist olmayan mülkiyet şekillerini yok etmek, çok karışık sektörlerden oluşan bugünkü ekonomiyi halka ait bir kamu mülkiyeti ve ortak mülkiyet sistemi temeline dayalı sade bir ekonomiye döndürmektir.

Anayasayı değiştiren taslağın 12'nci maddesi ile, Devlet iktisadî sektörü, bütün halka ait olan bir mülkiyet şeklidir; ulusal ekonomiye o önderlik eder ve Devlet, gelişmesi için ona öncelik tanır.

13'üncü madde ile, kooperatif ekonomi sektörü, çalışan halka ait olan ortak bir mülkiyet şeklidir; onun gelişmesinde Devlet, özel olarak, teşvikçilik, rehberlik ve yardım eder.

Sosyalizmin maddî temelini yaratmak için, Devlet iktisadî sektörünü geliştirmeliyiz ve sosyalizme dönüşümü hızlandırmalıyız.

Kuzeyde sosyalizme dönüşümün başlıca tekerleği, ana harekete geçirici gücü, tarımsal üretimdir. Geçmiş tecrübeler göstermiştir ki, ülkemizde tarımsal faaliyetlerde başvurulan işbirliği, imece ekiplerinin iş değişimi ve tarım üretim kooperatifleri şekillerinden geçmelidir. Bu çok gereklidir. Eğer biz imece ekiplerinin iş değişimini ve kooperatifleri sebatla adım adım geliştirirsek, tarımsal üretim mutlak surette başarılı olacaktır.

— Devlet, el zanaatları ve diğer bireysel işlerde çalışanların üretim araçlarında mülkiyet hakkını koruyacaktır, onların hayatlarını kazanma olanaklarını düzeltmek için onlara etkin biçimde yol gösterici ve yardımcı

olacaktır ve gönüllü olmak ilkesi ile, onların tarım üretim kooperatifleri kurmalarına teşvikçi olacaktır.

— Devlet, kapitalist tüccarlar ve sanayicilerin üretim araçlarında ve diğer mallarda mülkiyet hakkını kaldırmayacak fakat Devletin ve halkın refahı ve Devletin ekonomik planını koruması yolunda hareket etmeleri için onlara rehberlik edecektir. Devlet aynı zamanda onların kendilerini ortak mülkiyet ve özel mülkiyet şekilleri ve diğer dönüşüm şekilleri yolundan sosyalist çizgiye dönüştürmeleri için onlara teşvikçi ve yardımcı olur.

Anayasayı değiştiren taslağın 10'uncu maddesi ile, Devlet, ekonomik faaliyetleri birleştirilmiş bir plana göre yönetir. Devlet, ekonomik planlarını çizmek ve uygulamak için, kendi organlarından yararlanır ve işçi sendikalarına, kooparatiflere ve çalışan halkın diğer örgütlerine dayanır.

Barışın yeniden kurulmasından ve ekonomik düzelmenin başlamasından bu yana, biz, Kuzey Vietnam'da ekonomiyi basamak basamak planlı gelişme yolunda yürüttük. Üç yıllık (1955 - 1957) ekonomik düzelme programımız vardı. Bugün biz, ilk ekonomik ve kültürel kalkınma için ve ilk beş yıllık planı uygulama koşullarını hazırlamak için üç yıllık planı uygulamaktayız. Üç yıllık plan, özellikle, köylülerin, el zanaatçılarının ve bireysel işlerde çalışan diğer halkın, özel mülkiyetinin ekonomik kesiminin ve kapitalist mülkiyetin ekonomik kesiminin, sosyalist dönüşüm yolunda ilerlemesi amacını güder, ekonomik gelişmeyi sosyalist çizgiler doğrultusunda hızlandırır.

3. Demokratik Cumhuriyetçi Vietnam Devleti'nin Örgütü.

Devrimci görevleri iyice yerine getirmek için, şevkini ve yaratıcılığım yükseltme yolunda, Devlet işlerinin

yönetimine etkili şekilde katılmaları, sosyalizmin kurulmasına çalışmaları, yeniden ulusal birleşme yolunda mücadele etmeleri için bütün Vietnam vatandaşlarına yardım etmek suretiyle, Devletimiz, bütün halkımızın demokratik haklarını ve siyasal faaliyetlerini geliştirmelidir.

Bizim devrimci rejimimizin kuruluşu üzerinden yaklaşık olarak on beş yıl geçti. 1946 Anayasası çeşitli düzeylerde Halk Meclisi ve Halk Şûraları kurmuştur. Ulusal Meclis, bütün ülkenin Halk Şûrasıdır. Bölgelerin Halk Şûraları vardır. Ulusal Meclis ve Halk Şûraları, genel seçim yolu ile halk tarafından seçilen temsilcilerden oluşur. Ulusal Meclis, Devletin en önemli işlerinde karar verir. Halk Şûrası bölgelerin en önemli işlerinde karar verir.

Direniş sırasında, Ulusal Meclis, Hükümetle birlikte, yüce zafere ulaşan yurtsever ve anti-emperyalist bir savaş vererek halkımızı birleştirdi, ona rehberlik etti. Ulusal Meclis, feodal toprak ağalığının devrilmesi işinin tamamlanması amacını güden toprak reformu yasasını kabul etti. Bölgelerde, Halk Şûraları, emperyalizme ve toprak ağalığına karşı mücadelede aktif görev alması için halkı seferber etmeğe katıldı.

Barışın yeniden kurulmasından bu yana, Ulusal Meclis ekonomik düzelme için üç yıllık programı, ilk ekonomik ve kültürel kalkınma için üç yıllık programı, ekonomik kalkınma ve dönüşümün sosyalist çizgiler doğrultusunda olması politikalarını ve demokratik özgürlüklere ait yasaları vb. kabul etti. Bunlar, Devlet işleri ve halkın yaşamı ile ilgili çok önemli problemlerdir.

Anayasayı değiştiren taslağın 4'üncü maddesi ile, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nde bütün iktidarlar halka aittir. Halk, otoritesini, kendisinin seçtiği ve ken-

disine karşı sorumlu olan çeşitli düzeylerdeki Ulusal Meclis ve Halk Şûraları yolu ile kullanır.

Bizim seçim sistemimiz demokratiktir ve bütün halk arasındaki dayanışmayı geliştirir. 18 yaşından yukarı bütün yurttaşların seçme ve 21 yaşından yukarı bütün yurttaşların seçilme hakkı vardır. Seçimler genellikle, eşitlik, doğrudan doğruya ve gizli oylama esasına göre yapılır.

Halkın Ulusal Meclis milletvekillerini ve Halk Şûraları Milletvekillerini; eğer milletvekilleri halkın güvenine lâyık olmadıklarını gösterirlerse, azletme hakkı vardır. Bu ilke, halkın temsilcileri üzerindeki denetim hakkını garantiler.

Anayasayı değiştiren taslağın 6'ncı maddesi, bütün Devlet organlarının görevinin halka dayanmak, halkla sıkı sıkıya ilişki kurmak, halkm görüşlerini dikkatle dinlemek ve halkın denetimini kabul etmek olduğunu şart koşar.

Ulusal Meclis, Devletin en yetkili organıdır. Halk Şûraları Devletin bölgelerdeki yetkili organlarıdır.

Ulusal Meclis, Devletin Başkanım, Ulusal Meclisin sürekli Komitesini ve Bakanlar Kurulunu seçer. Bakanlar Kurulu, Ulusal Meclisin yasalarım ve kararlarım yürüten organ ve Devletin en yüksek idarî orgamdır. Ulusal Meclise karşı sorumludur, çalışması hakkında ona rapor vermek zorundadır. Ulusal Meclisin iki oturumu arasındaki dönemde, Bakanlar Kurulu, Meclis Sürekli Komisyonu'na karşı sorumludur ve çalışması hakkında ona rapor vermek zorundadır.

Ulusal Meclis, yasa yapma gücüne sahip biricik organdır. Devletin ülke çapında en önemli işlerine Ulusal Meclis karar verir.

Halk Şûraları, çeşitli düzeylerde yönetim kurulları seçerler. Çeşitli düzeylerdeki yönetim kurulları, Halk Şûralarının yürütücü organıdırlar. Bunlar Halk Şûralarına karşı sorumludurlar, çalışmaları hakkında Halk Şûralarına rapor vermek zorundadırlar. Aynı zamanda bunlar daha yüksek düzeydeki idarî komitelerin doğrudan önderliği altında ve Bakanlar Kurulunun birleşik önderliği altında yer alırlar.

Bölgelerdeki en önemli işlere Halk Şûraları karar verir.

Bizim ekonomik ve toplumsal sistemimiz, halkın demokratik haklarını tamamen gerçekleştirme amacını güder. Sosyalist ekonominin gittikçe artan gelişmesi temeline dayanarak, kapitalist sömürü yavaş yavaş ortadan kaldırılacak, halkın maddî ve kültürel standardları günden güne düzelecektir. Bunun içindir ki, halkımız Devleti yönetmede etkili rol oynamak için gereken bütün koşullara sahip olacaktır.

Anayasayı değiştiren taslağın 4'üncü maddesi, Devletimizin örgütlenme esasının demokratik merkeziyetçi olduğunu açıkça şart koşar. Ulusal Meclis, Halk Şûraları, Merkezî Hükümet ve diğer Devlet organlarının hepsi demokratik merkeziyetçilik esasına uyar.

Bizim Devletimiz, demokrasinin en yüksek dereceye kadar gelişmesini sağlar, onun bir halk Devleti olması karakteri bunu gerektirir. Sadece demokrasinin en yüksek derecede gelişmesi yolu iledir ki devrimi ileri götürmede halkın bütün güçleri seferber olabilir. Sosyalizmin kurulmasında halka önderlik etmek için aynı zamanda en yüksek bir merkeziyetçilik sağlanmalıdır.

4. Vatandaşların temel hakları ve görevleri.

Anayasayı değiştiren taslak, ülkemizdeki vatandaş-

ların temel haklarını ve görevlerini açıkça garantiler. Bu garantiler bizim rejimimizin gerçek demokratik niteliğini gösterir.

Kapitalistler, çok zaman, kendi Anayasalarını kişisel hakları, demokratik özgürlükler konusundaki hakkı ve bütün vatandaşların çıkarlarını garanti eder diye kendilerini överler. Fakat gerçekte, Anayasada kayıtlı haklardan sadece burjuvalar yararlanır. Çalışan halk gerçekte o demokratik özgürlüklerden yararlanamaz; onlar bütün yaşamları boyunca sömürülürler ve sömüren sınıfın çıkarlarına hizmet etmek için bütün ağır yükleri taşımak zorundadırlar.

Kapitalistler, çok zaman bizim sosyalist rejimimiz, vatandaşların özel çıkarlarına saygı göstermez diye iftira ederler. Fakat gerçekte, sadece bizim rejim halkın çıkarlarına, en önce ve en başta da çalışan halka gerçek şekilde hizmet edebilir, demokrasiyi genişleterek bütün halkın çıkarlarını garantiler, böylece halkın Devleti yönetmede gerçek şekilde rol almasını sağlar. Ülkemizde halkın, ülkemizin sahipleri olarak görevlerini yerine getirmek için, sosyalizmi kurmak ve ülkemizi daha güçlü ve halkımızı mutlu kılmak için bütün enerjileri ile davranmalarının nedeni budur.

Anayasayı değiştiren taslak, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti vatandaşlarının:

— Çalışma hakkına,
— Dinlenme hakkına,
— Öğrenim yapma hakkına,
— Kişisel özgürlük hakkına,
— Düşünce özgürlüğüne, basın, toplantı, örgütlenme, gösteriler düzenleme özgürlüğüne,

— Dinsel inanç özgürlüğüne, her hangi bir dine bağlı olup olmama özgürlüğüne,

— Seçme ve seçilme özgürlüğüne, vb.

sahip olduklarını açıkça ortaya koyar.

Bütün vatandaşlar kanun önünde eşittir. Kadın: siyasal, ekonomik, kültürel, sosyal ve ailevî, her bakımdan, erkekle eşit haklara sahiptir. Gençliğin ahlâkî, düşünsel ve fiziksel eğitimine Devlet özel bir dikkat gösterir.

Devletimizin, ekonomik ve sosyal sistemimizin niteliği bakımından, Devlet sadece vatandaşların çıkarlarım tanımakla kalmaz, aynı zamanda onların bu çıkarlardan etkili biçimde yararlanabilmeleri için gereken maddî koşulları da garanti eder.

Devlet, vatandaşlara demokratik özgürlükleri garanti eder, fakat Anayasayı değiştiren taslağm 38'inci maddesinde açık biçimde şart koşulduğu gibi, bu özgürlükleri Devlet ve halkın çıkarlarını bozacak şekilde kötüye kullanmayı sıkı sıkıya yasaklar.

Bizim rejimimizde Devletin, toplumun ve kişinin çıkarları esasen birbirleri ile aynıdır. Bunun için, Devlet haklarından, toplumun haklarından yararlanırken, bütün vatandaşlar Devlete ve topluma olan görevlerini bilinçli şekilde yerine getirmelidirler.

Anayasaya, kanuna, kamu düzenine ve toplumsal yaşam kurallarına saygı, vatandaşlarm görevidir. Kamu mülkiyetine saygılı olmak, yasaya uygun olarak vergi vermek, Vatanımızı savunmak için askerlik hizmetini yerine getirmek vatandaşlarm görevidir.

Sadece sosyalist bir sistem içinde, kişi, Devlet ve toplum çıkarları bir olabilir. Sosyalist bir Anayasamn vatandaşlara, topluma ve Vatana olan görevlerini şevkle yerine getirme cesareti verebilmesinin nedeni budur.

VİETNAM İŞÇİ PARTİSİNİN FAALİYETİNİN OTUZ YILI

(«World Marxist Review» Dergisinde çıkan makale, No. 2 1960)

Partimiz otuzuncu yıldönümünü kutlamaktadır. Biz, geçilen yolda, yapılan ve kazanılan meydan savaşlarında geçmişe, doğru bir açıdan bakmak, mevcut aşamanın ve yakın geleceğin devrimci görevlerini doğru olarak saptamak için, birikmiş, değerli tecrübeleri genelleştirmek istiyoruz.

Ülkemizde yer alan değişmelerin uluslararası gelişmelerden ayrılmaz olduğu gibi, Partimizin güçlenmesi de kardeş Partilerin gelişmesinden ayrılmaz. Kapitalizmin surlarında büyük bir gedik açan Büyük Ekim Sosyalist Devrimi dünya proletaryası ile ezilen halklara kurtuluş yolunu açtı. 1919'da, gerçek devrimciler Lenin'in önderliği altında, Üçüncü Enternasyonal'i kurdular. Bir çok ülkelerde Komünist Partileri kuruldu. Ekim Devriminin derin etkisi altında, Çin ve Fransa Komünist Partilerinin doğrudan yardımı ile Marksizm - Leninizm, Fransız sömürgeciliği tarafından çekilen demirperdeden içeri girdi ve Vietnam'a ulaştı.

1924'ten itibaren, ülkemizdeki devrimci hareket bü-

yümeğe başladı; önce ekonomik istekler için savaşan işçi sınıfı hemen siyasal mücadeleye geçti. İşçi sınıfı ve yurtseverlik hareketi ile Marksist - Leninist teori birliği, 1930'da **Çinhindi Komünist Partisi**'nin (Mart 1951'den beri Vietnam İşçi Partisi) **kurulmasına götürdü.**

Vietnam devriminde bir dönüm noktasını işaretleyen bu olay gösterdi ki, işçi sınıfı olgunlaşmıştır ve devrimci mücadelede başta gitme yeteneğine sahiptir.

Partimiz bir çok önemli aşamalardan geçti: yeraltı faaliyeti, Ağustos Devrimi ile sona eren devrimci mücadele, muzaffer yurtseverlik savaşı yılları. Bugün ülkenin kuzey parçası sosyalist devrim aşamasına, yeniden ulusal birleşme ve bütün ülkede demokratik devrimi tamamlama aşamasına girmiştir.

Hemen hemen on beş yıllık yeraltı faaliyeti sırasında, Parti'ye amansızca savaştığı Fransız sömürgecileri tarafından vahşice işkence edilmiştir. Poulo Condor adasındaki sürgün hapisaneleri dahil, Lao Bao ve Son La'daki zindanlar komünistlerle doldurulmuştur. Birçok Parti kadroları ve üyeleri mücadelede yiğitçe ölmüşlerdir. Fakat biz, Parti ve Devrimin nihâî zaferine kuvvetle inanıyorduk ve saflarımız gittikçe büyümeğe ve güç kazanmağa devam ediyordu.

Parti, daha başlangıcından beri, ulusal demokratik devrim bayrağını kaldırmış ve ulusal kurtuluş hareketine önderlik etmiştir. O zamanlar, feodal sınıf emperyalizme teslim olmuştu, burjuvazi ise zayıf olduğundan ve ekonomik yıkımdan korkmakta olduğundan, emperyalizmle uzlaşma yolunu arıyordu. Aralarındaki huzursuzluğa rağmen, küçük burjuva kesimleri de bir çıkmaza girmişti. En devrimci sınıf olarak, yalnız işçi sınıfı sömürgecilere karşı mücadelesini sürdürdü. İşçi sınıfı, ile-

ri devrimci teori ile ve uluslararası proleter hareketin tecrübesi ile donanmış olarak kendisinin halkın güvenine değer, en güçlü önder olduğunu kamtladı.

Marksizm - Leninizm ruhu ile yetişen Komünist Partisi, doğru bir devrimci politika sürdürdü. Daha 1930'da burjuva demokratik devriminin görevlerini şöyle açıkladı: **emperyalistlere, feodal toprak ağalarına karşı mücadele,** ulusal bağımsızlığı kazanmak ve toprağı köylülere vermek. Bu program halkın çoğunluğunu kapsayan köylülerin arzuları ile tam bir tutarlılık içinde idi. Partimiz, böylece, büyük devrimci güçleri işçi sınıfının etrafında birleştirmede başarı sağladı. Oysa diğer sımflarm partileri fiyasko ile karşılaştılar ya da kendilerini tecrit edilmiş buldular. Partimizin işçi sınıfına önderlik rolü tasdik edildi ve prestiji arttı.

Kuruluşundan kısa bir süre sonra Parti **Nghe An ve Ha Tinh vilâyetlerinde sovyetler için kitle hareketini** örgütledi ve ona önderlik etti. Bu vilayetlerdeki işçiler ve köylüler emperyalist ve feodal boyunduruğunu attılar, işçi - köylü - asker egemenliğini kurdular ve çalışan halkm demokratik özgürlüklerini ilân ettiler.

Her ne kadar hareket vahşice ezilmişse de, bu, çalışan halkm kahramanlığının ve savaşma isteğinin her zaman belgesi olacaktır. Bu hareket, sonraki Ağustos Devrimini başaran güçlerin büyümesini hızlandırmıştır.

1936'da faşizm tehdidi ve dünya savaşı tehlikesi baş gösterdiği zaman, Partimiz uluslararası anti - faşist cephe ile Fransa'daki Halk Cephesi tarafını tuttu. **Faşizme ve sömürgeci gericiliğine karşı Çinhindi'nde demokratik bir cephenin oluşturulması mücadelesinde** insiyatifi ele aldı ve demokratik özgürlükleri ve daha iyi koşulları kazanmak için kitle eylemlerine önderlik etti. Komünist Partisinin prestiji, çalışan halk arasında yükseldi.

İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasından kısa bir süre sonra, Vietnam, ülkeye hükmetmek isteyen, bu amaç için de Fransız sömürgecileri ile birleşen Japon saldırganları tarafından işgal edildi. Parti, taktiklerini zamanında değiştirdi. 1941'de **Viet Minh** (Vietnam Bağımsızlık Birliği) ve **ulusal kurtuluş için kitle örgütleri** kuruldu. Parti, bütün yurtsever kuvvetleri bir tek anti-faşist ve anti-emperyalist blokta toplamak için kendisini yalnızca daha düşük toprak kirası, daha düşük faiz haddi ve emperyalistlerle hainlere ait topraklara el konarak köylülere verilmesi isteklerinin karşılanmasına verdi ve tarımsal devrim sloganını, geçici olarak, geri aldı. Böylece, biz, emperyalistlere ve onların kuklalarına karşı mücadelede bütün güçleri birleştirme, yurtsever toprak sahiplerini de bu mücadeleye çekme ve ülkenin Kurtuluşu için Ulusal Cepheyi genişletme yoluna gittik.

Partinin politikası, devrimci hareketin büyümesini daha ileri götürdü. Direniş üsleri meydana getirildi ve Vietnam Kurtuluş Ordusunun ilk birlikleri kuruldu. Komünist Partisi **Japon saldırganlarına karşı gerilla savaşına** başladı ve uluslararası anti-faşist mücadelede etkin bir rol oynadı.

Bu, Sovyet Ordusunun faşizmi ezmesinin hemen ardından, **iktidarı ele geçirmek için ulusal ayaklanmanın** uygulanmasını olanaklı kıldı. Bu, gerçekte, Demokratik Vietnam Cumhuriyetini doğuran, muzaffer 1945 Ağustos Devrimi idi.

Bir kaç marksist öğrenim grubundan oluşmuş olan partimizin 1945'te sadece 5.000 kadar üyesi vardı ki bunlardan birçoğu da hapiste idi. Fakat çetin savaşlar içinde çelikleşmişti ve sayıca küçük de olsa, halkı birleştirmeyi ve ayaklanmayı zafere ulaştırmayı başardı. Bu, Marksizm-Leninizm'in bir sömürgede kazandığı ilk büyük zafer olmuştur.

Ağustos Devrimi'nden az sonra Fransız Hükümeti Cumhuriyetimizle birlikte imzaladığı anlaşmaları bozdu ve saldırgan bir savaşım dizginlerini koyverdi.

O zamanlar ülke korkunç sıkıntılar içinde idi. Fransız emperyalizmi ve Japon faşizmi tarafından güdülen politikanın neden olduğu kıtlığı yenmiş değildik. Düşman modern silahlarla donanmış önemli kara, deniz ve hava kuvvetlerine sahipti. Bizim sadece yeni kurulmuş, yoksulca donanmış, savaş tecrübesi az, bir kaç piyade alayımız vardı. Fakat Parti, direnişi örgütlemeğe karar verdi. Demokratik Cumhuriyeti korumak için mücadelenin başına geçerek, aym zamanda bir takım önemli sosyal ve ekonomik tedbirler uyguladı. Direniş yayıldığı zaman biz **bir tarım reformunu da uygulamağa** koyulduk ve «Toprak İşleyenin» sloganı altında halkı seferber ettik. Bu doğru bir politika idi. Direniş güçleri, artan sayıda köylüler katılmış olarak, hızla büyüdü ve zafer üstüne zafer kazanmağa başladı.

Ülkemiz seksen yıla yakın bir zamandan beri sömürgeci Fransa'nın boyunduruğu altında kalmıştır. Yurtsever savaşta, dokuz yıl içinde, ilk bir kaç müfrezeden gerçek bir ordu meydana gelmişti. Halk çözülmez bir birlik içinde toplandı. İlk küçük düzenli birlikler, gerilla müfrezeleri ve halk milisleri, zaferden emin ve herhangi bir büyük sınava hazır bir kahramanlar ordusu halinde genişledi.

Ordunun ve halkın birlik ve fedakârlığı 1954 mayısında tarihi Dien Bien Phu zaferini kazandırdı. Sömürgeci Fransız birlikleri bu bozgundan hiç bir zaman belini doğrultamadı ve bir ateşkes anlaşmasına zorlandı. Cenevre'de imzalanan anlaşmalar, Çinhindi halklarının bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünün tanınması temeline dayalı barışı getirdi.

Tarihte ilk defa küçük bir sömürge, büyük bir sömürgeci kuvvete birtek savaşla galip çıkmıştır. Bu sadece bizim halkımızın bir zaferi değil, fakat aynı zamanda, dünyadaki barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin bir zaferidir.

Marksizm - Leninizm, işçi sınıfına ve halka, yolu bir defa daha aydınlattı ve onları ülkelerini kurtarma ve devrimci kazançlarını koruma mücadelesinde zafere götürdü.

Barışın yeniden kurulmasından sonra ülkenin geçici olarak ikiye ayrıldığı görüldü. Şimdi emperyalistler ve onların adamları bizi bir başka iç savaşa bulaştırma amacıyla Güneyi bir Amerikan sömürgesi ve askerî üssü haline çevirerek Güneyde efendilik taslarlarken, Vietnam'ın kurtarılmış Kuzey parçasında sosyalizm kurulmaktadır. Amerikan emperyalistleri ve onların kuklaları, Vietnam halkının ezeli düşmanları, özgür seçimler yapılması ve ülkenin barış içinde yeniden birleşmesi için bir danışma konferansı toplama yoluna engeller koyarak, Cenevre Anlaşmalarını hayasızca çiğnemektedirler.

Bu durumda, Vietnam devriminin karşısına **iki görev** çıkmaktadır: birincisi, Kuzey Vietnamda sosyalizmi kurmak ve ikincisi, Güneyde ulusal demokratik devrimi tamamlamak. Bu görevlerin yerine getirilmesi barışı güçlendirecek, bağımsızlık ve demokrasi temeli üzerinde yeniden birleşmenin yolunu açacaktır.

Vietnam İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin Beşinci Tam Yetkili Toplantısı, halkın karşısındaki görevleri şöyle tanımlıyor: «Halkın ulusal birliğinin sağlamlaştırılması, ülkenin bağımsızlık ve demokrasi esasına göre birleşmesi için güçlü eylem, Güney Vietnam'da ulusal demok-

ratik devrimin tamamlanması, Kuzey Vietnam'da bütün güçlerin kuvvetlendirilmesi ve sosyalizme doğru götürülmesi, Çinhindi'nde, Güneydoğu Asya'da ve bütün dünyada barışı koruyarak, barışçı, birleşmiş, bağımsız, demokratik ve gelişmiş bir devletin kurulması.»

Kuzey Vietnam, sosyalist yolda kararlı şekilde ilerlemektedir. Ekonomik açıdan geri bir tarım ülkesi olan ülkemizde, geçiş döneminin özelliği **kapitalist gelişme aşamasını atlayarak (by - passing) sosyalizme doğru, doğrudan ilerlemedir.**

Fransız emperyalistleri bizlere kötü durumda bir ekonomi bıraktılar. Köylük kesiminde küçük köylü çiftçiliği egemendi. Pratik amaçlar için hiç bir sanayi yoktu. On beş yıllık savaş, ekonomiyi harap hale getirmişti. Kuzey Vietnam'dan çekilmeden önce sömürgeciler tarafından uygulanan ekonomik sabotajlarla durum daha da kötüleştirilmişti.

Bu koşullar altında ana görev, ulusal ekonomiyi yavaş yavaş büyütmek, modern bir sanayi, kültür ve eğitim sistemi geliştirmek için sosyalizmin maddî ve teknik temelini kurmak idi. Eskinin yeniden yapımı ve yeni bir ekonominin yaratılması uzun süren yapıcı bir emek ister.

1955 ile 1957 arasında birinci sorun **eski hale gelmek, onarım** olmuştur. Tarımı ve sanayiyi onarmak, savaş yaralarını sarmak, ekonomiyi düzenlemek ve yaşama standardlarını düzeltmek gerekiyordu.

Halkın çabaları ve sosyalist kamp tarafından sağlanan kardeşçe yardım sayesinde, onarım 1957 sonuna kadar başarı ile tamamlandı. Sınaî ve tarımsal gelir düzeyi yaklaşık olarak, 1939'un düzeyinde idi. Yiyecek ürünleri üretiminde memnunluk verici sonuçlar alındı:

1939'da 2.500.000 ton pirinç üreten Kuzey Vietnam, 1956'da 4.000.000 ton pirinç kaldırdı.

Bu dönem üretim ilişkilerinde köklü değişikliklere tanık oldu. Tarımsal reform, feodal toprak mülkiyeti sistemini kaldırdı ve köylü kesimindeki üretici güçleri kurtardı. 12.000.000 köylünün beslediği rüya, toprağın aralarında bölünmesi rüyası, gerçek oldu. Emperyalistlerin ekonomik tekelleri kaldırıldı. Devlet ekonomik kaldıracı denetimine aldı ve sosyalist ekonomiyi kurmağa başladı. Sosyalist devletler, özellikle Sovyetler Birliği ve Çin tarafından yapılan cömert yardım sayesinde, yirmi dokuz eski sınaî tesis yeniden kuruldu ve yirmi beş de yeni tesis yapıldı.

Bir çok bucaklarda köylüler sosyalizmin ilkel biçimleri olan **karşılıklı yardım ekipleri** halinde birleştiler. Tecrübe niteliğinde **tarım kooperatifleri** kuruldu ve esnaf, üretim grupları halinde birleşti.

Özel sanayi ve ticaret, hükümet siparişleri üzerine çalışarak ve devletçe sağlanan ham maddeleri kullanarak, tüccarların mal ihtiyaçları Devlet mülkiyetindeki kuruluşlar tarafından karşılanarak, vb., Devlet kapitalizmine çevrildi.

Onarım döneminden sonra Parti, Üç Yıllık Planı (1958 - 60) uygulamak için halkı seferber etti. Bu plan tarımın el sanatları üretiminin, sanayi ve ticaretin sosyalist çizgiler doğrultusunda yeniden kurulmasını amaçlar. Ülkenin sanayileşmesinin temel koşulu olarak sosyalist yeniden kuruluş ve tarımsal genişleme üzerinde önemle durulması gerektiği konusunda anlaşılmıştır. Sanayi ve dış ticaret sadece gelişen bir sosyalist tarım temeli üzerinde genişleyebilir. Tarımın yeniden kurulması, planda öngörüldüğü gibi tamamlandığı zaman,

sosyalizmin hızla kurulması için elverişli koşullar yaratacaktır. Parti şimdi, bu politikayı kabul etmiş olarak, tek tek köylülerin, yavaş yavaş sosyalist ilişkilerin temel ilkelerini kapsayan karşılıklı yardım ekiplerine (imece ekiplerine), daha aşağı yarı sosyalist tipte tarım kooperatiflerine, nihayet daha yüksek sosyalist tipte kooperatiflere katılmasına çahşmaktadır.

Kuzey Vietnam köylüklerinin nüfusu yoğun olup, toprağı sınırlıdır, aletler çok eskidir; sonuç olarak, iş verimliliği son derece düşüktür. Fakat köylü işbirliğinin basit şekilleri, düzeltilmiş ekim yöntemleri ve daha iyi yönetim, çiftçilerin tek tek gösterdiğinden daha yüksek bir verimlilik ortaya koymuştur. Köylülerimiz bunu bilmektedirler. Onlar kendi devrimci geleneklerine, Partiye sınırsız güvene sahiptirler ve Partinin çağrılarına hemen cevap verirler. Köylüler imece ekiplerine ve tarım kooperatiflerine şevkle katılmaktadır, sosyalist yolu tutmaktadırlar. Kooperatifler bugün bütün köylü ailelerin yüzde 40'tan fazlasını birleştirmektedir.

Sosyalist üretim ilişkilerinin sağlamlaştırılması, kuşkusuz, tarımın ilerlemesini sağlayacak ve bu da, karşılığında, köylüklerin elektriğe kavuşturulmasmda, sulama suyu sağlanmasında, muhtaç olduğu tarım makinalarının sağlanmasında onsuz edemiyeceği sınaî gelişmeyi daha ileri götürecektir.

Olağanüstü önem taşıyan bir görev de **ulusal burjuvaziyi, sosyalist çizgiler doğrultusunda yeniden biçimlendirmektir.** Ekonomik ilişkiler alanında biz, ulusal burjuvazinin mülkiyetindeki üretim araçlarma elkoymayı değil, bir **tazminat politikası** izlemekteyiz. Siyasal alanda, ulusal burjuvazi sınırlı haklara sahiptir ve onların yeri yurtsever Cephe (*) içindedir.

(*) 1955'te Vietnam Ulusal Birleşik Cephesi esasına göre kurulmuştur. -İngilizce baskının yaymcısı.

Geçmişte, sömürge olma durumu ulusal burjuvaziyi önemli bir sınıf gücü olmaktan her zaman alakoymuştur. Emperyalistler ve feodal ağalar, onları geri bırakmışlar ve arka plana itmişlerdir. Ve tamamen bu nedenden, onların önemli bir kesimi anti-emperyalist ve anti-feodal mücadeleye katılmış ve yurtseverler savaşımda yer almıştır. Sınıflarımn doğası nedeniyle, ulusal burjuvazi başkalarını sömürmeyi durdurmağa istekli değildir ve kapitalist çizgiler doğrultusunda daha ileri gelişmenin yer alacağı umudunu beslemektedir. Fakat bizim sosyalizme doğru ilerlememiz bu olanağın kullanılmasını önlüyor. Ulusal burjuvazi, yalnız sosyalist reformlara razı olmakla ulusal aile içindeki yerlerini elde tutabildiklerinin farkındadır. Onların çoğu, gelecekleri-nin, toplumun sosyalist olarak yeniden kuruluşuna katılmalarına bağlı olduğunu biliyor.

Eğitim alanmdaki sonuçlar en doyurucu olamdı. Fransız yönetimi altmda nüfusun yüzde 85'inden fazlası okuma yazma bilmiyordu, cahildi. Oysa bugün, cahillik büyük çoğunluk itibariyle ortadan kaldırılmıştır.

Eğitim kurumlarındaki öğrencilerin sayısını gösteren bir tablo aşağıdadır:

	1939 Bütün (*) Çinhindinde	Yalnız Kuzey Vietnam'da
Üniversiteler	582 öğrenci	7.518 öğrenci
Teknik okullar	438 öğrenci	18.100 öğrenci
Genel eğitim okullarmda	540.000 öğrenci 1959 - 60	1.522.000 öğrenci

(*) Bu deyimin içine eskiden Fransız Çinhindi de dedikleri bugünkü Kuzey ve Güney Vietnam, Kamboçya ve Laos girer. -Çev.

Aşağıdaki veriler sağlık hizmetine aittir:

	1939 Kuzey ve Orta Vietnam'da	1959 Yalnız Kuzey Vietnam'da
Hastahaneler	54	138
Köy sağlık merkezleri ...	138	1.500
Doktorlar	86	292
Köylüklerdeki sağlık ve halk sağlığı personeli ...	—	169.000
Hemşireler	968	6.020

Bugüne kadarki başarılarımız, sosyalizmin amacının; çalışan halkın yaşamından üzüntü ve yoksulluğu kaldırmak, onlara iş sağlamak, onları mutlu ve rahat bir yaşama kavuşturmak olduğunun açık kanıtıdırlar.

Daha fazla, daha hızlı ve daha iyi ekonomi ile üretim yapmak için her türlü çabayı göstermek Partinin ve halkın görevidir.

Yapılan ilerleme esasına göre şimdi uzun dönemli planlar çizmemiz gerekecektir.

Başarının açıklaması nedir?

Başarımızın açıklaması, her zaman **sağlam bir proleter sınıf tavrı takınmış ve halkın çıkarlarını başka her şeyin üstünde tutmuş olan** Partinin, Marksist-Leninist teoriyi Vietnam koşullarına doğru olarak uygulamış ve doğru bir siyasal yol çizmiş olması gerçeğinde aranmalıdır. Parti, ardı arkası kesilmeksizin, burjuvazinin reformist eğilimlerine, ulusal hareketteki küçük burjuva kesimlerinin siyasal maceracılığına, işçi sınıfı hareketindeki Troçkistler tarafından kullanılan sol ifade tarzlarına ve Parti içindeki «sağ» ve «sol» sapmalara karşı, çeşitli aşamalardaki stratejik ve taktik çizgileri hem planla-

yarak hem de yerine getirerek dövüştü. Marksizm - Leninizm bizim bütün devrimci hareketlere dayanmamıza, fakat fırtınalar ve zorluklar karşısında da sıkı durmamıza yardım etti. Bu, Partimizin, önderliği almasını ve önderlik rolü için bizimle mücadele eden burjuvazinin şiddetli saldırılarını püskürtmesini sağladı.

Marksist-Leninist teorinin rehberliğinde giderek biz, Vietnam gibi geri bir tarım ülkesinde ağır basan sorunların köylü sorunu olduğunu; ulusal devrimin, esas olarak, işçi sınıfının önderliği altında uygulanan bir köylü devrimi olduğunu ve halk iktidarının işçi - köylü iktidarı olduğunu iyice anladık. Partimiz kendisini bu öğreti temeline dayandırmış olarak, **köylü sorununu doğru olarak anladı ve çözdü, ve her aşamada işçi-köylü ittifakını güçlendirmek için yılmadan yorulmadan çalıştı.** Köylülerin, proletaryanın baş müttefiki olduğunu ve en kuvvetli sayısal güç olarak, sosyalizmi proleterya ile birlikte onların kurabileceğini savunarak, bunu reddedip devrimde köylülerin rolünü küçümseyen «sağ» ve «sol» sapmalara karşı döğüştü. «Sağ» da, «sol» da işçi-köylü ittifakının, Ulusal Cephe ve halk iktidarının belkemiği olduğunu anlayamadılar. Partinin devrimci tecrübesi, köylülerin arzularını yansıtarak, işçi sınıfı ve köylülüğün ittifakını güçlendirerek, doğru kararlarının devrimci gelişimi daima hızlandırdığını gösteriyor.

Parti, bütün yurtsever ve ilerici güçleri **Vietnam Birleşik Cephesi içinde toplamayı,** anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelede halk birliğini kurmayı başardı. Ve ulusal blokun ana gücü olarak işçilerin ve köylülerin ittifakı, Ulusal Cephe'nin temelini oluşturdu. Ulusal Cephe'nin oluşması, sağlamlaştırılması ve geliştirilmesi ile ilgili konularda, Parti, sekterciliğe, tavizciliğe ve ilkelere dayanmayan uzlaşmalara karşı daima döğüştü. Ulusal güçleri birleştirme yolunda otuz yıllık tecrübe gös-

teriyor ki, biz sadece bu eğilimlere karşı döğüşerek ulusal cephede Marksist - Leninist Partinin önderlik rolünü sağlayabiliriz ve onun işçi - köylü temelini takviye edebiliriz.

Partimiz, Büyük Ekim Devrimi zaferinin yarattığı elverişli uluslararası koşullar altında büyüdü ve gelişti. Partinin ve halkın başarıları, bize Sovyetler Birliği, Çin ve diğer sosyalist ülkeler, Uluslararası komünist ve işçi hareketi, ulusal kurtuluş hareketi ve aynı şekilde barış hareketi tarafından yapılan kardeşçe destekten ayrılmaz. Parti, **kendi ülkesindeki devrimci hareketi dünya proletaryasının devrimci hareketinden ve ezilen halkların ulusal kurtuluş hareketinden ayırmadığı için,** bütün güçlükleri aşmayı ve halkı şerefli zaferlere götürmeyi başardı.

Bizim yeni tipte bir parti olmamıza yardım eden Sovyetler Birliği ve Çin Komünist Partileri'ne içten minnettarız. Biz, Partimize ve halka devrimci mücadelelerinde Sovyetler Birliği, Çin ve Fransa Komünist Partileri tarafından yapılan cömert desteği daima hatırlayacağız.

Vietnam İşçi Partisi, Kuzey Vietnam'da sosyalizmi başarı ile kurarak ve ülkenin yeniden birleştirilmesi uğrunda savaşarak uluslararası işçi smıfı dayanışmasını güçlendirmek için çabalarını sürdürecektir. Başında Sovyetler Birliği olan Sosyalist kampın kudretini sağlamlaştırmak için, halkı gerçek yurtseverlikten ayrılmaz olan sosyalist enternasyonalizmi ruhu içinde eğitmek için, kendi ülkesindeki devrimci hareketle dünya barışı, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm için mücadele eden diğer ülkelerdeki işçi kitlelerinin ve ezilen halkların arasmdaki ilişkileri genişletmek için bütün gücü ile çalışacaktır.

Bu, güç, fakat şerefli görevin yerine getirilebilmesi için çok şey yapılması gerekecektir. Parti, idelolojik ve örgütsel çalışma düzeyini yükseltmeli, parti örgütlerinin gelişmesini sağlamalı ve proleter çekirdeğini güçlendirme amacı ile bütün çalışan halk kesimlerinden, önce ve en başta da işçi sınıfından yeni üyeler yetiştirmelidir.

Parti görevlilerinin Marksist - Leninist teoriyi daha derin öğrenmeleri, sınıflarının proleter bilincini derinleştirmeleri, Vietnam devriminin gelişmesi yasalarım incelemeleri, devrimci ahlâka uymaları, bireyciliğe kuvvetle karşı koymaları, proleter kollektivizmini güçlendirmeleri, çalışkan, verimli olmaları, kitlelerle yakın ilişki içinde çalışmaları, devrimin ve halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutmaları gerekir.

Kuzey Vietnam, sosyalist kuruluş üyelerimizden, kültürel, bilimsel ve teknik düzeylerini yükseltmek için yorulma nedir bilmeden çalışmalarını istiyor.

Parti, bütün faaliyet alanlarında daha iyi rehberlik sağlama görevi karşısındadır. İşçi Gençlik Birliği, yetişen nesli sosyalizm ve komünizm davasına bağlılık ruhu içinde örgütleme ve eğitmede partinin sağ koludur. Sendikaların işçi sınfı için bir yöneticilik, ekonomik işletme yöneticiliği ve kültürel rehberlik okulu olması gerekir. Partinin önderliği altmda, tarımsal kooperatiflerin, gittikçe daha fazla üretim yapmak ve bir sosyalist kır kesimi yaratmak için milyonlarca köylü tarafından verilen meydan savaşlarında vurucu birlikler olması gerekir. Siyasal düzeyini yükseltmek, teknikleri bünyesine uydurmak ve askerî hazırhğım güçlendirmek, ülkenin bağımsızlığım korumağa her an hazır olmak ve halkın barışçı, yapıcı emeğini savunmak için çalışmak Halk Ordusu'nun ödevidir.

Marksizm - Leninizm bayrağı altında, yenilmez Partimiz, komünistler ordusunun zaferinden emin, saflarını sıklaştıracaktır. Sosyalist kuruluşta ve ülkenin birleştirilmesi yolunda, çalışan halka, yeni zaferlere doğru cesaretle önderlik etmektedir.

BENİ LENİNİZM'E GÖTÜREN YOL

(«Doğunun Sorunları» adlı Sovyet dergisinin 1960 Nisan sayısında yayınlanmıştır.)

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra geçimimi Pariste, kâh bir fotografçı rötüşçüsü olarak, kâh «antika Çin eşyaları» (Fransada yapılmış!) ressamı olarak kazanıyordum. Vietnam'da Fransız sömürgecileri tarafından işlenen suçları açıklayan broşürler dağıtırdım.

O zamanlar, Ekim Devrimi'ni bütün tarihî önemini kavrayarak değil, sadece bir içgüdü ile destekliyordum. Lenin'i seviyordum, ona hayrandım, çünkü o vatandaşlarını kurtarmış büyük bir yurtseverdi; o zamana kadar kitaplarından hiç birini okumamıştım.

Fransız Sosyalist Partisi'ne katılmamın nedeni, bu sosyalist «bayanlar ve baylar»ın —yoldaşlarıma o sıra böyle hitap ederdim— bana karşı, ezilen halkların mücadelesine karşı sempati göstermiş olmalarıydı. Fakat parti nedir, sendika nedir bilmiyordum, ne de sosyalizmin ya da komünizmin ne olduğunu biliyordum.

O zamanlar Sosyalist Parti'nin şubelerinde Sosyalist Parti'nin İkinci Enternasyonal'de kalmasının gerekip gerekmediği, bir «İki Buçuk'uncu Enternasyonal»mi ku-

rulması, yoksa Lenin'in Üçüncü Enternlsyonal'ine mi katılmak gerektiği konusunda kızgın tartışmalar yapılıyordu. Toplantılara, haftada iki veya üç defa olmak üzere, düzenli olarak gidiyor ve tartışmaları dikkatle dinliyordum. İlkin iyice anlıyamıyordum. Neden tartışmalar o kadar kızgındı, ister ikinci, ister iki buçuk veya üçüncü Enternasyonal olsun, Devrim yapılabilirdi. Tartışmanın yararı neydi? Birinci Enternasyonal'e gelince, o da nesiydi?

En çok bilmek istediğim de —ki toplantılarda bu hiç tartışılmıyordu— hangi Enternasyonal'in sömürge ülkelerin halklarınm yanını tuttuğuydu.

Bir toplantıda bu sorunu —fikrimce en önemli sorun— ortaya attım. Bir yoldaş: İkinci değil, Üçüncü Enternasyonal diye cevap verdi. Ve bir yoldaş bana okumam için Lenin'in **L'Oumanité** tarafından yayınlanmış: «Ulusal Sorunlar ve sömürge sorunları hakkında tez»ini verdi.

Bu tezde anlaşılması güç siyasal terimler vardı. Bir, bir daha okumak suretiyle sonunda tezin ana bölümünü kavrayabildim. Nasıl bir heyecan, şevk, açık görüşlülük ve güven damla damla içime aktı! Sevinçten ağladım. Odamda tek başıma oturarak sanki büyük kalabalıklara hitap ediyormuş gibi yüksek sesle bağırdım: «Aziz şehitler, vatandaşlar! İşte muhtaç olduğumuz şey, işte kurtuluşumuza giden yol!»

Ondan sonra Lenin'e, Üçüncü Enternasyonal'e tam güven duydum.

Eskiden, Parti şubesinin toplantıları sırasmda, ben sadece tartışmayı dinlerdim; bütün konuşanların mantıklı olduklarına belirsiz bir inancım vardı ve kimin doğru, kimin yanlış olduğunu ayırdedemiyordum. Fakat ondan sonra tartışmalara ben de daldım ve hararetle tar-

tıştım. Fikirlerimi ifadede hâlâ Fransızca kelime eksikliği duyuyordum. Fakat Lenin ve Üçüncü Enternasyonal'e saldıran idiaları çürütmede hiç de geri kalmıyordum. Tek kamtım şu idi: «Sömürgeciliği suçlamıyorsanız, sömürge halkının tarafını tutmuyorsunuz, yapacağınız devrim ne biçim devrimdir?» diyordum.

Yalnız kendi parti şubemdeki oplantılara katılmıyordum, aym zamanda «fikrimi» c taya koymak için diğer Parti şubelerine de gidiyordum. Marcel Cachin, Vaillant Couturier, Monmousseau yoldaşlar ve daha bir çokları bilgimi genişletmem için bana yardım ettiler. Nihayet, Tours Kongresi'nde onlarla birlikte Üçüncü Enternasyonal'e katılmamız lehinde oy kullandım.

İlkönce komünizm değil, yurtseverlik, benim Lenin'e ve Üçüncü Enternasyonal'e güvenmemi sağladı. Adım adım, mücadele boyunca, pratik faaliyetlere katılırken Marksizm - Leninizm'i incelemek suretiyle yavaş yavaş bütün dünyadaki ezilen ulusları ve çalışan halkı kölelikten sadece sosyalizmin ve komünizmin kurtarabileceği gerçeğine geldim.

Ülkemizde ve Çin'de mucizevî «Bilgenin Kitabı» hakkında bir efsane vardır. İnsan büyük güçlüklerle karşılaştığı zaman bu kitabı açar ve bir çıkış yolu bulur. Biz, Vietnam devrimcileri ve halkı için, Leninizm; sadece bir mucizevî «Bilgenin Kitabı», bir pusula değil, fakat aynı zamanda nihâî zafere, sosyalizme ve komünizme giden yolumuzu aydınlatan parlak bir güneştir de.

İNGİLİZ GAZETESİ «DAILY WORKER»A CEVAPLAR

(The Daily Worker, Londra, 1 Temmuz 1965)

Soru : Güney Vietnam halkınm mücadelesinin asıl nedeni nedir?

Cevap : Yurtsever Güney Vietnam halkmm mücadelesinin asıl nedeni, ülkemizin güney parçasını yeni tip bir sömürge haline ve dünyaya hükmetme amaçlarını gerçekleştirme yolunda saldırgan savaşlarını genişletmek için askerî bir üs haline getirmeğe çalışan Amerikan emperyalistlerinin barbar saldırısıdır.

Soru : Güney Vietnam'daki Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel amaçları nelerdir? Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin politikası ile Güney Vietnam Kurtuluş Cephesi'nin politikası arasmdaki ilişki nedir?

Cevap : Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin programı, başlıca amaçlarını açıkça belirtmiştir. Bunlar, saldırgan Amerikan emperyalizmine karşı mücadele etmek, Güney Vietnam'ı kurtarmak, bağımsızlığı, demokrasiyi, barışı ve tarafsızlığı gerçekleştirmek ve ülkenin yeniden birleşmesine doğru adım adım ilerlemektir. Ulusal Kurtuluş Cephesi, halk kitleleri tarafından oluşan bir yurtsever hareket örgütüdür. Güney Vi-

etnam halkının bağımsızlıklarım yeniden kazanmak için, Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesinin önderi ve örgütçüsüdür. Cephe'nin önderliği altında yürütülen Güney Vietnam halk kurtuluş mücadelesini desteklemek, bütün Vietnam halkımn kutsal görevidir. Biz, Cephe'nin politikalarına hürmet ederiz ve iki bölgenin de kendi özelliklerini hesaba katmaları, birbirlerini anlamaları, aralarında normal ilişkileri yeniden kurmaları ve yavaş yavaş ulusal, yeniden birleşmeyi gerçekleştirmeleri zorunluğuna inanırız.

Vietnam birdir. Bir Vietnam halkı vardır. Bütün halkımızın yabancı saldırısına karşı koyma ve vatanı savunma ödevi vardır.

Soru : Cenevre Anlaşmaları'nm Vietnam'da savaşın çözümü için temel teşkil ettiğini hâlâ düşünüyor musunuz?

Cevap : Evet. Cenevre Anlaşmaları savaşın barışçı çözümü için hâlâ temeldir.

Soru : Sizin görüşünüzce Cenevre Anlaşmaları'nm en önemli koşulları nelerdir?

Cevap : En önemli koşullar şunlardır sanırım: Vietnam'ın egemenliğine, bağımsızlığına, birliğine ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmelidir; Vietnam'da yabancı bir devletin denetimi altında askerî üs kurulamaz; Vietnam her hangi bir askerî ittifaka katılmayacaktır; ülkenin yeniden birleşmesi amacı ile, Kuzey ve Güney Vietnam arasında normal ilişkilerin yeniden kurulması için, elverişli koşulların yaratılması için demokratik özgürlükler garanti edilmelidir.

Soru : Cenevre Anlaşmalar'nın yerine getirilebilmesi için halen neyin gerekli olduğunu düşünüyorsunuz?

Cevap : Vietnam konusunda 1954 Cenevre Anlaşmaları önemli bir uluslararası belgedir. Amerika Birleşik Devletleri de dahil, Cenevre Anlaşmaları'na katılan bütün ülkeler, bu anlaşmalara saygı göstermeli ve gereklerini doğru olarak yerine getirmelidir. Bir Ülke ki —İngiltere gibi— Cenevre Konferansı'nın Ortak Başkanıdır, garantilerine büsbütün saygı göstermek ve onları doğru olarak uygulamak zorundadır.

Soru : Mr. Harol Wilson'ın bir İngiliz Uluslar Topluluğu misyonu için en son önerisi hakkında söylenecek neyiniz var?

Cevap : Mr. Wilson, Vietnam kousunda 1954 Cenevre Konferansı'nın bir Ortak Başkanı olarak, garantilerini doğru olarak uygulamamıştır. Vietnam'da emperyalist Amerikan saldırısını desteklemeğe çalışmıştır. Kendisi, Amerika Birleşik Devletleri'nin saldırma ve savaşı yayma politikasını desteklemiş olduğundan barış görüşmelerine giremez.

Soru : İngiliz ilerici hareketine ve İngiliz halkına ne gibi bir özel mesaj göndermek istersiniz?

Cevap : Vietnam halkı adına, İngiliz işçi sınıfına, aydınlarına, ilerici politikacılarına ve genel olarak, Amerikan emperyalist saldırganlarına karşı haklı mücadelemizi sıcak ilgi ile desteklemiş ve İngiliz Hükümetinden, Cenevre Konferansının bir Ortak Başkanı olarak garantilerini yerine getirmesini isteyen İngiliz halkına yürekten selamlarımızı iletirim. **Daily Worker** okuyucularına da sıcak selamlar gönderirim.

PROFESÖR LINUS PAULING'E CEVAP

(Hanoi, 17 Kasım 1965)

Sayın Profesör Linus Pauling,

Nobel Barış Ödülü'nü kazanan sekiz kişinin Vietnam hakkında yayınladığı Dilekçenin metnini bana göndermek lütfunda bulunduğunuz için size samimi teşekkürlerimi bildiririm.

Vietnam halkı, doğası gereği, özgürlük ve barışsever bir halktır, ve en ciddî arzusu, barışçı, birleşmiş, bağımsız, demokratik, mutlu ve güçlü bir Vietnam kurmaktır.

Halkımız, Güneyde olduğu gibi Kuzeyde de, Vietnam konusundaki 1954 Cenevre Anlaşmaları'nın tam uygulanması için çetin mücadele vermiştir. Fakat Amerikan emperyalistleri, Güney - Doğu Asya'ya hükmetme ve yeni bir dünya savaşı hazırlama amacı ile, Güney Vietnam'ı yeni tipte bir sömürge haline getirmeyi planlayarak bu anlaşmaları hayasızca ayaklar altına almıştır. Vietnam'ın barış içinde yeniden birleşmesini sabote etmiş, yüzbinlerce insanın tutuklandığı, işkence edildiği, zindana atıldığı ve milyonlarca insamn da türlü şekillerde toplama kamplarma sürüldüğü Güney Vietnam'da,

son derece zalim bir faşist rejim kurmuştur. Amerikan emperyalistleri, Güney Vietnam'ı Laos'ta savaş faaliyetleri için ve Kamboçya Kırallığı'na karşı da gündelik kışkırtmalar için bir sıçrama tahtası olarak kullanmıştır. 1961'den beri, Güney Vietnam'da «özel savaş» adı verilen bir savaş yürütmektedirler. Fakat Güneyli yurttaşlarımız, istilacılara boyun eğmek istemiyerek Amerikan saldırganlarına ve onların uşaklarına karşı kahramanca mücadele etmekte ve her defasında daha büyük zaferler elde etmektedirler.

«Özel savaş»larında ağır yenilgilere uğrayan Amerikan emperyalistleri, saldırgan savaşlarını yaymak için, mevcut 600.000 kukla askerine ek olarak Güney Vietnam'a 200.000 de Amerikan ve uydu devletler askeri sokmuştur. Bu, Güney - Doğu Asya halklarının güvenliği ve dünya barışı için ciddi bir tehlike olmaktadır.

Onlar Güney Vietnam'ı sonunda ulusal kurtuluş hareketini bastırmak ve dünya üzerinde Amerikan egemenliği kurmak amacı ile başka ülkelerde de kullanacakları yeni tür modern silahlar ve savaş araçlarını olduğu gibi, yeni tip bir saldırı savaşını da denemek için de kullanıyorlar.

Hâlen Güney Vietnam'daki yurttaşlarımıza katliam yapmak için, Amerikan saldırganları tarafından napalm bombaları, fosforlu bombalar, zehirli kimyasal maddeler, zehirli gazlar, vb. gibi en barbar savaş araçları kullamlmaktadır. Yedinci Filoları ve B 52 uçakları Güney Vietnam köylerini ve köycüklerini bombardıman etmekte, gülle yağmuru altında tutmakta, yerle bir etmektedir.

Aynı zamanda, ABD ve dünya kamu oyuna tam anlamı ile meydan okuyarak, köprülere, yollara, barajlara, devlet çiftliklerine, tesislere, okullara, hastanelere,

kiliselere, vb. gözü dönmüşçesine günlük hava akınları başlatarak, Kuzey Vietnam'a karşı sürekli bir «tırmanma» politikası gütmüşlerdir.

Vietnam halkı, kendisini savunmak, en kutsal ulusal haklarını korumak ve aynı zamanda, barışın, Asya'da ve dünyada korunmasına katkıda bulunmak için emperyalist Amerikan Saldırganlarına karşı azimle mücadele etmelidir.

Son bir kaç aydır, Amerikan Hükümeti, bir yandan Vietnam'daki saldırgan savaşını çılgınca yoğunlaştırıp genişletirken, diğer yandan da savaşı genişletmeyi düşünmediği, görüşmeğe hazır olduğu yaygarasını koparmaktadır.

Amerikan halkı da dahil, dünya halkları, bunun kuvvetli durumdayken görüşmek, Vietnam halkını silahlarını terke ve meşru isteklerinden vazgeçmeğe zorlamak için gittikçe daha korkunç katliamlar yapmak ve gittikçe daha büyük tahribat yapmak politikasını güden, Amerikan egemenleri adına yapılan sadece aldatıcı bir konuşma olduğunu gittikçe daha açık anlamağa başlamıştır.

Güney Vietnam halkı, Kuzeyden Güneye, ABD'nin bu emperyalist saldırı ve tutsaklaştırma politikasını bütünü ile reddeder. Gerçek barış, gerçek ulusal özgürlük ve bağımsızlıktan hiç bir surette ayrılmaz.

ABD emperyalistlerinin saldırganlar, Vietnam halkının ise saldırının kurbanları oldukları açıktır.

Amerikan saldırısı, Vietnam ve Güney - Doğu Asya'da bugünkü ciddi durumun tek kökü ve doğrudan nedenidir. Dolayısıyla, bizim görüşümüz odur ki, Vietnam sorununun barışçı bir çözümüne giden en doğru yol, Güney Vietnam halkının tek gerçek temsilcisi olan Gü-

ney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin 22 Mart 1965 bildirisinde ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümetinin 4 noktalık görüşünde açıklanan çözümdür.

Bu dört nokta şunlardır:

1. Vietnam halkının temel ulusal hakları: barış, bağımsızlık, egemenlik, birlik ve toprak bütünlüğünün tanınması. Cenevre Anlaşmaları'na uyarak, Amerikan Hükümeti Güney Vietnam'dan bütün ABD birliklerini, askerî personelini ve her türlü silahlarını çekmeli, oradaki askerî üslerini sökmeli, Güney Vietnam'la «askerî ittifakı»m kaldırmalıdır. Amerikan Hükümeti, Güney Vietnam'a müdahale ve saldırı politikasına son vermelidir. Amerikan Hükümeti Kuzey Vietnam'a karşı savaş hareketlerini durdurmalı ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin toprak ve hükümranlığına bütün saldırıları kesmelidir.

2. Vietnam, hâlâ geçici olarak iki bölgeye ayrılmış durumda iken, barış içinde yeniden birleşmeğe giderken, 1954 Vietnam'la ilgili Cenevre Anlaşmalarının askerî koşullarına tam anlamı ile saygı gösterilmelidir; iki bölge de kendi toprakları üzerinde yabancı askerî üsleri, birlikleri ve askerî personeli olan herhangi bir askerî ittifaktan kaçmmalıdır.

3. Güney Vietnam'ın iç işleri, herhangi bir yabancı müdahale olmaksızın, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin programına göre, Güney Vietnam halkı tarafından düzenlenmelidir.

4. Vietnam'ın barış içinde yeniden birleşmesi, herhangi bir yabancı müdahale olmadan, iki bölgedeki Vietnam halkı tarafından çözümlenmelidir.

Barış ve adalet konusunda, sayın Profesör Linus Pauling ve dilekçeye imza koyanlar; sizlerin, Amerikan ve dünya halkları ile birlikte, Amerikan emperyalistleri-

nin savaş kışkırtma ve saldırı projelerini açığa çıkarmağa çalışmak ve Vietnam'da barışın yeniden kurulabilmesi için; onların, halkımıza karşı uyguladıkları katliam savaşlarına son vermeğe zorlama yolunda nüfuzunuzu kullanıp, çalışmanızı sürdüreceğinizi ümit ederim.

Amerikan Hükümeti tarafından uygulanmakta olan Vietnam'daki saldırı savaşı, sadece halkımızın büyük acılarına ve fedakârlıklarma değil, fakat, aym zamanda, Amerikan halkına ağır can kayıplarına ve maddî kaynaklar kaybına neden olmaktadır. Bu savaş, aynı zamanda, Birleşik Devletler'in şerefini lekelemektedir.

Kesinlikle bu nedenledir ki, son zamanlarda, yüz binlerce Amerikan genci ve öğrencisi, yüzbinlerce profesör, bilgin, yazar, sanatçı ve bir çok din makamları dahil, Amerikan halkımn bir çok ilerici kesimleri, protesto gösterileri ve yürüyüşleri düzenleyerek, ya da askere gitmeyi ve Vietnam halkımn katliamına katılmayı kararlı olarak reddettiklerini ifade ederek, Johnson Yönetiminin saldırı savaşma cesaretle karşı çıkmışlardır. Halkımız, Amerikan halkının bu mücadelesini çok takdir etmekte ve Bayan Helga Herz ve diğer barış savaşçılarının —Norman Morrison, Roger Laporte ve Celene Jankowski— yürekli fedakârlıklarından derinden etkilenmektedir.

Bu fırsatla, Vietnam'da Amerikan emperyalistlerinin giriştiği saldırı savaşma karşı azimle mücadele eden Amerikan halkına yürekten teşekkürlerimi ifade etmek isterim. Şehitlerin ailelerine, Vietnam halkımn sevgi ve hayranlıklarını da iletmek isterim.

Sayın Profesör, siz ve Nobel Barış Ödülü kazanan diğer arkadaşlarınızdan, yüksek saygılarımın kabulünü rica ederim.

HO CHI MINH

SOVYETLER BİRLİĞİ, ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE DİĞER SOSYALİST ÜLKELER DEVLET BAŞKANLARINA MEKTUP

(Hanoi, 24 Ocak 1966)

Sayın Başkan Yoldaş,

Ülkemiz Vietnam'da, Amerikan emperyalistleri tarafından yürütülen saldırı savaşma ilginizi çekmekten şeref duyarım.

Sizce bilindiği gibi, son on yıldan hatta daha da fazla bir süreden beri, Amerikan Emperyalistleri Güney Vietnam'ı yeni tipte bir ABD sömürgesi ve askerî üssüne çevirme teşebbüsü ile 1954 Cenevre Anlaşmalarını ciddî şekilde sabote etmekte ve Vietnam'ın barış içinde yeniden birleşmesini engellemektedir. Şimdi de saldırı savaşı yapmakta ve Güneydeki yurttaşlarımızın yurtsever mücadelesini barbarca bastırmaktadır. Aynı zamanda, diğer ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketini bastırmak için bu savaştan tecrübeler edinmeğe çalışmaktadır.

Amerikan emperyalistleri, Güney Vietnam'daki çıkmazdan kurtulma çabası içinde, Güney Vietnam'da doğrudan doğruya saldırı savaşı yapmak için gönderdiği as-

kerî gücü çok büyük oranda arttırmış, bir takım uydu devletlerden askerî birlikler getirip sokmuştur. Bağımsız, egemen bir ülke ve bir sosyalist kamp üyesi olan Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne de hava akmları başlatmıştır.

Amerikan emperyalistleri, bir yandan Vietnam'daki saldırı savaşını yoğunlaştırır ve genişletirken diğer yandan da dünya ve Amerikan kamu oyunu aldatma umudu ile «barış arzuları» ve «şartsız görüşmelere girmeğe hazır» oldukları hakkında yaygara yapmaktadırlar. Son zamanlarda Johnson yönetimi sözde «barış aramaya» başlamış ve ondört maddelik bir öneri ileri sürmüştür. Güney Vietnam'daki saldırı savaşına özür bulmak amacıyla, Saygon kukla yönetimine karşı «garantilerini yerine getirmekte» olduğunu iddia etmekte, Güney Vietnam halkının yurtsever mücadelesine, «Kuzey Vietnam'm bir saldırısı» diyerek iftira etmektedir. Bu aldatma çabası, 1954'te Cenevre'de Amerika Birleşik Devletleri tarafından «onları (yani Cenevre Anlaşmalarını) tehlikeye düşürmekten ve ihlali için zor kullanmaktan kaçınacağı»na dair yapılan ciddî bildiriyi hiç bir surette silip yok edemez. Gene Başkan Jonhnson'un riyakâr iddiaları, ABD'nin Vietnam'da işlediği suçları gizlemekten uzaktır.

ABD, Cenevre Anlaşmalarına saygıdan bahsediyor. Fakat söz konusu anlaşmaların ana koşullarından biri Vietnam'a yabancı askerlerin girmesini yasaklar. Eğer ABD anlaşmalara gerçekten saygı gösteriyorsa, bütün ABD ve uydularının askerlerini Vietnam'dan çekmelidir.

Bütün berraklığı ile açıktır ki; Amerika Birleşik Devletleri, Vietnam toprağını ayakları altında çiğneyen bir saldırgandır. Güney Vietnam halkı saldırının kurban-

larıdır ve kendini savunma savaşı yapmaktadır. Eğer Amerika Birleşik Devletleri barışı gerçekten istiyorsa, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni, Güney Vietnam halkının tek temsilcisi olarak tammalı ve onunla görüşmelere girmelidir. Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi, Güney Vietnam halkının arzularına uyarak ve Vietnam'la ilgili 1954 Cenevre Anlaşmaları ruhu ile Güney Vietnam'da bağımsızlığı, demokrasiyi, barış ve tarafsızlığı gerçekleştirmek için ve Vatanın barış içinde yeniden birleşmesine doğru ilerlemek için savaşmaktadır. Eğer Birleşik Amerika, Güney Vietnam halkının kendi kaderini tayin hakkına gerçekten saygı gösteriyorsa, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bu doğru programını onaylamaktan başka bir şey yapamaz.

Amerika Birleşik Devletleri'nin on dört maddesi sözün özünde gelip şuna dayanır: Amerika Birleşik Devletleri Güney Vietnam'a yapışmak, orada kendisi tarafından donatılan kukla yönetimi sürdürmek ve Vietnam'ı sürekli bölünmüş halde tutmak için işi sarpa sardırmağa çalışmaktadır.

Başkan Johnson, 12 Ocak 1966'da ABD Kongresi önünde okunan mesajında, Amerikan politikasının Güney Vietnam'dan çekilmemek olduğunu ve kendisinin, Vietnam halkını «barış» ile «çatışmanın tahribatı» arasında seçme yapmağa zorladığını doğrulamıştır. Bu küstah bir tehdit. Güney Vietnam halkına, sözde ABD «şartsız görüşmeler»inin şartlarını empoze etmek için bir çabadır.

Vietnam halkı, Amerikan emperyalistlerinin tehditlerine hiç bir zaman boyun eğmeyecektir.

Amerikan Hükümeti tam sözde yeni «barış çabaları» ileri sürdüğü sırada, Güney Vietnam'daki Amerikan

Kuvvetlerini de açıktan açığa arttırmaktadır. «Kavrulmuş toprak» politikasına başvurarak —her şeyi yakarak, her şeyi yıkarak, her şeyi öldürerek— Güney Vietnam'da geniş alanlarda köyleri yakmak ve sivil halka katliam yapmak için napalm bombaları, zehirli gazlar, zehirli kimyasal maddeler kulanarak terörist akınlarını arttırmaktadır.

Bu türlü son derece barbar savaş yöntemlerini şiddetle protesto ederim. Dünyadaki bütün barışsever hükümetleri ve halkları, Amerikan savaş suçlularına karşı çıkmağa çağırıyorum.

Amerika, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti üzerine yeni hava saldırılarına hazırlık için, uçaklarına casus uçuşları yaptırmağa devam ediyor.

Diğer yandan, Laos Krallığı'nda bir çok alanlar üstüne hava saldırıları başlatmakta ve Kamboçya Krallığı'na karşı silahlı savaş kışkırtmaları yapmakta, böylece Çinhindi'nde barışa gittikçe daha ciddileşen bir tehdit olmaktadır.

Açıktır, ABD'nin «barış arama»sı sadece, yoğunlaşan bir saldırı savaşma ait projelerini gizlemek için planlanmıştır. Johnson yönetiminin tavrı değişmemiştir: saldırı ve savaşm genişletilmesi.

Vietnam sorununu çözmek için Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti, Vietnam'la ilgili 1954 Cenevre Anlaşmalarının ana koşullarının bir ifadesi olan dört maddelik bir esas öne sürmüştür. Barışın esası budur.

Yirmi yıllık savaşın içinden geçmiş olarak, Vietnam halkı yaşamlarını kurmak için barışı, başka her hangi bir kişiden daha ciddî olarak istemektedir. Fakat, gerçek barış gerçek bağımsızlıktan ayrı tutulamaz. Bunun için,

Amerikan saldırgan gücü toprağımız üzerinde kaldığı sürece, halkımız ona karşı azimle savaşacaktır. Eğer Amerikan hükümeti barışçı bir çözümü gerçekten istiyorsa, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümetinin dört maddelik esasını kabul etmelidir ve bunu fiilî eylemleri ile göstermelidir; Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı bütün bombardıman akınlarına ve başka savaş hareketlerine kayıtsız şartsız son vermelidir. Ancak bu yoldan Vietnam sorununa siyasal bir çözüm düşünülebilir.

Sayın Başkan Yoldaş,

Ülkenizin halkı ve Hükümeti, enternasyonalist bir dayanışma ruhu içinde, bağımsızlık ve özgürlüklerini savunmak için Amerikan emperyalist saldırganlarına karşı mücadelelerinde Vietnam halkına candan yardım ve desteklerinizi bugüne kadar yapageldiniz. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti adına ülkenizin halkına ve Hükümetine derin şükranımızı ifade etmek isterim.

Vietnamda ABD tarafından yaratılan son derece ciddî durum karşısında, ülkenizin halkı ve Hükümetinin halkımızın haklı mücadelesine artan destek ve yardıma devam edeceğine, Amerikan Hükümetinin yalan barış oyunlarını sebatla kınayacağına ve Amerika'nın Vietnam'da ve Çinhindi'nde bütün yeni haince manevralarına zamanında dur diyeceğine kuvvetle inanıyorum.

Size, başkan yoldaş, en yüksek saygılarımı burada yenilemeyi fırsat bilirim.

HO CHI MINH
Demokratik Vietnam Cumhuriyeti
Başkanı

BAŞKAN LYNDON B. JOHNSON'A CEVAP

Ekselâns Mr. Lyndon B. Johnson'a
Başkan,
Amerika Birleşik Devletleri
Ekselâns,

10 Şubat 1967'de mesajınızı aldım. Cevabım şudur:

Vietnam, Birleşik Amerika'dan binlerce mil uzaktadır. Vietnam halkı Amerika Birleşik Devletleri'ne hiç bir zarar vermemiştir. Fakat, 1954 Cenevre Konferasındaki temsilcisi tarafından yapılan taahhütlerin tersine, Amerikan Hükümeti, Vietnam'a durmadan müdahale etmiş, Vietnam'ın bölünmüş durumunu uzatmak ve Güney Vietnam'ı Birleşik Amerika'nın yeni tip bir sömürgesi ve askerî üssü haline getirmek umudu ile, Güney Vietnam'da bir saldırı savaşının dizginlerini koyvermiş ve savaşı yoğunlaştırmıştır. Amerikan Hükümeti, şimdi iki yıldır, hava ve deniz kuvvetleri ile, bağımsız ve egemen bir ülke olan Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı savaşmaktadır.

Amerikan Hükümeti, savaş suçları, barışa karşı, insanlığa karşı suçlar işlemiştir. Güney Vietnam'da yarım milyonluk ABD ve uydu askerleri, yurttaşlarımıza katli-

am yapmak, ürünlerimizi mahvetmek, köylerimizi yerle bir etmek için napalm, zehirli kimyasal maddeler ve gazlar gibi en insanlık dışı silahlara ve en barbarca savaş yöntemlerine başvurmuştur. Kuzey Vietnam'da binlerce Amerikan uçağı, şehirleri, köyleri, fabrikaları, yolları, köprüleri, bentleri, barajları ve hatta kiliseleri, pagodaları, hastaneleri, okulları yıkarak yüz binlerce ton bomba atmıştır. Mesajınızdan anladığıma göre Vietnamdaki acılardan ve tahribattan galiba acınma duymuşsunuz. Size sorabilir miyim: Bu canavarca suçları kim işlemiştir? Amerikan askerleri ve onun uydularınm askerleri. Vietnam'daki son derece ciddî durumdan tamamen Amerikan Hükümeti sorumludur.

Vietnam halkına karşı Amerikan saldırı savaşı, sosyalist ülkeler kampına bir meydan okuma, ulusal bağımsızlığa bir tehdit ve Asya'da ve dünyada barışa ciddî bir tehlike olmaktadır.

Vietnam halkı, bağımsızlığı, özgürlüğü ve barışı derin bir duyguyla sever. Fakat, Amerikan saldırısı karşısında bir tek insan gibi birleşmiş, fedakârlıklardan ve güçlüklerden korkmadan ayaklanmıştır: gerçek bağımsızlığı gerçek özgürlüğü, gerçek barışı kazanmcaya kadar direnişe devama kararlıdır. Haklı davamız, Amerikan halkından geniş kesimler de dahil, bütün dünya halklarından büyük sempati ve destek görmektedir.

Amerikan Hükümeti, Vietnam'da saldırı savaşının dizginlerini koyvermiştir. Saldırıyı durdurmalıdır. Barışın yeniden kurulmasına giden tek yok budur. Amerikan Hükümeti, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı bombardıman akınlarını ve diğer bütün savaş hareketlerini kesinlikle ve koşulsuz olarak durdurmalıdır; Güney Vietnam'dan bütün Amerikan ve uydu askerlerini

çekmelidir; Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni tanımalıdır ve Vietnam halkını kendi işlerini kendi kendilerine çözmeğe bırakmalıdır. Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin, Vietnamla ilgili 1954 Cenevre Anlaşmalarının ana ilkelerini ve koşullarını içeren dört maddelik esasımn temel içeriği budur. Vietnam sorununa doğru olarak siyasal çözümün temeli budur.

Mesajınızda, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti ile Amerika Birleşik Devletleri arasında doğrudan doğruya konuşmalar önermişsiniz. Eğer ABD Hükümeti bu konuşmaları gerçekten istiyorsa, her şeyden önce Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı bombardıman akmlarını ve diğer bütün savaş hareketlerini koşulsuz olarak durdurmalıdır. ABD'nin yalnız Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne karşı bombardıman akınlarım ve diğer bütün savaş hareketlerini kesmesinden sonradır ki Demokratik Vietnam Cumhuriyeti ve Amerika Birleşik Devletleri konuşmalara başlayabilirler ve iki tarafı ilgilendiren sorunları tartışabilirler.

Vietnam Halkı, kuvvete hiç bir zaman boyun eğmeyecektir; bombaların tehdidi altındaki konuşmaları hiç bir zaman kabul etmeyecektir.

Davamız mutlak haklıdır. Amerikan hükümetinin akla göre davranacağı umulur.

Her zaman
bizim dağlarımız,
bizim nehirlerimiz,
bizim insanlarımız varolacak...

Amerikan istilacıları yenilecek.

Yenibaştan kuracağız ülkemizi,
bin defa daha güzel.

Ho Şi Minh
son vasiyetnamesinden